

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
19 К.бр. 901/13
Дана: 17.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од председника већа - судије Светлане Алексић и чланова већа - судије Зорице Вељић и судија поротника Јокић Бранимира, Станић Радмиле и Божић Братислава, са записничарем Бојаном Пушица, у кривичном предмету против оптужених Трифуновић Љубомира, Јеремић Јована и Радовић Александра, због кривичног дела тешко убиство у покушају из чл. 114 тач. 11 у вези чл.30 и 33 КЗ и др. по оптужници ВЈТ-а у Београду Кт.бр.695/11 од 28.11.2011. године, која је изменењена дана 10.05.2012. године, након одржаног јавног и главног претреса, започетог дана 20.02.2015. године, а настављеног дана 16.04.2015., 29.05.2015., 15.09.2015., 20.10.2015. и 08.12.2015. године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Љубице Веселиновић, оптуженог Трифуновић Љубомира и његовог браниоца адвоката Саше Миловановића, оптуженог Јеремић Јована и његовог браниоца адвоката Мирослава Тодоровића и браниоца трећеоптуженог адвоката Слободана Живковића; донео дане 08.12.2015. године, а јавно објавио дана 17.12.2015.године

ПРЕСУДУ

Оптужени ТРИФУНОВИЋ ЉУБОМИР,

Оптужени ЈЕРЕМИЋ ЈОВАН.

Оптужени РАДОВИЋ АЛЕКСАНДАР

КРИВИ СУ

Што су:

Дана 20.08.2011. године, у периоду од 01,00 до 02,30 часова, на Новом Београду, на простору "Ушће", Булевар Николе Тесле бб, за време одржавања јавне манифестације "Beograd Beer Fest", у стању урачуњивости, оптужени Трифуновић Љубомир и оптужени Јеремић Јован, са умишљајем покушали да лише живота више лица, а оптужени Радовић Александар учествовао у тучи у којој је другом нанесена тешка телесна повреда, на тај начин што су оптужени Трифуновић Љубомир и Јеремић Јован најпре дошли у стан у Ул. Станка Враза бр. 29 код оптуженог Радовић Александра и његовог брата мал. [REDACTED]

[REDACTED], против кога је поступак раздвојен, где су конзумирали алкохол, након чега су отишли на поменуту манифестацију, где су у неколико наврата улазили у вербални и физички сукоб са њима непознатим посетиоцима манифестације, да би дошли до штандова "Лав" и "Никшићко" пиво, где су поново ушли у физички сукоб са њима непознатим лицима, које су најпре ударили рукама, с тим што је оптужени Јеремић Јован на шаци имао "боксер", након чега је оптужени Трифуновић Љубомир два пута убо ножем оптешеног [REDACTED] у леву половину трупа, од којих је једна убодна рана на граници трбуха и грудног коша и у средњој пазушној линији са каналом ране кроз трбушну дупљу која је захватила доњи пол слезине, а друга у левом појасном пределу наневши му тешку телесну повреду опасну по живот, оптужени Јеремић Јован убо ножем оштећеног [REDACTED] једном у предњу страну трбуха, а оптужени Трифуновић Љубомир оштећеног [REDACTED] убо ножем два пута у пределу леђа, те су том приликом оштећеном нанели тешку телесну повреду у виду три убодине и то једну убодну повреду у епигастријуму под левим ребарним луком, другу у пределу трбуха са задње стране и трећу у пределу леђа, након чега је оштећени пао на земљу, када су га сва тројица оптужених штирили, оптужени Љубомир Трифуновић ножем убо оштећеног [REDACTED] више пута и то једном у пределу предње стране левог рамена, једном у пределу задње стране левог рамена, два пута у пределу спољашње стране леве надлактице, једном у пределу средње трећине надланене стране леве подлактице, једном у леви појасни предео, од којих убодина је једна узроковала повреду живца наневши му тако тешку телесну повреду, док је оптешеног [REDACTED] оптужени Јеремић Јован ножем убо у предео предње стране левог рамена на граници са левим дојкиним пределом са каналом ране кроз подкожно меко ткиво са завршетком у левој половини грудне дупље где је констатовано присуство ваздуха, наневши му на тај начин тешку телесну повреду, оптужени Јеремић Јован ножем убо оштећеног [REDACTED] у пределу десног рамена наневши му лаку телесну повреду у виду секотине коже задње стране десног рамена, док је оштећеном [REDACTED] нанео тешку телесну повреду опасну по живот у виду убодине желудачног предела са леве стране која убодина се наставила у трбушну дупљу захватијући десни режањ јетре у дужини од око 5 цм, док су у овој тучи оштећени [REDACTED] и [REDACTED] убодину трбуха са каналом ране кроз претњи трбушни зид и отварањем трбушне дупље са завршетком у предњем делу желуца, а [REDACTED] четири убодне ране и то у средишњем леђном пределу са леве стране, у левом појасном пределу, на граници левог појасног предела и леве бочне стране трбуха и у пределу леве бочне стране трбуха од којих се једна настављала каналом у затрбушни простор са леве стране и захватила леви бубрег, при чему су оптужени Трифуновић Љубомир и оптужени Јеремић Јован били свесни да својим радњама могу лишити живота више лица, па су на то пристали, свесни забрањености дела, док је оптужени Радовић Александар био свестан свог дела и хтео његово извршење и свестан да је исто забрањено,

-чиме су као саизвршиоци оптужени Трифуновић Љубомир и оптужени

Јеремић Јован извршили кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 11 у вези чл. 30 и 33 КЗ-а, а оптужени Радовић Александар кривично дело учествовање у тучи из члана 123 КЗ.

па суд оптуженог Трифуновић Љубомира применом наведених законских прописа, као и чланова 4, 42, 45, 54, 56, 57 и 63 КЗ-а

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 7 (седам) година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 31.08.2011. године када је лишен слободе до 29.05.2012. године када је пуштен на слободу.

оптуженог Јеремић Јована применом наведених законских прописа, као и чланова 4, 42, 45, 54, 56, 57 и 63 КЗ-а

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 7 (седам) година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 31.08.2011. године када је лишен слободе до 29.05.2012. године када је пуштен на слободу.

те оптуженог Радовић Александра применом наведених законских прописа, као и чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ-а

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 31.08.2011. године када је лишен слободе до 30.11.2011. године када је пуштен на слободу.

На основу члана 87 КЗ изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА

Оптуженом Трифуновић Љубомиру - један нож црне боје на преклапање са дршком црне боје и сечивом црне боје које је са горње стране назубљено укупне дужине 24,5 цм

Оптуженом Радовић Александру - један "боксер" црне боје од метала

На основу чл. 258 став 4 ЗКП - а оштећени [REDACTED] и [REDACTED] се ради остварења имовинско-правног захтева према оптуженима упућују на парнични поступак.

На основу чл. 261 и 264 ЗКП-а обавезују се окривљени да суду накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужнициом ВЈТ-а у Београду Кт.бр.695/11 од 28.11.2011. године, која је изменењена дана 10.05.2012. године оптуженима Трифуновић Љубомиру и Јеремић Јовану стављено је на терет извршење једног кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 11 у вези члана 30 и 33 КЗ, а оптуженом Радовић Александру кривичног дело учествовање у туци из члана 123 КЗ.

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 1157/11 од 29.05.2012. године оптужени Трифуновић Љубомир оглашен је кривим због извршења два кривична дела тешке телесне повреде из члана 121 став 1 КЗ, кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121 став 2 КЗ, два кривична дела лаке телесне повреде из члана 122 став 2 КЗ и кривичног дела учествовање у туци из члана 123 КЗ, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 година, оптужени Јеремић Јован оглашен је кривим због извршења два кривична дела тешке телесне повреде из члана 121 став 1 КЗ, кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121 став 2 КЗ, кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122 став 2 КЗ и кривичног дела учествовање у туци из члана 123 КЗ и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 9 месеци, док је оптужени Радовић Александар оглашен кривим због извршења кривичног дела учествовање у туци из члана 123 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1-3713/2013 од 23.09.2013. године укинута је напред наведена пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 1157/11 од 29.05.2012. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Правноснажним решењем Вишег суда у Београду К.бр. 901/13 - Кв.бр. 2111/15 од 02.07.2015. године одређено је суђење у одсуству према оптуженом Радовић Александру због кривичног дела учествовање у туци из члана 123 КЗ по оптужници ВЈТ у Београду Кт.бр. 695/11 од 28.11.2011. године, која је изменењена дана 10.05.2012. године.

Суд је у доказном поступку саслушао оптужене Трифуновић Љубомира и Јеремић Јована, те прочитao одбрану оптуженог Радовић Александра од 30.01.2012. године, имајући у виду да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К.бр. 901/13 - Кв.бр. 2111/15 од 02.07.2015. године одређено је суђење у одсуству према оптуженом Радовић Александру, те испитао сведоке [REDACTED]

[REDACTED] те је на сагласан предлог странака извршио увид у записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 30.01.2012. године, записник о саслушању сведока [REDACTED] са главног претреса од 28.02.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 28.02.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 28.02.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 28.02.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 29.03.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 29.03.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 29.03.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 29.03.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 29.03.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 30.04.2012. године, записник о испитивању сведока [REDACTED]

[REDACTED] из претходног поступка од 14.10.2011. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] из претходног поступка од 30.09.2011. године, записник о испитивању сведока [REDACTED] из претходног поступка од 27.09.2011. године, записник о саслушању сведока [REDACTED] из претходног поступка од 28.10.2011. године, службена белешка о крим. техничком прегледу лица места од 20.08.2011. године (2 белешке) са фотодокументацијом, записник о претресању стана и других просторија од 31.08.2011. године, потврда о привремено одузетим предметима од 31.08.2011. године (3 потврде), службена белешка о крим. техничком прегледу лица места бр. 100/5855/11 од 31.08.2011. године, записник о претресању стана и других просторија 31.08.2011. године, потврда о привремено одузетим предметима 31.08.2011. године (2 потврде), службена белешка о крим. техничком прегледу лица места од 31.08.2011. године, записник о претресању стана и других просторија од 31.08.2011. године, 2 потврде о привремено одузетим предметима од 31.08.2011. године, записник о препознавању лица УКП З. Одељење Ку 15995/11 од 01.09.2011. године (7 записника), уговор о пословно техничкој сарадњи Београдске културне мреже од 15.08.2011. године, да се прочита службена белешка о крим. техничком прегледу лица места од 20.08.2011. године са фотодокументацијом која се налази у списима предмета, медицинска документација за оштећене, писмени налаз и мишљење судског вештака др Бранка Мандића и Звезданке Савић за опт. Трифуновић Љубомира од 24.11.2011. године, писмени налаз и мишљење судског вештака др Бранка Мандића од 24.11.2011. године за опт. Јеремић Јована, писмени налаз и мишљење судског вештака др Бранка Мандића од 24.11.2011. године за Радовић Александра, писмени налаз и мишљење комисије судских вештака Института за судску медицину од 21.11.2011. године са медицинском документацијом и фотодокументацијом у прилогу, записник о вештачју НКТЦ бр.3009/11 од 14.12.2011. године израђен од стране комисије вештака Анђелке Вучетић Драговић и Иване Томишић Костић, записник са главног претреса о испитивању судских вештака Јечменица Драгана од 24.05.2012. године и Бранка Мандића од 24.05.2012. године, извештаје из КЕ за оптужене.

Након што је извео доказни поступак и савесно оценио сваки доказ појединачно, а у вези са осталим доказима, ценећи при томе и одбрану оптужених, суд је на основу резултата целокупног поступка утврдио чињенично стање, па је применом материјалној права на тако утврђено чињенично стање донео одлуку као у изреци пресуде.

Оптужени Трифуновић Љубомир у својој одбрани наводи да није крив, те на записнику о саслушању осумњиченог дана 31.08.2011. године наводи да се дана 11.08.2011. године, са својим друговима, које познаје од детињства, Радовић Александром, [REDACTED] и Јеремић Јованом договорио да иде на "Beer Fest". Срели су се код Александра и [REDACTED] у кући и око 21 час попили су око 2 литре ракије, те су око 21,30 часова пошли на "Beer Fest" аутобусом. Када су дошли, стајали су неких 30-ак метара од бине и тамо су видeli неке девојке, које нису знали од раније, те су се упознали и са њима причали. Истиче да је са собом од куће понео један нож на расклапање са дршком, црне боје и то из разлога што је од раније имао проблема са навијачима ФК "Рад", те је нож понео како би се од њих одбацио јер су га претходно пар пута нападали. Објашњава да је око поноћи, у тренутку док је причао са те две девојке, видео да се Радовић Александар и [REDACTED] као и Јован Јеремић, току са неким људима којих је било 7 до 10, који су били најмање 10 цм већи од њих и сви су се тукли само рукама. Пришао им је и видео је да [REDACTED] а највише току, те му је прискочио у помоћ, песницом је ударио двојицу који су тукли [REDACTED] и то у пределу вилице, када му је пришао највиши младић од тих и ударио га песницом у леву страну вилице када му је и поломио један зуб - кутњак. На неких 20-ак секунди није знао ни где се налази и следеће чега се сећа је да су сва четворица кренула ка излазу и мисли да је тада поред два штанда и то "Лав" и "Никшићког" пива дошло до једне туче. Објашњава да су Александар или [REDACTED] мислили да их поново

нападају ти људи из прве туче, па су почели да се бију са неким људима који су се налазили испред штанда "Никшићког" пива, али којих је било више и то више од 20, те су кренули у исто време да се бију и то рукама, с тим што напомиње да није сигуран да ли су на супротним странама били исти ти људи из прве туче или неки њихови другари или евентуално трећа лица. Појашњава да је у тој другој тучи видео Јеремић Јована како лежи на земљи и како га та два момка газе, туку и рукама и ногама, док се Александар тукао са тројицом или четворицом, док у том тренутку [REDACTED] није видео, осим на почетку туче. Даље наводи да је од неког примио ударац руком у главу и у том тренутку је извадио нож из цепа јер је мислио да се налази у животној опасности, као и његови другови, при чему је био наслоњен на неки сточић, Јеремић се налазио на два метра од њега, док је Александар био удаљен 6 до 7 метара. Јеремић Јован је био на земљи, лежао по страни и један момак га је опкорачио и ударао песницом у главу, а радио се о момку који је био виши од њега, набилдован, док га је други момак шутирао ногама по телу и леђима и у том тренутку када је видео ту ситуацију било му је у глави само да му је угрожен живот, исто као и Јеремић и Радовић Александру, те се уплашио и у том тренутку уопште није видео [REDACTED]. Када је кренуо да помогне Јеремић Јовану задобио је 2-3 удараца у леђа и онда је кренуо да маше са ножем који је држао у левој руци у намери да их уплаши и отера, те је викао "бежите, склоните се", а они су се након пар тренутака заиста и повукли. Истиче да се не сећа да ли је неког повредио ножем, није имао намеру да учини тако нешто већ само да их отера и да се његови другови и он извуку из те ситуације. Међутим, убрзо су се вратили и наставили да их бију и мисли да су долазили неки други момци који су их такође тукли и та туча је сигурно трајала око 10 минута. Појашњава да се све одигравало тако што у једном тренутку када се једни склоне, дођу други који су настављали да их туку. У првом наврату ножем је растерао те људе са Јеремић Јованом и када је и он устао, почели су да помажу Радовић Александру, те је склопио нож и вратио га у цеп, ти момци су се померили од Александра тако да су му пришли и он тада већ није могао да стоји на ногама. Кренули су ка бини да се нађу са [REDACTED] и ту су га негде заиста и нашли и исти је имао масницу испод десног ока, био је сав изграбан и мајица му је била поцељана, те су кренули ка излазу и изашли су на трећи улаз. Истиче да му је било тешко када је видео како му бију другаре, које познаје од малих ногу, мислио је да је животно угрожен и ножем је махао само да би отерао те друге момке и удаљио их од њих, при чему никога није хтео да убоде и уопште се не сећа да је било кога убо. Кући су кренули пешке, и то преко Бранковог моста, тако да су стigli око 4-5 ујутру и успут нису причали о томе шта се десило јер су били у стању шока. Наредног дана је бацио нож у сливник, у улици у којој станује. Критичне вечери од гардеробе је носио црне тексас фармерке, које су му и узете на претресу, мајицу и патице, Јеремић Јован је имао тексас бермуде, док је [REDACTED] имао мајицу из Осме гимназије, док је Александар био обучен у фармерке, с тим што је Јеремић можда имао зелену мајицу. Тек наредног дана је прочитao у новинама да је доста људи повређено, те му је јако жао због свега што се десило и каје се јер никога није хтео да повреди, али је у том тренутку сматрао да им је живот угрожен, а при томе је био доста пијан јер је сигурно попио 3/4 литара ракије. На главном претресу оптужени је остао при својој одбрани, с тим што је прецизирао да његови другови нису знали да је нож понео од куће и то су сазнали тек наредног дана, а када је Јеремићу то рекао сутрадан, он му на то ништа није рекао. Истакао је да је почeo да маше са тим ножем тек када је видео да туку његовог друга Јеремић Јована, али се не сећа да је било кога повредио предметним ножем. Такође наводи да се не сећа да ли је нож током критичне ноћи на "Beer Fest"-у био код њега, боксер на руци није имао ни у једном тренутку. Иначе пре него што су се развојили те вечери, њих четворица су били заједно око пола сата - сат времена, попили су по пиво, са њима је било и пар девојака, које су њему биле непознате, а које су отишле после прве туче. Браћа Радовићи су се удаљили од Јеремића и њега рекавши им да иду до тоалета. Иначе у првој тучи било је укупно 10-ак учесника, а у другој преко 20 и Јеремић Јована је видео током те друге туче како га туку двојица, али се не сећа да ли је Јеремић тада нешто имао у руци,

нож или боксер. Такође је појаснио да је те вечери имао белу мајицу са кратким рукавима, на којој ништа није писало, осим што је била нека слика и то мисли нека пиратска глава, Јеремић је био у зеленој мајици, док је Александар имао фармерке, као и он, али се не сећа шта је горе имао обучено, док је [REDACTED] имао неку мајицу из гимназије. Истакао је да се каје због свега што се догодило, да се критичне вечери уплатио за безбедност својих пријатеља, као и за своју личну безбедност и није започео први ни једну тучу, већ је том приликом само хтео да одбрани своје наводне пријатеље.

Оптужени Јеремић Јован у својој одбрани наводи да није извршио кривично дело за које се терети, те на записнику о саслушању осумњиченог дана 31.08.2011. године објашњава да је дана 19.08.2011. године, око 20 часова дошао у стан код свог друга Радовић Александра, у ком стану су се налазили и његов брат [REDACTED] и Трифуновић Љубомир, с тим што су око 22,30 часова, када је Александрова девојка отишла из стана, почели да пију домаћу ракију и до 23,15 часова њих четворица су попили око 1,5 литара ракије, након чега су трамвајем кренули на "Beer Fest". Појашњава да су о трамвајске станице, која се налази код Сава центра, до улаза на "Beer Fest" попили још 0,5 литара ракије. Приликом долaska упутили су се ка бини и стајали су око 15 метара од штанда "Лав" пива, где су се задржали око пола сата, након чега су им се придружиле његове другарице [REDACTED] и [REDACTED]. Након 10-ак минута Александар и [REDACTED] су кренули ка штанду "Ефес" пива, а када су се након 15 минута вратили, видео је да је [REDACTED] имао маснице по лицу, док је Александар био крвав са леве стране лица јер му је неко у тучи откинуо леву минђушу. Када је видео да је његов најбољи друг Александар повређен, више пута га је изнервирајући упитао ко га је тукао, на шта му је он само показао руком у правцу масе, те се окренуо и првог момка кога је угледао питао је да ли је он тукао Александра, на шта му је овај одговорио да није, али га је ипак ударио отвореном шаком у леву страну лица. Развојили су их и око њих се направио круг и тада му је Александар рекао да је доста и да иде куби, те су кренули у колони, један из другог, ка излазу број 3, с тим што мисли да је Љубомир био први, иза њега је ишао Борис, Александар, па он, док су за њима ишли [REDACTED] и [REDACTED]. Пошто је била велика гужва, а како су они ишли сваки на размаку од по неколико метра, у једном тренутку је изгубио из вида [REDACTED] и Љубомира, Александар га је питао где је [REDACTED] те је кренуо да улази поново у гужву, па се попео на шанк који се налази на штанду "Никшићког" пива, не би ли угледао [REDACTED] и викао је "[REDACTED] где си!, [REDACTED] где си!". Када је видео на око 10-ак метара од њих неку гужву и Александра у тој гужви, сишао је са шанка и кренуо ка истој, те док се пробијао ка њима видео је да [REDACTED] лежи на земљи, а затим је пао и Александар због тога што их је тукло неколико људи које не познаје, нити би могао да их препозна, те је из своје црне "Nike" торбице извадио црни боксер и ставио га на десну руку. И онда су се склонили од те гужве и било је простора да им приђе па је стао иза [REDACTED] док је још примао ударце, те је у покушају да га заштити, махао рукама и ногама и том приликом је вероватно ударио неког од тих људи. За то време [REDACTED] се извлачио поред њега, те је потом задобио ударац у лице, због чега је пао, па му је пришла [REDACTED] и помогла му је да устане, те је тада видео да су на ногама и Александар и [REDACTED]. За време док се одвијала туча, Љубомира је видео пар пута на тренутак, који је за то време "скакујао" око те гужве. Када су се сви придигли, туча је престала и њих шесторо су кренули ка излазу, и то мисли излазу број 3, па га је на капији зауставио полицијац и одвојио уз заштитну ограду, а у тренутку када га је полицијац ухватио за леву руку, искористио је и из десне руке бацио боксер у траву. Тада је видео [REDACTED] и Александра како нешто разговарају са полицијцем или обезбеђењем. [REDACTED] и [REDACTED] су их чекале на неколико метара од улаза, док Љубомира тада није видео. Задржали су их око 1 минут и након тога су их пустили да иду и тада није приметио код капије нити хитну помоћ, нити повређена лица, те су кренули ка ТЦ "Ушће" и уз пут им се придружио и Љубомир. Када су стигли близу kraja Бранковог моста, срели су четири њему непозната момка са којима су се у мимоилажењу закачили, те је те момке са [REDACTED] и [REDACTED] заобишао, а када се окренуо

видео је да се [ ] и Александар вуку и гурају са њима, након чега је Љубомир извадио нож и то скакавац са дршком црне боје и сечима, за који нож зна да га је купио док су били на одмору у Бугарској, махао је ножем према њима и викао "Убићу вас!". То је све трајало око 20-ак секунди, након чега су кренули поред Зеленог венца, ка Хотелу "Москва", те су [ ] и [ ] отишле својим кућама, а њих четворица су отишли до Александра кући. Ту им је Љубомир показао нож и испричао да је убо неколико људи ножем, док су се тукли на "Beer Fest"-у. Није видео да је нож крвав, а Љубомир га је затим вратио у цеп, те су потом Љубомир и он кренули кући, а када га је питао шта ће да ради са ножем он му је одговорио да ће све средити и да се ништа не брине. Следеће вечери је отпутовао у Котор и вратио се након 3-4 дана. Иначе за време туче на "Beer Fest"-у од гардеробе на себи је имао зелену мајицу са кратким рукавима са написом "Fast food", бермуде крем боје и прне "Nike" патике, док је преко рамена носио кожну црну торбицу, [ ] је на себи имао белу мајду са кратким рукавима коју је изгубио у тучи и шорц или бермуде, а чини му се да су и Александар и Љубомир имали шорцеве и прне мајице, али у то није сигуран. Иначе предметни црни нож није видео од доласка из Бугарске до догађаја који се одиграо на Бранковом мосту, а што се тиче боксера у Бугарској га је ставио у торбицу и од тада га није вадио, а исти му је дао Љубомир након што је себи купио црни нож, те му је рекао да тај боксер треба да му се нађе док су били на мору. Никада раније није користио нити овај, нити неки други боксер, а сетио се да га има тек приликом уласка на "Beer Fest" када су их претресали. Истиче да је те вечери био много пијан, да нису имали намеру да се са било ким бију, поготово јер је знао да ће се видети са [ ] и [ ], а за време туче јесте чуо речи "немој ножем" или нешто слично, али из непознатог правца и то од непознатог лица и то у тренутку док су се Борис и Александар налазили на земљи и док је стајао изнад [ ].

Након туче нису затражили медицинску помоћ и био је због тога љут на Александра, не знајући да је све то урадио Љубомир. Такође те вечери се нису обратили никоме за помоћ, односно нису се обратили полицији и обезбеђењу. Приликом саслушања пред истражним судијом, оптужени је остао при својој одбрани, с тим што је додао да је чуо да се њему ставља на терет да је носио и употребио неки нож док је био на "Beer Fest"-у, те децидирало наводи да никакав нож није носио, нити га је употребио на "Beer Fest"-у већ је први пут за тај нож чуо када је био на Бранковом мосту и када га је Трифуновић Љубомир извадио и хтео да убоде поново некога, али колико му је познато није никога убо и тада га је видео први пут. Након што му је предочена фотодокументација и фотоалбум са ознаком места Ул. Војводе Бране испред броја 17, као и фотографије које су означене под бројевима од 11 до 16 наводи да је то нож који је видео те вечери на Бранковом мосту код Трифуновић Љубомира. На главном претресу оптужени је истакао да критичном приликом није имао нож, нити је убо било кога, да никога том приликом није ударио ногом, док је трајао критични догађај. Жели да укаже да он није агресиван човек, да студира Поморску академију у Котору, да тренира фудбал, да су му родитељи факултетски образовани, те да је волонтер у Горској служби спашавања од 2007. године, као и да је спасилац на разним скијалиштима, те да није он тај који људима угрожава живот, већ напротив помаже људима и спашава их. Иначе, предметни боксер је добио од Трифуновић Љубомира у Бугарској, рекавши му да је то због тога уколико буду имали проблема са Бугарима, а после летовања исти је задржао код себе јер је имао проблема у Црној Гори где студира и то зато што је из Београда. Предметни боксер је држао у једној торбици коју користи само у посебним тренуцима и зато је ту торбицу понео са собом када је кренуо код Радовића, а како су тамо доста попили, заборавио је да предметни боксер има у торбици, те се тога сетио тек пред улазом у Ушће, пошто је помислио да ће га обезбеђење претрести и исти нађи, међутим исти то нису учинили, тако да је боксер остао код њега. Те вечери код Радовића почели су да пију од око 22,30 часова, попили су више од 1,5 литара ракије за око 35 минута јер су у 23,15 часова имали последњи аутобус у правцу Ушћа, те када су кренули ка Ушћу већ је био врло пијан. На "Beer Fest"-у је био од поноћи па до 2,30 часова, при чему су се након неких 45 минута од доласка на "Beer Fest" Александар и [ ] одвојили од њих рекавши

им да иду на још једно пиво и у луна парк, што се све дешавало пред крај њиховог боравка на "Beer Fest"-у, при чему никакву тучу у том тренутку није приметио и никакве туче није било пре одласка Радовића, а исти су се вратили након неких 15 минута и то пребијени. Иначе када је видео Александра како изгледа, питао га је ко га је тукао, те му је он показао руком у једном правцу, па је отишао до групе младића и једног је питао "Јеси ли га ти тукао?", у ком тренутку је већ био доста пијан, а тај младић му је изгледао као да се већ тукао, а када му је исти рекао да није, некако се нарочушио на њега и питао га нешто у смислу "Шта је било", те је онда и ударио тог младића. Боксер је извадио из торбице и ставио га на руку када је видео да су Александар и [REDACTED] на земљи, да их шутирају и ударају, те мада му је Александар био ближи, прво је пришао да помогне [REDACTED] јер је знао да је [REDACTED] 10-ак дана пре тога прележао менингитис, те је успео му приће и да га опкорачи, махао је руком на којој је ставио боксер, али не зна да ли је било кога ударио. Када су Саша и [REDACTED] успели да устану, неко је њега ударио по лицу, па су браћа Радовић онда подизали њега. Истиче да није видео да је био повређен, осим њих, том приликом. Када му је Александар у једном тренутку рекао да иду кући, пошао је за њим, Александар га је питао где је [REDACTED] и када је био у близини штанда "Никшићког" пива попео се на тај штанд и викао "[REDACTED], где си?". Иначе од ударца који је задобио и од којег је пао, имао је нешто као подлив по лицу и то по левом образу, а повреде су имали и [REDACTED] Александар и то повреде по глави и телу, а посебно су видљиве код Александра јер му је неко у тучу откинуо минђушу, при чему је подлив имао и Трифуновић Љубомир. Иначе за прву тучу може да каже да је био иницијатор јер је најбољег друга видео крвавог по лицу, а када се окончала прва туча, десила се друга туча, за коју уопште није разумео зашто се дешава. Иначе иоћ пре овог догађаја, провео је код Радовић Александра и [REDACTED], где је преспавао јер њихови родитељи нису били код куће, а пошто су најбољи другови, то је било уобичајено. Током дана су време провели правећи неку песму и око 18 часова су почели да се договорају да иду на "Beer Fest". Такође, оптужени је у поновном поступку, на главном претресу истакао да ни у једном тренутку није имао нож, да потиче из угледне породице правника, инжињера, филолога и да је био на путу да заврши Поморски факултет, али га је овај догађај и поступак који је уследио, спречио у томе, те је у међувремену уписао други факултет и остао му је још само један испит и дипломски рад, након чега треба да постане фудбалски тренер. Те вечери њих четворица нису кренули да било кога искасане, да се туку и слично, већ су кренули искључиво да се проведу, а на шта указује и чинjenica да су на "Beer Fest"-у требали да се нађу са две девојке. Када су дошли на место догађаја, шетали су, било им је лепо и браћа Радовић су у једном тренутку рекли да иду у луна парк, који се налазио у оквиру "Beer Fest"-а. Очекивао је да ће исти тамо да се задрже око сат времена, али су се они вратили након неких 4 до 5 минута и били су изубијани, при чему је Александру била покидана ушна ресица и обојица су били у подливима, те је одмах пришао Александру, питао га је шта се десило и ко га је тукао, а када му је он показао у правцу неких момака који су стајали, кренуо је ка њима и пришао је једном који га је надмено гледао и у том тренутку му је отео пиво, те је Александар у том тренутку скочио преко њега и тада је почела туча. Након тога, када се туча завршила, кренули су напоље, није видео [REDACTED], те се попео на шанк да види где је исти и тада је видео да се исти налази на земљи и да га нека лица шутирају, у том тренутку је притрчао Александар и тада креће општа туча. Када се та туча завршила, кренули су ка излазу, при чему обезбеђење никога није пуштало, а да га претходно није претресло, те када су то учинили, кренули су кући. У једном тренутку је ставио боксер на руку, али није сигуран да ли је тим боксером заиста неког и повредио и никога није директно ударио са тим боксером јер би повреде биле много теже и у суштини је млатарао рукама како би склонио те момке са [REDACTED] при чему сматра да у таквом стању пијанства и не зна да ли би неког могао стварно и да удари. Наведени боксер је стајао у торбици коју је имао намеру да понесе наредног дана на пут у Котор, јер је тамо имао проблема са Црногорцима који су га често прозивали као Београђанина, а не може да се сети одакле му предметни боксер, а након што му је

предочена његова ранија одбрана изјављује да заиста не може да се сети о пореклу боксера, при чему истиче да пре него што је извадио боксер да се тукао шакама. Иначе први пут је видео нож тек када су дошли кући код Радовића и то код оптуженог Трифуновић Љубомира и то приликом им је Љубомир показао нож, рекао им да их је том приликом бранио. Након што је оптуженом предочена његова одбрана са записнику о саслушању од 02.09.2012. године којом приликом је објаснио када је први пут видео нож, изјављује да се заиста не сећа да ли је запазио нож на Бранковом мосту, при чему истиче да зна да је било неког инцидента на Бранковом мосту, али не може да се сети да ли је тада видео нож и има слику у глави да тај нож види код Александра у кухињи. Када се попео на шанк, боксер му је био на десној руци, те се том руком ухватио за шипку како би се ухватио за шанк, а у левој руци није имао ништа и мисли да је том руком махао. У завршној речи је истакао да је те вечери само учествовао у тучи и да том приликом никога није убо и да није имао нож код себе и да је све што се догодило у потпуности "укочило" његов живот.

Оптужени Радовић Александар се на записнику о саслушању осумњиченог од 31.08.2011. године бранио ћутањем, док је на записнику од 02.09.2011. године пред истражним судијом изнео своју одбрану, те је објаснио да је критичне вечери, пре него што је отишao на "Beer Fest" био у кући са својим млађим братом [REDACTED] дошли су његови другари Трифуновић Љубомир и Јеремић Јован. Те вечери су попили око пола литре ракије, били су добро расположени, те када су дошли на "Beer Fest" заједно су попили на једном штанду по једно пиво, а касније су се његов брат [REDACTED] и он одвојили од Трифуновића и Јеремића и кренули у део где се налазио забавни парк. Пре него што су успели да дођу до истог, добацали су нешто неким девојчицама и убрзо након тога су их напали неки момци који су се ту налазили и то њих шесторица - осморица, не зна из којих разлога су их напали, али претпоставља због тога што су добацивали тим девојкама, при чему су их ови младићима напали без речи, не објашњавајући разлоге напада. Његов брат и он су пали на земљу и сећа се да су их ти младићи шутирали док су лежали доле, а када су престали да их шутирају потражио је брата кога је изубио у једном тренутку и успео је да га пронађе после минут, те је тада видео да је исти отечен, имао је модрицу изнад ока, а њему су том приликом сломили зуб. Док су га тукли, у једном тренутку отргли су му минђушу коју је имао у левом уву, што је приметио тек касније и видео је да му је ресица на том уву расцепана, док је минђушу изгубио. Када је видео шта им се десило, желео је што пре да оде са "Beer Fest"-а, али када су се приближили излазу кренула је општа туча, где је било присутно још више младића него први пут и то по његовој процени између 15 и 20 и сви су они кренули да се бију, између осталог је и ту добио неколико удараца. Том приликом је његов брат добио неколико удараца. У тој општој гужви видео је свог друга Јеремић Јована, али га је убрзо након тога изубио из вида и успео је заједно са братом са изаје из гужве на улицу где су га зауставили радници обезбеђења "Beer Fest"-а и полицијци, видели су да су повређени, питали су их да ли им је потребна лекарска помоћ, проценили су да им помоћ није потребна јер је желео што пре да се врати кући, а посебно имајући у виду чињеницу да је његов брат раније био болестан од менингитиса, па је журио да се што пре склони одатле и оде кући. Док су пролазили Бранков мост, срео је Трифуновић Љубомира, а појаснио је да је Јеремић Јован био са њима чим су изашли из круга и то након што су разговарали са радницима обезбеђења и полицијцима, односно након неких 5 минута. Истакао је да Трифуновић Љубомира уопште није видео од када су се растали након прве флаше пива, све док се нису поново срели на мосту, када су се враћали кући. У обе гужве у којима се налазио, само се бранио, углавном је подизао руку изнад главе како би спречио ударце и могуће је да је неког од тих младића којих је било знатно више од њих. Иначе приликом прве туче није видео у близини ни Трифуновић Љубомира, ни Јеремић Јована, а у другој тучи није видео Трифуновић Љубомира, а видео

је Јеремић Јована и након тога Трифуновића је срео тек на мосту, док се враћао кући и то сасвим случајно. Иначе, поред тога зна да се Јеремић Јован забавља са једном девојком и да је она том приликом била са другарицом, а ради се о [REDACTED] и [REDACTED] те зна да су се оне појавиле некаде на "Beer Fest"-у, али их он није уопште видео те вечери, већ је само чуо да су биле са Јеремић Јованом који му је то рекао када су кренули кући. Наводи да је висок 177 цм и тежак 70 кг, његов брат је висок око 175 цм и тежак око 67 кг, а Јеремић Јован је висок отприлике као и он, значи око 177 цм, али је нешто тежи од њега, док је Трифуновић Љубомир нижи од њега за око 5 цм. Те вечери је на себи имао мајицу са кратким рукавима, али се не сећа које је боје била и да ли је имала крагну или не, те бермуде дужине 3/4, али не може да се сети да ли су биле кариране или су имале неку другу боју, при чему те вечери на рукама није имао никакву наруквицу, нити било шта око руке. Такође објашњава да је његов брат [REDACTED] имао белу мајицу коју је носио на матури са апликацијом неке кравате, али се сећа да су му исту мајици приликом прве туче поцепали, тако да је ишао без мајици, а не може да се сети како су Трифуновић Љубомир и Јеремић Јован били обучени критичне вечери. У току те вечери је попио неколико ракија и то око 4, а након тога је попио једно или два пива и с обзиром да не пије осећао се поприлично пијаним. Иначе није му било познато да је Трифуновић Љубомир код себе имао нож. Објаснио је да у полицији није хтео да износи своју одбрану јер није знао шта му се конкретно ставља на терет, те је просто затечен целом овом ситуацијом јер никада није учествовао у судском поступку, осим што се против њега водио неки поступак као малолетника, али никада није осуђиван због тога. На главном претресу оптужени је истакао да није крив, те је појаснио да су пре одласка попили малу флашу ракије, око 0,75 литра, да је после првог напада на њих видео да је [REDACTED] сва мајица била поцепана, да је по леђима имао штрафте, као да су га шибали и највише се плашио за њега пошто је тек прележао менингитис. Јована Јеремића је приметио само неколико метара даље у некој гужви, код штанда "Лав" пива и тек су се на излазу срели, док су се са Љубомиром срели касније на мосту. Иначе на самом "Beer Fest"-у су били око сат времена и то од неких 23,30 до 00,30. Истиче да није знао да је било ко од њих имао било које оружје, па је тек читајући изјаве у полицији видео да је то био нож, боксер и мисли да су само [REDACTED] и он имали повреде од њих четворице, али у то није сигуран. Последњи пут на "Beer Fest"-у је видео Љубомира Трифуновића када у попили по пиво, а није га видео када су се [REDACTED] и он враћали, односно ишли ка излазу, већ тек на мосту. Иначе за нож је први пут чуо у полицији у 29. новембру и са "Beer Fest"-а су се заједно враћали кући, с тим што су [REDACTED] и он право отишли кући, а Љубомир и Јован су се мало задржали у крају, али су у међувремену и они поново дошли код њих у стан. Такође наводи да га је вероватно Јеремић питао, када га је видео да су [REDACTED] и он пребијени, али се не сећа шта је он њему одговорио и сигурно га је питао када су изашли са "Beer Fest"-а о томе, нешто као "Пребили су нас, пусти то идемо кући". Иначе Јеремић му никада није рекао да има боксер, а ни критичне вечери нису о томе причали. Што се тиче боксера који је пронађен приликом претреса, у фијоци стола у његовој соби, истиче да не зна од када је ту, а тата му је рекао да је то његов боксер, што значи да није знао да тако нешто постоји у кући и био је шокиран када га је полиција пронашла. Такође појашњава да бела мајица која се види на фотографијама које се налазе у списима предмета није његова, већ је иста пронађена код [REDACTED] у соби, али мисли да није ни [REDACTED], односно мисли да је Љуба ту мајцу дао [REDACTED] или неки други њихов другар. Иначе на "Beer Fest"-у је био у мајици розе боје, без икаквих других боја, док је Борис имао мајицу са апликацијом као краватом и прслуком. Такође је објаснио да јесте истражном судији изјавио да је имао мајицу са кратким рукавима, али се не сећа које је боје била, те је појаснио да му је мајка рекла да је био у тој мајци, пошто је она прала јер је била прљава и после је помислило да су га због тога и напали, односно због мајице розе боје. У поновно поступку, оптуженом Радовић Александру се судило у одсуству по правноснажном решењу Вишег суда у Београду К.бр. 901/13 -Кв.бр.2111/15 од 02.07.2015.године, те је суд у доказном поступку прочитao одбрану оптуженог Радовић Александра коју је изнео на главном претресу дана

30.01.2012. године.

Оштећени [REDACTED] испитан у својству сведока наводи да је 19.08.2011. године са својим другом [REDACTED] отишао на "Beer Fest" и око 01,40 часова стајао је са истим у централном делу, где су били распоређени шанкови. Објашњава да је тада [REDACTED] пришао један младић висине око 1,85 цм, који је на себи имао зелену мајицу, мало тамније боје, био је готово ћелав, са нешто мало косе која је била веома кратко израсла, нормалне грађе, а за које лице је на главном претресу указао да се ради о опт. Јеремић Јовану. У том тренутку стајао је удаљен од око 1,5 до 2 метра од [REDACTED] и приметио је да они нешто причају, а [REDACTED] му је нешто касније рекао да га је овај питао "да ли је тукао његовог другара", а након тога то лице му је узело пиво из руке и кренуло са пластичном чашом у којем је било [REDACTED] пиво, након чега је [REDACTED] кренуо за њим, сустигао и потом га ухватио за руку са намером да врати своје пиво, међутим тада се појавио други момак који је био нижи од овог првог момка, висине од око 1,70 цм, са косом нормалне дужине, у тамнијој мајици и то црвено-црној, с тим што мисли да је имала хоризонталне пруге, а за које лице је на главном претресу казао да се ради о оптуженом Трифуновићу Љубомиру. Тај други момак, ударио је [REDACTED] стиснутом песницом у пределу лица испод левог ока, у пределу јагодице и сећа се да је касније [REDACTED] имао модрицу управо на том месту. Од тог ударца [REDACTED] је мало посрнуо, али није пао на земљу, када је пришао [REDACTED] друг, за којег мисли да се зове [REDACTED], који је кренуо да заштити [REDACTED], а у намери да удари тог дечка који је ударио [REDACTED], с тим што је на главном претресу прецизирао да се ради о Трифуновићу Љубомиру, међутим у томе није успео, пошто је одмах добио ударац, али не зна ко му је нанео тај ударац и исти је одмах пао на земљу. Објашњава да је тада кренуо према [REDACTED] у намери да га заштити, али је тада добио један ударац од нижег младића који је био у пругастој мајци и који га је ударио у раме једанпут, а који је претходно ударио и [REDACTED] у пределу главе, при чему наводи да није сигуран да ли га је исти ударио песницом или је имао нешто у руци. Даље објашњава да је том момку вратио ударац, односно ударио је тог нижег у пругастој мајци десном песницом у пределу главе, од ког ударца је он мало посрнуо у страну, али га је тада напао онај вишљи младић у зеленој мајици ударио га два пута у пределу левог рамена и то након што га је ударио први пут, кренуо је да га удари ногом, успео је мало да га закачи у пределу тела, али је након тога уследио други ударац када га је ударио поново у пределу левог рамена. На главном претресу од 30.01.2012. године наводи да га је тај младић у зеленој мајци ударио у лево раме, при чему прецизира да је задобио два ударца, те је појаснио да не зна тачно да ли га је тај младић ударио два пута, а како је то навео пред истражним судијом, те тврди да га је једном ударио сигурно, али да не може да тврди да ли га је ударио заиста два пута. Даље наводи да се након тог другог ударца повукао мало са стране јер је око њега била општа туча која је полако престајала и када се повукао и погледао видео је да му крв тече на месту где је добио ударце у пределу левог рамена, те пред истражним судијом наводи да мисли да је био убоден од стране овог другог младића који га је ударио два пута, односно младића у зеленој мајци, при чему му је била и исечена мајица и поцепана управо на том месту, где му је текла крв, а приметио је да је и [REDACTED] такође био убоден и то негде у пределу леђа. Пред истражним судијом, сведок изјављује да није сигуран ко га је убо, да ли га је убо младић који је ударио једанпут или други младић који га је ударио два пута, те је навео да је сигуран да га је овај младић који га је ударио два пута бар једанпут убо јер зна да су код њега констатоване две убодне ране које су различите. Иначе објашњава да том приликом није ни видео нож којим је убоден, али памти само да један од два ударца који су касније уследили био задат тако што му је то лице полуокружно десном руком од споља ка унутра га ударило у пределу левог рамена. Такође на главном претресу од 30.01.2012. године наводи да су га оба лица ударила у приближно исто место у пределу левог рамена, при чему је тек после у болници видео да му је једна рана у пределу раменог мишића, а друга ниже од раменог зглоба, те да ни код

једног од њих није видео нож, тако да ни не зна ко га је убо, да ли само један или обојица, при чему је замах руком од које је ударац добио видео, али шаке није видео нити шта ко од њих држи у рукама. Након тога њих двојица су кренули да изађу и то на трећи излаз где су полицијцима рекли шта им се десило, те му је одмах пружена медицинска помоћ, а иза њих је дошло још неколико младића и то петоро или шесторо који су такође били повређени и којима је такође била пружена медицинска помоћ. Од свих повређених знао је само [REDACTED] док остале младиће није знао пре критичног догађаја и већина њих је била повређена на сличан начин, односно имали су убодне ране по телу и у stomaku. Истакао је да је видео само када је [REDACTED] добио ударац песнициом у главу, а како је добио друге повреде, то није видео. Иначе оба младића која су га ударала, ударала су га десном руком. Иначе те вечери је био на "Beer Fest"-у и попио је до почетка те туче 4 пива, при чему се на "Beer Fest"-у точе пива од пола литра, а пре одласка на "Бир фест" ништа није пио, а не зна да ли је то чинио и [REDACTED]. Када је био на препознавању у полицији препознао је једног од нападача и то оног који му је касније задао два ударца и сећа се да је он био готовор ћелав, односно имао је нешто мало косе, при чему је на препознавању имао коштуљу плаве боје и на себи је имао бермудс. Иначе у новинама је прочитао да га је убо Трифуновић Љубомир, међутим када је био на препознавању сигуран је да га је убо младић кога је тамо препознао, а за кога је касније чуо да се презива Јеремић. Такође наводи да те вечери ни код једног младића није видео боксер, нити нож. Када је сведоку на главном претресу предочен записник о препознавању од 01.09.2011. године изјавио је да је у полицији рекао да мисли да га је тај младић на кога је и показао и то Јеремић Јован, убо једном, а не два пута, дакле најмање једном, али није рекао да га је Јеремић Јован убо два пута, при чему је појаснио да су му у полицији рекли да препозна оног који га је убо, односно нису му рекли ко је тај и на кога треба да покаже. У поновној поступку, на главном претресу који је одржан 16.04.2015. године оштећени [REDACTED] остао је при својој изјави коју је дао у досадашњем току поступка, те је појаснио да се сећа да је те вечери прво оптужени Трифуновић Љубомир ударио његовог друга песнициом у главу и тада је почела туча која је трајала око 30 секунди, можда минут, а након тог ударца кренули су да се туку и сећа се да се тукао са оптуженима и размекио ударац и са оптуженим Јеремићем и са оптуженим Трифуновићем, а колико се сећа Јеремића није ни ударио, можда га је закачио, али у сваком случају када се све завршило видео је да му је мајица крвава и поцепана и видео је да има две убодне ране. Истиче да га је Јеремић ударио два пута у пределу рамена и то му је нанео први ударац, кренуо је да му узврати, а онда га је ударио поново негде у пределу рамена. У тим тренуцима Јеремићу је био окренут лицем у лице, а није могао да види да ли нешто исти има у рукама јер је био мрак и све се брзо дешавало, у том моменту је осетио туп бол. Иначе у тим тренуцима гледао је право у Јеремића и око њега су били како његови другови, тако и другови оптужених, али је гледао право у Јеремића и није обраћао пажњу на друга лица, с тим што је у овој целији гужви прво видео оптуженог Трифуновића и са њим је имао такође контакт, али се он померио са стране и онда је дошао Јеремић са којим је имао сукоб и после тога није имао сукоб са Трифуновићем. Иначе Трифуновић га је ударио једанпут у пределу рамена, а Јеремић два пута у пределу рамена, а разлика између удараца које је примио од Трифуновића и Јеремића је пар секунди, те га том приликом нико није ударио у пределу лица. Изјавио је да не може да буде прецизан ко му је нанео предметне убодине, посебно што су га обојица ударали у исто место. Није истакао одштетни захтев према оптуженима.

Оштећени [REDACTED], испитан у својству сведока, у свом исказу наводи да је критичне вечери био са својим другом [REDACTED] на "Beer Fest"-у и сећа се да су око 2 сата после поноћи срели још неколико заједничких другова, да су стајали у централном делу између шанкова који су из окруживали. Објашњава да му је тада пришао прво један младић који је био ћелав, на себи је имао зелену мајицу и који је био висок око 1,80 цм, при чему на главном претресу од 30.01.2012. године, указује да мисли да му је

пришао оптужени Јеремић Јован, који га је питао: "Јеси га ти тукао?", не показујући ни на кога посебно. На шта му је одговорио да не зна ко га је тукао и питао га је: "Кога?", на шта му је тај младић одговорио: "Њега", не показујући ни на кога. Након тога му је узео из руке пластичну чашу са пивом и кренуо је да одлази од њега, те је таман кренуо да му каже: "Што си ми узео пиво?", међутим у том тренутку пришао му је други младић који је био приближно исте висине као први, чак могуће и мало вишљи, али који за разлику од првог који је био ћелав, имао косу која је била нормалне дужине краће и који је на себи имао обучену мајицу са полукарног, беле боје са попречним пругама тамне боје и тај други младић га је ударио песницом у пределу испод левог ока, од ког ударца је мало посрнуо, затетурао се, али од тог ударца није пао. На главном претресу од 30.01.2012. године указује да га је том приликом ударио оптужени Трифуновић Љубомир, а након тога је кренула општа гужва и не зна да ли је стигао неког да удари или не, али је та гужва трајала веома кратко, неких 10 до 15 секунди. У сваком случају он се померио са стране када је гужва престала и сећа се да је био убоден у горњем десном делу леђа, мајица му је била скроз крвава, како напред тако и позади. Истиче да се јасно сећа да је момак који му је узео пиво из руке и који је био ћелав у зеленој мајици, а за кога је на главном претресу указао да се ради о Јеремић Јовану у руци држао нож, па је претпоставио да га је то лице и уболо иако никакав убод није осетио него је само приметио повреду тек када је све стало и када је видео крваву мајицу, а добро се сећа да је други младић који је био у белој мајици са пругама, а за кога је на главном претресу указао да се ради о Трифуновић Љубомиру, на руци имало боксер. Иначе сигуран је да је тај младић у белој мајици, који га је ударио у пределу лица, у тренутку када га је ударило није имао у том тренутку на руци боксер, већ га је ударио нормално песницом. Иначе лице које га је ударило песницом у главу га је ударило десном руком, а на главном претресу наводи да онај који га је ударио песницом није онај који га је ударио ножем, што је после схватио, а после убода је видео да тај који га је убо држи нож у рици, није сигуран да ли у десној или левој, а држао је тако што је сечиво било у правцу подлактице, а ка лакту окренуто, значи оштрица ножа није била окренута напред, а у том тренутку ка њему. Иначе дршка тог ножа била је сива, а сечиво такође, с тим што не би могао тачно да определи које величине је био нож, нити је могао да види да ли је нож на расклапање или не. Даље објашњава да је поред њега и Ташина у тучи учествовало још неколико његових другара, зна да је његов један друг био ударен, а такође је било и неколико младића које до тада није познавао, а које је први пут видео те вечери. Када је сукоб престао и када је приметио да је повређен тражио је своје другове и видео је [REDACTED] који је такође био повређен, мајица му је била крвава, па претпоставља да је неко и њега убо, због чега су одмах кренули ка најближем улазу, где су на том путу срели једну лекарку која им је пружила прву помоћ, а након тога је одведен у Ургентни центар где му је пружена одговарајућа лекарска помоћ. Иначе након извесног времена отишао је у полицију где је вршио препознавање лица и у полицији је препознао како лице које га је ударило песницом у главу, а за које је касније видео да на руци има боксер. Такође је препознао и друго лице које је држало нож у руци. Иначе када је вршено препознавање са њим је био присутан и његов отац [REDACTED]. Такође прецизира да када му је тај младић узео пиво, кренуо је да викне на њега да му исто врати, али ништа друго није учинио. У поновно поступку на главном претресу који је одржан 16.04.2015. године оштећени је објаснио да је туча почела тако што се оптужени Трифуновић залетео и ударио га у пределу образа са леве стране лица, када је кренула општа туча, те се у једном тренутку измакао и видео је да је избoden и тада је видео да оптужени Јеремић има нож. Такође је видео да је убоден и његов друг [REDACTED] и у тој гужви која је настала гурао се и стајао, али ни са ким није разменјивао ударце и не може да се сети ко се у тим тренуцима налазио око њега. У тренутку када је видео да оптужени Јеремић држи нож он је стајао и био је удаљен од њега 2 до 3 метра, не зна у којој руци је држао нож, али се сећа да је нож држао тако да му је сечиво било окренуто ка лакту. Не зна шта је радио Трифуновић Љубомир, али само има слику да је он на руци држао боксер. Иначе ишао је на

препознавање и препознао је оптуженог Јеремића, а након што му је предочен записник од 01.09.2011. године изјављује да се не сећа да је препознао и Трифуновић Љубомира. Такође је навео да се сећа да је Јеремић био обучен у зелену мајицу са неким натписом и тексас бермудама, док је Трифуновић имао белу мајицу са хоризонталним пругама и крагном, а није видео тренутак убадања тако да не може да се изјасни ко га је убо и може да претпостави када је видео код кога се налазио нож. Такође наводи да сада не може да се сети, али мисли да је нож био са црном дршком, а након што му је предочен исказ са главног претреса од 30.01.2012. године изјављује да му је сећање сигурно тада било боље када је изјавио да је дршка, као и сечиво тог ножа било сиво. Такође, оштећени је на главном претресу од 30.01.2012. године изјавио да су на "Beer Fest" дошли око 22,30 часова, а критични догађај се десио око 2 сата после поноћи и за то време су попили 3 до 4 пива, свако у чаши од по 0,5 литре и то му није било први пут да попије толико пива. Није истакао одштетни захтев у односу на оптужене.

Оштећени [REDACTED] испитан у својству сведока, у свом исказу наводи да је критични вечери био на "Beer Fest"-у са својим другом [REDACTED] и око 1,30 часова кренули су да се нађу са неким другарима, при чему је Марко ишао испред њега на око 3 метра и у тренутку када су се налазили негде код штанда "Никшићког" пива, и то између два штанда, видео је како је његов друг [REDACTED] добио ударац песницом у главу и видео је како је [REDACTED] "летела" глава на страну, при чему не може да препозна ко га је ударио, али мисли да је био неко из групе оптужених. Објашњава да је видео како је [REDACTED] пришао један младић који је имао обучену карирану кошуљу и који је био висок око 180-185 цм, имао је светлу косу, кратко ошишану и исти је био у друштву ова два младића која је касније препознао у полицији, при чему је једног препознао као Јеремић Јована, а другог као Трифуновић Љубомира, при чему је прецизирао да није видео да је тај младић ударио у главу његовог друга [REDACTED] али је исти био најближи његовом другу па је зато претпоставио да га је он и ударио. Иначе, Јеремић Јован је био нешто мало нижи од њега, по његовој процени висине око 185 цм, имао је светлу косу са израженим залисцима, био је кратко ошишан, и то веома кратко, плаве очи и колико се сећа имао је црну тренерку, при чему је имао дуге рукаве на тренерци са неким шарама, док је доле имао такође једнобојну црну тренерку, при чему не може да се изјасни да ли је испод тренерке имао неку мајицу или не, док је на главном претресу навео да је оптужени Јеремић тада имао црни доњи део тренерке, а није могао да се сети шта је има горе обучено. Даље објашњава да је Трифуновић, кога је такође препознао у полицији, ниже висине од оптуженог Јеремића, висине од око 175 цм, тамне пути, са црном косом која је била кратко ошишана, али нешто дужа од Јеремићеве и чини му се да је исти имао неку мајицу са полукаргном, али није мога да се сети које је боје била ова мајица. Истакао је да су ова три младића ишли један поред другог, док је он био на удаљености од око 2 метра иза [REDACTED]. Даље објашњава да када је овај младић ударио [REDACTED] песницом у главу, направио је два корака према њима када је видео да му прилазио лице, које је касније препознао у полицији као Јеремић Јована, и он га је ударио два пута песницом у главу, при чему ударци били јаки и оштри, те је закључио да је он на руци имао боксер, међутим, то није видео у тренутку док је задобијао ударце и боксер уопште није ни видео за време туче, него је касније закључио да је ударце задобио боксером. Иначе та два ударца добио је изнад слепоочнице, леве и десне, у косматом делу, те пошто је добио ударце, инстиктивно је подигао руке изнад главе како би исту заштитио, али следеће чега се сећа је, да је то лице које је препознао као Јеремића, извлачило нож из пределу његових груди, мало испод срца и у том тренутку обратио се лико кога је препознао као Јеремића и рекао му: "Пичко, хајде сад без ножа!". У том тренутку осетио је два ударца у пределу леђа, при чему су оба ударца била у близини кичменог стуба, један ударац је био у горњем делу леђа, а други нешто ниже у доњем делу леђа и ови ударци су ишли један за другим. Не може да определи који ударац је био први јер му се чинило да је прошло веома мало времена између та два ударца и то између пола

секунда и секунде, с тим што му се чини да је прво уследио ударац који је био нижи, а после овај виши. Није успео никога да удари у после ова два удараца у леђа пао је на земљу и видео је да га шутирају и чини му се да су га шутирала сва три младића. Пре него што је пао и то прво на седални део, а после тога је пао и леђима и у том тренутку је видео да изнад њега стоји лице које је касније препознао као Трифуновић Љубомира, а након тога је главу покрио рукама и само памти да су га шутирали, али није видео тачно ко га шутира и претпоставља да су га шутирали младићи који су напали [REDACTED] и њега. Наводи да не може да процени колико је трајало то шутирање, само зна да су га шутирали по грудима, леђима и у главу и не зна ни како је престало, те је успео да устане сам, а онда су му пришли момци који су били на шанку "Никшићког" пива, који су га прво увукли у шанк, те је скинуо мајицу како би видео где је убоден у пределу груди, а када је скидао мајицу видео је да она крвава и по леђима и тада су му момци са шанка рекли да је убоден и у леђа, што до тада није знао јер је мислио да је ударце примио само руком у леђама, међутим тада се испоставило да је и у леђа добио ударце ножем. Након тога су пребацили у шатор, где је добио лекарску помоћ, а када је почeo да губи свест, пребачен је на Ургентни центар где му је пружена лекарска помоћ и где је остао 5 дана. На главном претресу који је одржан 28.02.2012. године, сведок објашњава да га је оптужени Јеремић ударио песницом са боксером два пута у главу у пределу темена, да је видео и оптуженог Трифуновића, али да није видео ко га је убо ножем, а пошто је подигао руке да заштити главу од Јеремића, видео је нож како му излази из груди, при чему није видео тренутак када му је нож забоден, а потом је направио корак уназад и добио два убода у леђа, када је пао и осетио је како га газе и шутирају, након чега је [REDACTED] улетео да га одатле извади, али није успео, те да је подигао конобар који се налазио на штанду "Никшићког" пива и одвео иза њиховог пулта, рекао му да имају ножеве, а после је отишао до медицинског шатора. Наводи да је тада видео, а после тога и препознао Јеремића и Трифуновића, док Радовића у том тренутку није видео. Напомиње да није видео ко га је убо спреда ни у леђа, а тада су око њега били само они у кругу од 2 до 3 метра и [REDACTED] је био барем дупло удаљен од њега. Такође наводи да је тачно да је том приликом Јеремићу рекао: "Пичко, хајде сад без ножа" јер је имао такав утисак и био је убеђен да га је Јеремић убо, зато што је био испред њега, зато што га је ударио боксером, али истиче да му нож није видео, али више не жели да остане при томе јер је после тога дugo размишљао да ли је то био Јеремић и не жели због њега да тако нешто и даље тврди. Иначе није имао увид у ситуацију иза себе, не може да тврди да ли је било и других људи, те није могао да види шта се дешава иза њега. Иначе када га је Јеремић ударио два пута били су окренути један другом лице у лице, те је добио ударац боксером, а није видео да ли му је шака била отворена или затворена, те тврди да је видео да је нешто имао у руци, а није препознао да је то боксер, али је осетио такву врсту бола и крв му је одмах кренула. Јеремић Јован је био испред њега, те се измакао један корак уназад и сигуран је да Јеремић није био иза његових леђа када је добио убод у леђа, а када је добио убод спреда Јеремић му је био испред и не може да тврди више да ли је Јеремић тада имао нож у рукама. Када је изашао из болнице, ишао је у полицијску станицу где је са сигурношћу препознао лица која су му нанела повреде и то је прво препознао Трифуновића, а потом и Јеремића, с тим што су претходно сачињавала фотороботе, а препознавање су вршили касније уживо и фотороботе су правили пре него што су оптужени ухапшени. Сећа се да су му прво показали лица међу којима је био Трифуновић, а после тога је препознао лице, овде оптуженог Јеремића и зна да је било више лица када је вршено препознавање и Јеремића је препознао под редним бројем 5, али зна да је обојицу препознао без проблема. Објашњава да је на препознавању приметио да Јеремић има другачије патике, а мисли да су и један и други били нешто другачије обучени. Иначе наводи да је Јеремић Јована препознао у полицији као лице које је извршило кривично дело над њим, међутим када је учествовао у прављењу лика нападача на њега уз помоћ фоторобота, полицијаци су Јеремић Јована означили као лице са боксером, па је у том смислу, када је вршено препознавање Јеремића означио као лице са боксером,

иако би желео да појасни да га је препознао као лице које га је и убило ножем у грудни кош. Такође наводи да није видео ни да је Трифуновић држао нож критичном приликом, нити је видео да га је он ударио одпозади и убо ножем у леђа, зна само да је видео лице које је касније препознао као Трифуновића у полицији када је пао на земљу и видео је да стоји изнад њега и тада у својој близини није видео никога осим Трифуновића и у том смислу може са сигурношћу да тврди да није могао нико други да га убоде у леђа осим њега. Такође прецизира да је видео да је [REDACTED] добио само један ударац у главу, а након тога је и сам почeo да задобија ударце, тако да није видео шта се са [REDACTED] даље дешавало. У поновном поступку, на главном претресу који је одржан 29.05.2015. године, оштећени [REDACTED] је појаснио да је тачно да је препознао оптуженог Трифуновића, али да више не може да се сети да ли је критичном приликом видео да ли исти у рукама има нож или нема, од тренутка када је осетио убод у пределу леђа, до тренутка када се окренуо и видео оптуженог Трифуновића, прошло је 10-ак секунди и тада је ту било и других људи, била је гужва. Појаснио је да остаје при својој изјави коју је дао у претходном поступку и наводи да је тачно да је пао на земљу, те да га је шутирало више лица. Истакао је имовинско-правни захтев у односу на оптужене.

Оштећени [REDACTED] у свом исказу наводи да је критичне вечери на "Beer Fest"-у око 1 или 1,30 остао са својим другаром [REDACTED], били су близини штранда где се продавало "Никшићко" и "Лав" пиво и у једном тренутку док су се кретали приметио је да је маса почела да се гура и таласа и из те масе је излетело четворица младића, при чему је један био ћелав, мало виши од њега, а он је висок 177 цм, имао је зелену мајицу и то тамно зелену, други младић је био у светлој мајици, сиве или беле боје, црне косе и он је био највиши у овој групи, око 185 цм, трећи момак је био обучен тамну тренерку или дуксерицу, можда црне или тамне-бордо боје, отприлике висине као он, мало тамнијег тена, просечне грађе и четврти младић је био у карираној кошуљи, приближно висок као он, могуће је да је кошуља била на пруге, а можда и карирана, у сваком случају светла са неким браонкастим шрафтама. Тада је приметио да је младић који је био у карираној кошуљи кренуо да га удари у пределу браде, али се он рефлексно померио и успео је само мало да га закачи и то по бради, а након тога овај младић је заједно са осталом тројицом веома брзо пришао [REDACTED]. Када се окренуо да погледа где су ти младићи отишли видео је да су већ задали неколико удараца [REDACTED] и врло брзо су га оборили на земљу, када су наставили да га ударају и шутирају. Не може да определи који од ових младића га је ударао, а који шутирао јер је видео само једну групу која га је једноставно удараала и шутирала и како је желео да му помогне, ушао је у центар збивања и говорио је: "Станите, станите", али док је то чинио осетио је само један ударац иза ува, који је био снажан, а од кога ударца се мало ошамутио, али није био оборен на земљу. Окренуо се према овом младићу који га је тако ударио и видео је да је у питању младић који је био највиши од њих и који је имао светлу мајицу сиве или беле боје. Са овим младићем је почeo да размењује ударце јер је кренуо да се брани, па су се померили у страну од места где је његов друг [REDACTED] био оборен и то неких 6 или 7 корака. Од тих удараца, приметио је, да је тај младић посрнуо и кренуо је да пада и у том падању успео је да га ухвати за ремен од ранца који му је био са десне стране и почeo је да га вуче ка земљи. Када је пао, он је ипак пустио тај ремен, те је он ипак остао на ногама и тада је приметио да му са леве стране долазио младић који је ћелав и који је био у зеленој мајици и који је кренуо да га напада, желећи да га удари у пределу главе, због чега је дигао руке изнад главе како би се заштитио од ударца, а при томе је видео да он на једној руци има боксер, али не може да определи да ли на левој или десној. Наводи да овај младић није успео да га удари у пределу главе јер је рукама које је држао испред блокирао његов напад, али је у тренутку док је држао руке горе осетио ударац у пределу испод левог пазуха. Окренуо се према том који га је ударио испод пазуха и приметио је да је то био младић који је био у тамној тренерци црне или тамно-бордо боје и он је био у полуучучнутом положају,

нагнут према њему и држао је нож у десној руци, и то нож црне боје. После овог ударца видео је да обилно крвари и схватио је да је убоден и почeo је да се повлачи према штанду где се налазило "Никшићко" пиво, те је узёо салвете и ставио на рану, када му је притрчalo доста људи. У тим тренуцима потпуно је из вида изгубио [REDACTED] тако да не зна шта је са њим било. Иначе док је био код штанда "Никшићког" пива приметио је да је имао више убода, а не само један, након чега је колима хитне помоћи пребачен у Ургентни центар, где је лежао 9 дана. У Ургентном центру је срео и [REDACTED] а касније су размењивали утиске о томе шта се десило, па су кроз разговор дошли до закључка да је младић који је био у зеленој мајици и који је био ћелав и мало виши у полицији идентификован као Јеремић Јован, а младић у тамној тренерци црне или тамно-бордо боје као Трифуновић Љубомир, а поред тога у новинама је видео њихове фотографије те их је тако и идентификовао. Ову другу двојицу није успео да идентификује, при чему напомиње да није био у полицији да даје исказ, већ им је само испричао шта се десило док је лежао у болници, те није ни ишао на препознавање. При томе напомиње да би могао да препозна та три младића која су га напала, с тим што мисли да не би могао да препозна дечка који је био у карираној кошуљи. На главном претресу који је одржан дана 28.02.2012. године наводи да у тренутку када је подигао руку да се заштити осетио је убод у пределу ребара са леве стране, те се окренуо и видео је једног дечка у некаквом полугарду, с тим што прецизира да није видео тренутак када је убоден и да није сигуран да је видео нож код тог момка, а који момак је био најближи њему у том тренутку и гледајући оптужене наводи да може да каже да је то правооптужени Трифуновић Љубомир. Истакао је да није сигуран да је критичне вечери код оптуженог Трифуновића видео нож. Иначе поново је појаснио да у полицији није био, нити су му показивали фотографије због повреда које је задобио, а наиме, уклонјена му је слезина, закачен бубрег и имао је унутрашње кварење. Истакао је имовинско-правни захтев у односу на оптужене.

Оштећени [REDACTED], испитан у својству сведока, у свом исказу наводи да је те вечери са колегама са факултета, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] при чему је касније дошла и [REDACTED] и [REDACTED] укој 1,40-1,45 часова стајао за столом, који се налазио преко пута шанка од "Никшићког" пива удаљен од њега око 2 метра. Приметио је да је његов друг [REDACTED] отишао до шанка да узме пиво, при чему појашњава да је био окренут леђима шанку и столу јер је гледао ка бини, где је свирала музика, када је осетио да му не нешто мокро на леђима, те се окренуо и видео [REDACTED] који му је рекао да је просуо пиво, с обзиром да су поред њега протрчали неки младићи и гурнули га. Када се окренуо, видео је једног младића који је пропрчавао, који је био последњи у тој групи, при чему се радило о младићу од око 18 година, који је имао црну кратку косу, тамну лут и неку тамну мајицу, чини му се љубичасте или тегет боје, а касније је ишао у полицију и препознао је то лице за које су му рекли да се зове Трифуновић Љубомир. Након што је уочио тог младића, које је касније препознао као Трифуновића, окренуо се према [REDACTED] и прокоментарисали су нешто у смислу да су упитању клинци и нису хтели да обраћају пажњу на њих и да улазе и било какав сукоб. Чуо је да је један од тих младића викао и псовао и то баш онај кога је и препознао као Трифуновића, али као што је напоменуо нико није желео да улази у сукоб јер су приметили да су ти младићи знатно млађи од њих. Поново је вратио поглед према свом другу [REDACTED] и рекао му: "Хајде са се повучемо", када је осетио само ударац у пределу левог рамена, те се окренуо у смеру одакле је дошао тај ударац и видео је лице које је касније препознао као Трифуновића и који је стајао на удаљености од око 1,5 до 2 метра од њега и држао је у десној руци црни нож са црном оштрицом. Трифуновић ништа није причао, само га је гледао, био је зајапурен и стекао је утисак као да је очекивао да ће га оштећени напasti, али он то није желео да учинио, већ се само окренуо и затражио помоћ, када му је пришла [REDACTED] која му је помогла да оде до главног улаза где је знао да је стационирана хитна помоћ. Пре него што је добио ударац у лево раме, са својим

друштвом је стајао око стола који је био округлог облика, [ ] је стајао поред њега, поред њега [ ], док је [ ] била поред [ ] и [ ] поред ње. Није видео да је том приликом [ ] био повређен, нити је приметио да је сто за којим су стајали пао. Напомиње да је осетио само један јак ударац у пределу левог рамена, али је касније схватио да је укупно задобио четири убода, при чему је поред тог убода видео један убод изнад левог лакта, један испод левог лакта и један у слабинском делу изнад кука, а како се све десило веома брзо није ни осетио све ове мање убоде. Иначе приметио је да је ту било више лица од оног кога је и препознао, али ове друге младиће не би могао да препознаје јер није обратио пажњу на њих, те не би могао ни да их опише. Напомиње да је ово лице препознао јер се у једном тренутку окренуло и гледали су се директно у очи, након што га је убо, при чему напомиње да није видео како је то учинио јер му је био окренут леђима, али је видео само након убода да је држао нож. Поново објашњава да су се сви налазили око стола, преко пута њега је био [ ] и то са леве стране, [ ] између њих двојице и нико није напуштао сто, при чему са сигурношћу не може да тврди ко је како стајао у тренутку када је добио ударац и након тога и не може да се сети где је био [ ] у тренутку када је осетио бол у рамену. На главном претресу који је одржан 29.03.2012. године сведок наводи да је оптуженог Трифуновића препознао у истрази, али не може у то да буде сасвим сигуран и не тврди да га је он убо, већ је он био момак са ножем кога је угледао када се окренуо у своју леву страну и осетио нешто као убод у пределу левог рамена, мада је то више осетио као неки ударац на пример боксером. Када је видео да је убоден и када је направио тај окрет у леву страну, видео је Трифуновића како стоји и како држи нож у десној руци, руке су му биле мало раширене и одвојене од трупа, а савијене у лактовима, након чега се он окренуо ка [ ], те се потом удаљио ка хитној помоћи. Такође напомиње да му се чини да је туча почела после тренутка када је задобио убод, а у тренутку када је већ почeo да се удаљава. Иначе када се окренуо због тог ударца, видео је и друге људе који су се налазили иза тог младића, а поред њега са стране одмах у близини није било никога. Није истакао имовинско-правни захтев у односу на оптужене.

Оштећени [ ] испитан у својству сведока, наводи да је 19.08.2011. године, око 21 час отишao на "Beer Fest", где се прво нашао са колегом [ ] на штанду "Лав" пива, а нешто касније су дошли и [ ] и [ ] као и [ ] са својим дечком. Нешто касније су се пребацили на штанд где се налазило "Никшићко" пиво и стајали су за једним столом који се налазио преко пута шанка и који је стајао на једном буренцету. Објашњава да је после један сат, колега [ ] отишao до шанда да донесе пиће, када је приметио да су поред њих и [ ] протрчала 2 или 3 младића од којих је један гурнуо [ ] тако да је просуо пиће по [ ]. Један од тих младића био је стар око 18 година, имао је црну веома кратку косу, био је нижи од њега, при чему је он висок око 180 цм, на себи је имао мајицу тамније боје, при чему у то баш није сигуран, тамнију пут и исти је почeo напрасно да виче. Са њим је био још један младић који је имао светлију пут, при чему је и њега видео тек касније када је осетио бол у леђима и видео да стоји иза њега и то негде на око два корака, при чему је био крупније грађе од овог претходног, развијенији и старији од овог првог за две или три године у мајици сиве светлије боје и био је виши од овог првог младића. Он је био скроз на кратко ошишан и чини му се да је он на једном образу имао као неку мазницу, али ни у то није сигуран јер се све то дешавало у неком полумраку. Са њима је био још један младић који је држао овог младића у светло-сивој мајици, али тог младића не може да опише и чини му се да је он смиривао овог момка који је био у светло-сивој мајици и касније када је настала гужва, он је остао у непосредној близини овог младића у светло-сивој мајици, због чега је претпоставио да су њих двојица били заједно. Када је [ ] просуто пиво, нижи младић тамне пути је почeo да виче, те је на њега обратио пажњу и то му је било веома чудно јер га је први пут видео у животу, те се сећа да је [ ]

окренуо леђа том младићу, а након тога 20-ак секунди осетио је болове у леђима. Објашњава да је осетио као да га неким оштром металним предметом неко удара у леђа, те је у тој гужви одгурнуо сто за којим су се налазили, који се срушио, пао доле, те се окренуо и иза себе видео младића који је био у светло сивој мајици, који га је гледао веома бесно, са рукама које су му биле спуштене поред тела и стиснуте у песницу и није видео да је у рукама држао било какав предмет. Попут је видео да је тај младић бесан, питао га је шта хоће, али он му ништа није одговорио, те је у том тренутку чуо да му се обраћа [REDACTED] који му је рекао да је [REDACTED] избоден, али је у том тренутку и он осетио слабост, те је пао на колена, након што је направио неколико корака у правцу [REDACTED] и онда је заврнуо мајицу, те је кренула крв и схватио је да је избоден, што је и рекао [REDACTED]. Појашњава да у тренутку када је добио ударац са леђа и када се окренуо видео је младића у светло-сивој мајици који је био удаљен од њега на око два корака, те је иза њега био трећи младић и у том тренутку није видео никог другог у близини, осим ова два младића. У тренутку када је тамнопути младић почeo да виче, [REDACTED] је стајao поред њега, те појашњава да није чуо да је [REDACTED] рекао да је избоден, већ му је то рекао [REDACTED]. Такође наводи да су за округлим столом стајали прво он, до њега [REDACTED], потоm [REDACTED] и на крају [REDACTED] који је био ближе шанку и узимао пиће. Младић тамне пути који је викао стао је испред њих и не може да процени на којој удаљености је стајao, али зна да су између њега и тог младића стајали још [REDACTED] и [REDACTED] и по његовој процени сигурно је био на удаљености од 1 до 1,5 метара од тог младића. Видео је да је у једном тренутку [REDACTED] окренуо леђа истом и након тога се окренуо, те није приметио, нити запазио шта је радио тамнопути младић, а након тога је осетио да му је неко ставио руку на леђа и осетио ударац, а потом одгурнуо сто који је пао и окренуо се и иза себе видео младића кога је претходно описао да је имао светло-сиву мајицу, као и још једног његовог другара који је стајao иза њега и који га је или смиривао или држао, те истиче да у том тренутку није видео тог тамнопутог младића испред себе, односно видео је само ова два младића која је и описао. Након тога је чуо да му је [REDACTED] рекао да је [REDACTED] убоден и видео је да су се они већ одмакли према шанку "Никшићког" пива. Наводи да не зна ко га је ухватио за леђа и ко га је убо и том приликом ни код кога није видео било какав нож или било какав оштар предмет. Након краћег времена пришла су му два момка из обезбеђења који су му помогли да заједно са [REDACTED] и [REDACTED] оде до кола хитне помоћи, те су га одвели у Ургентни центар где је констатовано да је задобио четири убодне ране, те је оперисан и због свега овога био је хоспитализован у периоду од 20. до 30. августа. На главном претресу који је одржан 28.02.2012. године, оштећени појашњава да је критичном приликом видео једног момка који се обратио [REDACTED], па се [REDACTED] окренуо ка њему, а онда се [REDACTED] окренуо тако да је том младићу окренуо леђа, 20-30 секунди после тога је осетио неку руку на свом врату и неко га је одгурнуо на буре где је стајao, те је осетио ударце, а после је попустио стисак руке на његовом врату. Потом је угледао два момка на два метра од себе пошто је потпуно посрнуо, те када је устао видео је момка који се обратио [REDACTED] као и ова два младића и то једног момка светлије пути и описаног скоро на нулу и другог који га је некако загрлио и очигледно смиривао, те је онда чуо [REDACTED] како виче да је [REDACTED] избоден, па је кренуо и осетио слабост, те је пао и схватио да је задобио убод. Оба младића која су била иза њега били су плави, светле косе, с тим што је онај што је смиривао оног другог био крупнији и обојица су имали кратку косу, а момка којег је прво поменуо, и који се обраћао [REDACTED], више није видео. Истакао је имовинско-правни захтев у односу на оптужене.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је те вечери са својим колегама са факултета отишао на "Beer Fest". Били су на штанду "Никшићког" пива за једним столом у облику буренџета који се налазио неколико метара од шанка и са њим у друштву су биле његове колеге [REDACTED] и [REDACTED]. Објашњава да је негде око 2 сата доносио пиво са шанка, када је неко прогрчавао иза

његових леђа, тако да је просуо пиво по својим колеги ██████████, те се окренуо и видео да је један младић, који је протрчао поред њега и закачио га, био готово ћелав, имао је зелену мајицу и био висок око 180 цм, с тим што није пуно обраћао пажњу на истог јер је он просто протрчао поред њега и отишао даље не обраћајући пажњу. Иза њега су у журби пролазила још два младића, при чему је један од њих имао црну косу са малим шишкама које су биле подигнуте на горе, био је у сивој мајици и то светло-сивој, висине од око 175 до 180 цм, а тај трећи момак био је низки и био је низки од свих ових момака, висине од око 170 цм, био је млад, кратко ошишан, са јако тамном црном косом и јако тамним теном и исти је имао љубичасту мајицу, при чему је на тој мајици било и неких других боја, са кратким рукавима. Даље наводи да је овај најнижи момак у љубичастој мајици, за кога је на главном претресу од 29.03.2012. године указао да се ради о Трифуновић Љубомиру, почео је да виче и гледа у њега, али се обраћао и свима осталима у близини и изгледало је као да је лјут на све око њега и деловало је као да тражи неку кавгу, док га је момак који је био са њим у светло-сивој мајици смиривао, ухватио га за рамена и вукао га са стране, при чему је на главном претресу навео да мисли да се радило о Радовић Александру и да би он можда могао да буде тај момак. Тај младић у светло-сивој мајици је држао једном руком за једно раме тог момка у љубичастој мајици и у том тренутку тај момак у љубичастој мајици подигао је високо ногу и шутнуо је једну девојку која је ту стајала и која је од удараца пала на земљу. Онда се створила гужва која је убрзо после тога почела да се помера према месту где је стајао са својим колегама. У том тренутку приметио је да је неко из те гужве оборио сто у облику буренцета за којем су стајали у убрзо након тога је приметио да је његов колега ██████████, који је у том тренутку стајао на удаљености од највише метар од њега био повређен, видео је да му је крвава лева рука и видео је да има неколико рана на левој руци, као и јасан убод на левој надлактици и крв која му је цурила и сећа се да је ██████████ прокоментарисао "овај ме избо". Са колегиницом ██████████ пришао је ██████████ како би му пружили помоћ, те како је већ кренула са њим према излазу, тако да је кренуо нешто иза њих, након чега се телефоном чуо са ██████████ који му је рекао да је њихов колега ██████████ такође био убоден. Истиче да није видео ко је повредио ██████████, нити ██████████ иако је у односу на ██████████ био много ближи и одмах је видео његове повреде. Наводи да у овој гужви није видео лица која је претходно описао и која су претходно дотрчала и правила гужву, с обзиром да је била велика гужва и није очекивао да ће се у овој гужви ситуација на овај начин одвијати и да ће неко бити повређен. Такође није видео да је било ко од њих имао било какав оштар предмет, нити било какав предмет који би могао некоме да нанесе озбиљније повреде. Иначе ██████████ и ██████████ су били близу један другог, при чему у односу на њега ██████████ је био окренут са стране и то левом руком ка гужви где је убоден, а ██████████ му је био окренут леђима и не може са сигурношћу да процени колико су један од другог били удаљени, али највише метар или метарипо. Иначе у тренутку када је видео да је ██████████ био повређен, ██████████ је био за столом, али након тога није видео где је ██████████. На главном претресу појашњава да на момка, који је први протрчао иза њега и због којег је просуо пиво, није обраћао пажњу, нити му је тај момак било шта рекао, а он и сви остали су се после зауставили на средини, на неком брисаном простору и тог момка је и даље негде ту видео, с тим што није чуо шта је и да ли је он говорио, нити је видео да ли је неког, пролазећи поред њега, угрожавао или ударао, а када је она девојка пала и када је настала гужва једино је могао да уочи да се он налази ту негде. Што се тиче момка који је био агресиван и што је нешто викао и махао рукама, у његовој руци није видео ништа или на то није обратио пажњу. Такође наводи да не би могао ко је први повређен, да ли ██████████ или ██████████ при чему појашњава да му је ██████████ био ближи и видео је да је он крвав, док му је ██████████ био окренут леђима и њега није могао да види и да је он повређен, већ је то сазнао касније, када су се удаљили.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је критичне вечери на "Beer Fest"-у био у друштву са [REDACTED] и њеним дечком [REDACTED] кога је упознао то вече. Стаяли су за столом који се налазио код штранда "Никшићког" пива и у једном тренутку је приметио да су протрчала три момка, с тим што није успео да запази ближе њихов изглед, тако да не би могао ни да их опише. Појашњава да је приметио само да је након тога настала нека гужва и у једном тренутку приметио је да је његов друга [REDACTED] био повређен, била му је крвава рука и није видео ко га је повредио већ је само хтео да му пружи помоћ, те је кренуо да га води до најближих кола хитне помоћи, када је приметио да је [REDACTED] остао иза њих за шанком, те се вратио по њега и почeo готово да виче на њега због тога што неће да иде са њима да помогне [REDACTED] међутим тада му је [REDACTED] рекао да је и он повређен и видео је да је убoden тако да му је помогао да крене ка колима хитне помоћи, због чега је почeo да га носи и у томе су му помогла два радника обезбеђења, након чега је [REDACTED] одведен у Ургентни центар. Такође наводи да су сви стаяли за овим столом - буретом тако што су њему са десне стране били и [REDACTED] и [REDACTED] с тим што му је близки био [REDACTED] док су му са леве стране били [REDACTED] затим [REDACTED] и [REDACTED]. Истакао је да не може да каже да ли је прво повређен [REDACTED] или [REDACTED] јер повређивање ни једног ни другог није видео, већ само може да претпостави и закључи да је прво повређен [REDACTED] јер је то чуо и почели су сви да се удаљавају, док је једино [REDACTED] мало заостао.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је критичне вечери на "Beer Fest"-у била са својим дечком [REDACTED] и колегама са факултета [REDACTED]. Око 1,30 часова стаяли су у близини штранда "Никшићког" пива за буренцетом који је служио као сто и у том тренутку њен колега [REDACTED] је направио неколико корака до шанка и купио је пиво које је требало да пребаци за њихов сто и у том тренутку наишла је једна група младића, било их је троје, који су трчали и ударили њеног колегу [REDACTED] тако да је он просуо пиво, између осталог и по [REDACTED] који је стајао до ње. Један од тих младића који је био изнервиран због тог догађаја почeo је се дере на њих вичући да су они допринели да се пиво проспе и тај младић је имао црну крађу косу, мајицу са кратким рукавима тамније боје и био је висок око 170 цм. За време док је он викао њему је пришао један друг који је био са њим у групи и који је имао белу мајицу и био је нешто светлије пути од овог првог младића и он је држао овог момка са тамном мајицом за леђа, који је викао на њих, обухвативши га око струка и смиривао га је да не виче и вукао га је уназад, док треће лице које је било са њима није запамтила и није обратила пажњу на њега. Иначе тај младић који је викао на њих имао је црну косу, тамнију пут и имао је мајицу тамне боје и чини јој се неке љубичасте рукаве, с тим што то са сигурношћу не може да тврди. На главном претресу од 29.03.2012. године наводи да мисли да је Трифуновић Љубомир лице које је критичном приликом викало за њима, те је навела да није сигурна да у судници види тог другог који је држао овог првог младића. Такође на главном претресу напомиње, а након што јој је предочено да је код истражног судије навела, да је овај младић који је викао на њих, кренуо према [REDACTED] ударио га, појаснила је да се тај момак затрчао ка њиховом столу и да сам ударац није видела и да није видела да се било ко други осим њега затрчао према њима и ударио у сто. Иначе није видела том приликом никакав нож, нити је видела сам ударац, те истиче да када су ти момци притрчавали њу нико није гурнуо.

Оштећени [REDACTED] у свом исказу наводи да је критичне вечери био на "Beer Fest"-у са својим пријатељима [REDACTED] његовом сестром [REDACTED] и [REDACTED] и све време су се налазили код штранда "Никшићког" пива. Објашњава да је око 2 сата или нешто мало касније приметио да је настала гужва, те је осетио један ударац у пределу вилице, али није видео ко га је ударио, при чему наводи да

не може да се сеги да ли је у том тренутку још увек седео на самом штанду или је стајао поред. Објашњава да му је неко рекао да му је мајица крвава, те је погледао и заиста видео крв на мајици и то у пределу stomaka у висини желуца, због чега је подигао мајицу и видео да је убоден, при чему поново истиче ко га је убо, нити је осетио да је уопште и убоден. Потом је одмах са својим пријатељима кренуо ка колима хитне помоћи како би му се пружила медицинска нега, након чега је пребачен у Ургентни центар. Истиче да није очекивао да ће му се овако нешто десити, те стога није обраћао пажњу ни ко је изазвао гужву, нити може да укаже на лице које га је повредило. Иначе пре него што је повређен приметио је да је била туча, неких 10 до 15 метара од места где се налазио са својим друштвом, али није обратио пажњу на њих, нити би могао да опише неког од тих клинаца који су се тукли, те наводи да нико од оних који су са њим били у друштву том приликом није повређен. На главном претресу од 29.03.2012. године наводи да када је видео оптужене Трифуновића, Јеремића и Радовића у судници, није сигуран да је Трифуновић Љубомира уопште видео, а што се тиче оптуженог Јеремића Јована, мисли да га је запазио у гужви и да се тукао са једним плавим момком, а можда се ради о сведоку [REDACTED] који је такође приступио у суд и мисли да су се тукли песницима. Истиче да том приликом никога није изазвао да га убоде, те је навео да је у погледу одштетног захтева тужио организатора.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је те вечери био на "Beer Fest"-у са [REDACTED]

[REDACTED] при чему је ту било још неких другара са којима није био толико близак. Поред њих су били неки момци који су иза поноћи почели нешто да им добацују, а пре свега њему јер је имао нешто дужу косу, међутим, није желео да ју ни у какав сукоб. Објашњава да му је у једном тренутку пришао један од тих младића и ударио му шамар, при чему је тај младић имао белу мајицу са неком апликацијом на грудима, а после тога га је ударио други младић који је имао кратку мајицу, тамније боје на пруге на којој је доминирала љубичаста боја и тај младић га је ударио песницом у пределу иза левог ува. Иначе када га је први младић ударио, његова другарица [REDACTED] је стала испред њега јер је мислила да ови младићи неће ударити девојку, међутим они су је одгурнули и шутнули, а након тога око њих се направио велики круг, дужине око 50 метара и видео је да је његов друг [REDACTED] има крваву мајицу. Такође зна да је у једном тренутку испред њега био његов друг [REDACTED] и држао га са стране јер је неки од ових младића хтео да га нападне, а касније му је [REDACTED] рекао да тај младић који је кренуо на њега има нож, међутим, он то није видео. Након тога су се сви разишли, при чему прецизира да се све дешавало између штандова "Drink story" и "Калзберг", а након тога су ови младићи отишли даље према месту где се налазио штанд "Никшићког" пива. Касније је утврдио да је мајица [REDACTED] била крвава, а касније је сазнао да крв на мајици није била његова и зна да му је [REDACTED] рекао да је видео да је једном од младића који су их напали било повређено уво и да му је ишла крв у пределу око увета. Иначе у тој групи младића који су их напали било је три лица, а касније су се умешали младићи који су учествовали само у раздвајању. На главном претресу наводи да је његово друштво том приликом било у кругу, када су на њих неки пали и онда је настала туча која се брзо одвијала и у коју је ушао и [REDACTED]. Прецизира да су [REDACTED] ударили у stomak, те је пришао због ње па су и њега ударили иза левог увета, а све је то трајало 10-ак минута, након чега су се они повукли, те су се сви удаљили.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је те вечери на "Beer Fest"-у био са својим другарима [REDACTED]

[REDACTED] још једним дечком и стајали су у близини штанда "Јепен" пива и бине где су се налазили музичари. Приметио је да су поред њих прошла три младића, при чему је за једног касније сазнао да се зове Трифуновић, који је био нижи од њега, око 185-

187 цм, који је на себи имао пругасту мајицу тамно-тегет боје, са љубичастим пругама. Истиче да је касније видео да је Трифуновић држао црни нож, док је други младић који је са њим био у друштву и за којег је касније сазнао да се презива Јеремић, имао боксер на руци и Јеремић је био обучен у зелену мајицу и панталоне З фртала и сећа се да је имао рошаво лице. Такође напомиње да је трећи младић на себи има скроз белу мајицу и такође панталоне као и оптужени Јеремић, при чему је описао да је исти имао црну косу и јаке црне обрве. Иначе, није ишао на препознавање у полицију, али је сазнао како се који младић зове јер је са једним својим другом разменјивао поруке са фејсбука, а касније су и новине потврдиле оно што је сазнао. Објашњава да су се сва тројица понашала доста слободно за време док су стајали поред њих, чини му се да су били под знатним дејством алкохола, викали су, једанпут су им нешто добацили, али су препли преко тога. Међутим, када је почело да свира "Атомско склониште" дошло је до новог сукоба, при чему је младић, који је био у белој мајици и имао црну косу и изразито црне обрве у једном тренутку чак и скидао гаће и био је у сваком случају доста упадљив. Појашњава да је један од ова три младића узео пиво од његовог другара [REDACTED] и након тога је кренуо сукоб и прво је Јеремић ударио [REDACTED] песницом по носу, након тога [REDACTED] и он су пришли [REDACTED] пошто су се налазили од њега удаљени око 5 метара, када га је напао младић у белој мајици, док је [REDACTED] напао младић са пругастом мајицом за кога је чуо да се зове Трифуновић. Тада је младић у белој мајици успео је само да му поцепа мајицу, али није успео ни једанпут да га удари, с тим што је он њега поприлично изударао и у једном тренутку тада је пао доле, док је [REDACTED] поприлично добро "издеветао" Трифуновића, а што му је касније испричao [REDACTED]. Како је било очигледно да су јачи од њих у тучи и када су видели да губе приметио је да лице у љубичастој мајици са пругама за кога је касније сазнао да се зове Трифуновић, ножем убада у леви део рамена [REDACTED]. Када је то видео повукао се, као и његови другари и то у масу, међутим тада је видео да је Трифуновић кренуо према другу [REDACTED], кога зна само под тим именом, при чему је Трифуновић тада имао нож у руци и то у десној руци. Тада је стајао између њих са намером да заштити свог другара и у том тренутку Трифуновић га је шутнуо ногом у пределу доње ложе леве ноге и то три пута, за које време је са своје десне стране држао свог другара [REDACTED] како он не би био повређен, а након тога Трифуновић се повукао и они су такође отишли у масу и то према улазу број 2 и пријавили полицији шта се десило. Истиче да је код лица кога зна под именом Јеремић, видео боксер на руци у тренутку када је ударио у пределу носа [REDACTED] и том приликом није видео код Јеремића да има било какво сечиво. На главном претресу који је одржан 28.02.2012. године, сведок је објаснио да су сва три оптужена била поред њих, мисли да је оптужени Јеремић Јован узео пиво од [REDACTED] па му је овај тражио да му врати пиво, на шта му је Јеремић рекао да неће и како је тада пришао [REDACTED] тај дечко га је ударио у нос и раскрварио га, када је настала оштита зборка. [REDACTED] је пришао да их раздваја, као и [REDACTED] и видео је нож у руци код Трифуновић Љубомира који га је шутнуо у ногу. Када су видели да је њихов друг [REDACTED] убоден повукали су се. Такође је из њиховог друштва [REDACTED] добио ударац у главу, а и остали су примили ударце, међутим нису имали никакве повреде. Појашњава да су сви из њиховог друштва били припити тако да су се склонили када су видели убод, а једино су [REDACTED] и он остали на том месту. Такође наводи да је у тренутку када је Јеремић ударио [REDACTED] био од њих удаљен око 5 метара и Јеремић је могао да види само главу и рамена и прса у том тренутку, али не и руке, али му је на почетку видео руке и да је ударио [REDACTED] руком, али није видео да ли је исти имао боксер, међутим закључио је да се човек не може тако раскрварити само песницом. Иначе на самом kraju је видео Јеремића такође из близине, када се сагнуо да узме мобилни који му је испао на земљу и он му је тада рекао: "Не дијај, то није твоје", мада је телефон био његов, те га је узео и удаљио се, а Јеремић га у томе није спречавао. Такође прецизира свој исказ из истраге те објашњава да је младић црне косе у једном тренутку скинуо панталоне трофртальке, али да је остао у боксерцима.

Такође наводи да није видео ко је убо његовог друга у раме али је видео нечију руку и такав покрет и ударац и то негде у лево раме, а напомиње да је видео да је Трифуновић кренуо према [REDACTED] са ножем у десној руци. Такође након што му је предочен записник који је сачињен код истражног судије у делу у којем је изјавио да је видео да лице у љубичаској мајици са пругама, за кога је касније сазнао да се зове Трифуновић, ножем убада у леви део рамена другара, изјављује да то није могао да види и ако је то изјавио истражном судији, то је његова грешка.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је те вечери био на "Beer Fest"-у са својим друштвом и између осталог са њим у друштву је био и [REDACTED] а у њиховој непосредној близини био је и његов познаник [REDACTED]. У једном тренутку видео је да је почела туча и видео је да један младић који је имао мајицу тамне сиве боје или тамно зелене маслинасте боје, који је имао кратку црну косу и којег је видео само са леђа, висине око 180 цм ударио [REDACTED]. Након тога се окренуо према својим другарицама како би их склонио одатле и видео је да је [REDACTED] пришао [REDACTED] који је тад већ био на земљи у полуседећем положају и видео је да је младић у тој тамној мајици пришао [REDACTED] и да га је ударио у пределу левог рамена. Након тога [REDACTED] је кренуо према њему, видео је да се [REDACTED] држи за место где га је овај младић ударио и потом је видео да је то место крваво, па му је [REDACTED] рекао да позове хитну помоћ, те су отишли ка излазу број 3, где му је и пружена лекарска помоћ. Наводи да није видео да се неко налази у друштву са тим момком у тамној мајици, али су му другари рекли да су са њим била још два младића. Прецизира да се све ово дешавало на месту између штанда "Лав" и "Амстел" пива, док се мало иза њих налазио штанд "Јелен" пива, а испред њих штанд "Drink story".

Оштећени [REDACTED] у свом исказу наводи да је на "Beer Fest"-у био са 10-ак пријатеља и сећа се да је између осталог био присутан [REDACTED] као и [REDACTED]. Око 2 сата када је свирало "Атомско склониште", налазили су се између штандова "Лав" и "Амстел" пива, док се испред њих налазио штанд "Drink story" и приметио је да је испред њих дошло до неког комештања и видео је да је нека група напала његовог познаника који се ту налазио [REDACTED] који је био у друштву са [REDACTED]. У том тренутку [REDACTED] је био удаљен од њега око 7-8 метара и видео је да је нападнут, али није видео прецизно како, осим да га је напао неки младић који је био у друштву још са неким. Пришао је у намери да [REDACTED] удаљи од ових нападача, када је из масе изашао један младић који га је без речи напао, а који је био нешто нижи од њега, висине око 175 цм и чини му се да је имао кратку косу. Тада је кренуо према излазу у намери да оде до кола хитне помоћи, с обзиром да је схватио да је убоден јер му је крв текла из места где је ударен и са њим је кренуо [REDACTED]. Напомиње да сумња да би могао да препозна лице које му је нанело повреду, при чему појашњава да није ни ишао на препознавање у полицију. На записнику са главног претреса од 30.01.2012. године је навео да оптужене види први пут у животу и да не може са сигурношћу да препозна оног који му је нанео повреду испод кључне кости. Напомиње да је међу онима којима је пружена медицинска помоћ још на Ушћу, видео [REDACTED] и [REDACTED] које до тада није познавао, а који су на то место дошли пре њега. Истакао је да том приликом чак није видео ни нож, а када је задобио тај убод коракнуо је уназад да би показао да не жели да се меша, а [REDACTED] такође није учествовао у томе већ је био жртва, те није ни запазио ко је њега ударио. У поновном поступку, на записнику са главног претреса од 20.10.2015. године сведок је објаснио да се догађај одиграо између 1 и 2 часа ујутру, у време свирања групе "Атомско склониште", након чега се створила гужва, при чему је објаснио да није

учествовао у тучи, већ је у једном тренутку видео свог друга [REDACTED] како лежи на земљи и који је претходно задобио ударац, па када му је пришао, из гужбе је изашло једно лице које га је ударило у пределу рамена, али када је осетио да му рука трни, погледао је и видео је да је убоден. Истакао је да не би могао са сигурношћу да препозна лице које му је нанело ту убодину, с тим да му од сви оптужених на то лице највише личи оптужени Трифуновић, али опет напомиње да није са сигурношћу запамтио лик особе која га је критичном приликом повредила. Није истакао имовинско-правни захтев у односу на оптужене.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је те вечери био на "Beer Fest"-у и између осталог, са својим пријатељима [REDACTED] Објашњава да су стајали у близини главног видео бима, када је приметио да је дошла група од четири - пет, а можда и више младића, од којих је један нашао [REDACTED], те како би је заштитио умешао се [REDACTED] који се потукао са једним од тих младића и то са једним из те групе са црном косом, који је био кратко описан, са црном мајицом и неким белим словима на истој, при чему је исти имао минђушу на левом увету, која му је у тучи била покидана и сећа се да је због тога крварио у пределу увета. Други младић из ове групе био је виши од осталих, око 180-190 цм, мршав, обучен у сиво-црну тренерку, тамне пути и он је напао [REDACTED] и шутирао га у пределу бутине и то је трајало веома кратко, око 15 секунди, након тога је један младић који је био са њима у друштву извадио нож и показао га, машући испред себе према нама, при чему је тај младић био висок око 170 цм, био је обучен у неку шарену гардеробу, розе, сиве и црне боје тренерке, са црном кратком косом и мало дужим носем. Овај младић је први извадио нож и уперио га према [REDACTED] који је одмах стао и повукао се, а затим је уперио нож и према њему, те се повукао и тада се око њих направио круг и тада су се сви повукли и тада је један од ових младића који су их напали, повукао овог са ножем и овог младића у зеленој мајици и то мисли, онај високи младић, а тај младић са зеленом мајицом је у том тренутку дигао руке у ваздух и викао нешто у стилу да су они победници, након чега су се повукли и отишли даље у масу. Том приликом није задобио никакве озбиљније повреде и због тога није ишао код лекара, нити је нико ко је био са њим у друштву имао озбиљније повреде. Напомиње да не зна из којег разлога су их ови младићи напали њихове другарице и чини му се да један од њих кренуо да узме пиво од једне њихове другарице, због чега се касније умешао [REDACTED] да их заштити. На главном претресу од 29.03.2012. године сведок објашњава да док су [REDACTED] седели на земљи настала је гужва и неко је пао преко њих и у једном тренутку једном момку је почела да шикља крв из увета јер му је била откинута минђуша и та крв га је испрскала по мајици коју је држао обмотану око главе због прашине, након чега је настала велика гужва. Приметио је оптуженог Трифуновића и оптуженог Јеремића, а при чему га је оптужени Јеремић ударио два пута изнад десног увета, а након што му је предочена његова изјава из претходног поступка у делу у којем је навео да га је тај дечко - Јеремић, само очешао негде испод ува у пределу браде, изјављује да је то тачно, с тим да га је ударио два до три пута. Том приликом је чуо и да неко има нож, мисли да је то Танкосић викао, а нешто после тога гужва је почела да се разилази и није видео никакво убадање.

Оштећени [REDACTED] испитан у својству сведока наводи да је те вечери био на "Beer Fest"-у са 10-ак колега и стајали су за штандом "Никшићког" пива и са њим у друштву је између осталог био један момак који је те вечери такође био убоден и то у пределу желуца, али не зна његово име јер га зна само из виђења. Око 2 сата после поноћи дошло је до неке гужве у близини штанда "Никшићког" пива, на удаљености од њих на око 5 до 6 метара и у тој гужви видео је да су неки млађи људи у односу на њега и ситније грађе, направили гужву и то за једним округлим столом који је стајао на неком бурету и који је био близу другог шанка "Никшићког" пива, те је видео да је тај сто био срушен и да

је настало неки метеж. Наводи да тада није могао да разазна ко је све учествовао у тој гужви, чини му се само да се након тога један од тих младића попео на шанк који се налазио у њиховој близини на удаљености од око метар до два, нешто је викао са тог шанка, те му се чини као да је некога дозивао, а након тога је сишао са шанка. Појашњава да се ова гужва и овај метеж померао ка месту где су они стајали, а како су са њима у друштву биле и две девојке, као и она младић који је касније убоден у желудац, као и његов најбољи друг, његови другови и он су се померили испред девојака како би их заштити од гужве која је ишла и у том тренутку приметио је да му је пришао један од тих младића који је дошао из ове претходне гужве и тај младић је био висок између 175-176 цм, имао је неку зелену мајицу, био је кратко ошишан и имао је плаву косу, а мисли да када би га видео да би могао да га препозна и тај младић га је ударио у stomak, те је осетио јак бол у stomaku и помислио је да га је ударио песничом у том тренутку. Након што га је ударио, овај младић је почeo да бежи ка излазу број 2 и управо због тога је помислио да га је баш он ударио и то тај младић у зеленој мајици из разлога што је он стајао испред њега и почeo је да бежи, мада не може са сигурношћу да тврди да га је он и ударио, те је успео да га стигне након 5 до 6 метара. Објашњава да је тај младић у том тренутку застao и није сигуран да ли га је он ухватио или неко од присутних, само зна да се у једном тренутку окренуо ка њему и да га је ударио песничом десне руке у пределу испод левог ока, а након тога га кружно ногом ударио у пределу изнад левог увета. Након што га је ударио окренуо се и вратио на место где је претходно био са својим пријатељима и како је и даље осећао снажан бол у stomaku који се при томе и појачавао, подигао је мајицу и видео је да је био убоден у пределу stomaka. Због тога је пошао до излаза где су схватили да је рана озбиљна, те су му дали инфузију, а након тога је колима хитне помоћи одведен у Ургентни центар, а потом и у КБЦ "Бежанијска коса". Како су схватили да има унутрашње крварење и да је било неопходно да му се пружи хитна медицинска помоћ, како не би дошло до фаталних последица јер му је била повређена јетра, урађена је и хирушка интервенција због чега је три дана био у шок соби. Оштећени је на главном претресу који је одржан 28.02.2012. године објаснио да је том приликом видео да су људе који су стајали за столовима направљеним од буради напала четворица момака и прокоментарисао је са другом како их нападају са леђа, након чега је настало метеж, чула се врискавања, а једног од те четворице нападача је угледао на штанду за којим су били, попео се на исти и дозивао некога, нешто вриштао и није се могло разумети шта говори, а тада је био окренут према другом шанку. У том тренутку је био десно од њега пар метара, тако да је овог младића видео преко десног рамена и како су они почели да беже између штандова, кренули су у њиховом правцу, као и сви други људи јер је ту био пролаз, тако да није могао да види ко је нападач, а ко није, међу њима. Због тога су њих тројица стали испред ове две девојке у друштву да их не би гурнули на шанк и тада га је тај плави момак, при чему је на главном претресу указао на Јеремића Јована, ударио у stomak, при чему прецизира да мисли да га је он ударио јер је почeo да бежи од њега, а у том тренутку у почетку није осетио да је то био убод ножем, те како је он бежао од њега, појурио је за њим, стигао га и са два ударца оборио на земљу. Када се вратио за шанк, осетио је да му цури stomak, видео је крв, након чега је и одведен у Ургентни центар. Иначе када је потрчао за овим момком и ударио га два пута, није гледао да ли он има било шта у рукама, а тај младић кога је сустигао није она који је претходно био на шанку. Појашњава да не може да опише тог младића који је био на шанку, нити како је изгледао, нити какве је био грађе, нити у шта је био обучен већ је на том месту само видео тог једног младића. Такође наводи да је од тих свих људи видео само оптуженог Јеремића јер је кренуо на њега, видео му је лице, а у руке му није гледао, при чему није имао било какав физички контакт ни са ким у цеој тој ситуацији и његови другови су му рекли да никог осим тог момка није било око њега. При томе, са његове леве стране стајао је друг који је убоден у желудац, међутим он није видео ко је то учинио, нити зна да ли је његов друг убоден од стране истог лица. Тврди да том приликом није видео оптуженог Трифуновића Љубомира, већ је видео само оптуженог Јеремића, а након што му је предочен

његов исказ који је дат код истражног судије да не може са сигурношћу да тврди да га је тај младић у зеленој мајици ударио у стомак, али да пошто је почeo да бежи да је посумњао да га је он ударио, изјављује да тако нешто није рекао и да је то можда извучено из контекста и мисли да је тада рекао да је 99% сигуран да то био тај младић, а не 100%. Такође је истакао да није обраћао пажњу на тог младића који је био на шанку и који је викао, зато и не зна да ли га је иста особа после и ударила и убola и коју особу је након тога ударио. Истакао је имовинско-правни захтев у односу на оптужене.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је те вечери радио на "Beer Fest"-у на штанду "Никшићког" пива и око 1-2 ноћу дошло је до инцидента. Наиме, приметио је да су младићу који је стајао за барским столом у облику бурета, пришла два ситнија младића који су стари, по његовој процени, око 20-ак година, те је приметио да су младићу који је у руци држао чашу са пивом, ова друга два младића почела да се уносе у лице, а тај младић је смиривао ситуацију тако што је руком показивао на доле и нешто им говорио и кретао се уназад, што му је указивало да је желео да избегне било какав сукоб. Објаснио је да је једног од та два младића која су се уносила младићу који је стајао за шанком, препознао у полицији и то као Јеремић Јована, а који је критичне вечери носио светло зелену мајицу и сиви шорц, при чему је исти био светле пути и готово ћелав. Други младић који је био са оптуженим Јеремићем је био висине око 170 цм, ситније грађе, кратко ошишан и на себи је имао светлију мајицу беле или светло сиве боје, као и црни шорц, при чему је на главном претресу навео да, пошто је био на препознавању, зна да су та два момка оптужени Јеремић и можда оптужени Радовић, мада њега није препознао. Поред тога, са њима двојицом је био и трећи момак којег је касније препознао у полицији као Трифуновић Љубомира који је те вечери имао љубичасто-сиву мајицу на шаре са поло крагном и кратким рукавима, црну косу, ошишану негде на 2 цм и био је тамнопутог тена, док је на себи имао фармерке. Након извесног времена, приметио је да је оптужени Трифуновић пришао једном момку који је стајао одмах поред момка кога су претходно напала ова два младића од којих је један био оптужени Јеремић, замахнуо је ногом са намером да га шутне у пределу главе, за време док је овај био окренут леђима према њему и према столу у облику бурета, међутим четврти момак који је био заједно са оптуженима у друштву му је пришао и повукао га уназад и то тако што га је ухватио око груди, тако да Трифуновић није успео да шутне овог младића, већ је изгубио равнотежу и у тренутку док је једна девојка ту пролазила, шутну је ту девојку у пределу главе. Иначе, тог четвртог младића не може да опише јер се не сећа како је изгледао. Након тога, та девојка је почела нешто да виче на њега, Трифуновић је почeo такођe њој нешто да говори, те је тада обратио пажњу и видео да су ова друга два момка, од којих је један био Јеремић, почели да бију момка који је у руци држао чашу са пивом и кога су прво и напали. Они су га ударали песницама у пределу главе, тако да се он повлачио уназад, и у једном тренутку он је пао на земљу и један од та два нападача му је пришао док је лежао доле и спустио се изнад њега, није видео да ли је клекао на њега, сео или нешто слично, само је видео да је наставио да га удара песницама, а видео је да га је овај други младић напао, али не зна како га је ударао и да ли га је штуирао. На главном претресу прецизира да је тај момак, када су ова двојица скочили на њега, пао иза бурета. Тада је пажњу усмерио на оног другог младића, кога је Трифуновић пре тога покушао да шутне у пределу главе, и видео је Трифуновића како му поново прилази и видео је да му левом руком наноси ударац у пределу левог бубрега, а овај младић је и даље остао окренут леђима и то му је било необично јер је очекивао да ће га Трифуновић ударати у пределу главе или предњег дела тела, међутим он га је ударио 3 или 4 пута у пределу леђа и то левог бубрега. Видео је да се након тих удараца Трифуновић окренуо ка њему и видео је како је склопио нож и након тога га ставио у цеп и кренуо лагано ка пролазу између два шанка. Обратио је пажњу на тог младића за кога је претпоставио да је избoden јер он није одавао утисак да је био убoden и после извесног времена видео је да се он ухватио за леђа према месту где је убoden и да се обратио

девојци која се налазила претходно заједно са њим за столом, а потом је усмерио пажњу на нову тучу која је почела између два шанка. Прецизира да се ова прва туча одвијала на удаљености од око 5 до 6 метара где се налазио иза шанка, а ова друга туча била је још ближе и налазила се на око метар до два од места где се налазио. Објашњава да је и даље стајао иза шанка и када је видео да почиње нова туча и да је ту поново Трифуновић помислио је да ће неког убити, с обзиром да је имао нож и да га је пре тога искористио и зато је кренуо иза шанка и прошао неколико метара, тако да му је прва туча била са десне стране, а друга се леве стране. Видео је да је туча почела и да у тучи учествује лице за које је касније сазнао да се зове [REDACTED] и поред њега је био још један младић који је био у бордо мајици и црном шорцу са ранцем на леђима. У тренутку када је уочио тучу видео је да се [REDACTED] тукао са Јеремићем, били су окренути један према другом, лице у лице и разменили су неколико удараца и један и други, али у тим тренуцима је виште пажње обратио на Трифуновића јер је сматрао да је он опаснији и након тога је видео да је Трифуновић пришао [REDACTED] са леђа и видео је да је држао нож у руци и да га убада једном у пределу леђа и након тога је видео да се измиче неколико корака уназад, заobilazi тучу, склапа нож и ставља га у цеп. Трифуновић је направио неколико корака, те је видео да је застao и поново извадио нож из цепа и у том тренутку, с обзиром да му је био близки, нагнуо се преко шанка и урликтно према њему: "Баци пичко нож!". Трифуновић се у том тренутку окренуо према њему, расирио руке и рекао нешто у смислу "шта хоћеш" због чега је почeo да га псује и поновио му да баци нож. Објашњава да је младић кога је Трифуновић убо у леђа неколико пута у тим тренуцима стајао, био је сагнут према доле с обзиром да је ударао младића који је био у друштву са оптуженим Јеремићем и Трифуновићем и који је лежао на земљи, при чему га је тaj младић који је касније био убоден, ударао песницом, док је тaj младић који је лежао доле такође узвраћао ударце и колико се сећа, држао младића који је касније био убоден ножем, за мајицу и вукао га према доле. Иначе без обзира на ове убоде овај младић је наставио да удара младића који је био испред њега, а Трифуновић је склопио нож, ставио у цеп и лаганим кораком кренуо према излазу и то излазу број 3. У том тренутку Јеремић је скочио на шанк "Никшићког" пива и почeo да се дере и дозива неког и за то време видео је да се руком ухватио за шипку од шанка и тада је видео да на руци има боксер који је на предњим крајевима имао бодље или шиљке, при чему је боксер био црне бојe, али не може да се сети да ли му је боксер био на левој или десној руци, мада му се чини да је био на десној. Надаље, Јеремић је сишао са шанка, кренуо је према излазу број 3, када је видео да се испред њега налази Трифуновић који је нешто причао раднику обезбеђења, покушао је да довикне том раднику и да му каже да заустави Трифуновића, али он га није чуо и видео је да је Трифуновић касније скренуо према шанку где се налази "Лав" пиво, а за њим је дошао Јеремић, те су ушли у масу и нестали из његовог видокруга. Кренуо је за њима ка штанду "Лав" пива, а у међувремену је срео и полицију и описао шта је видео, а након тога се вратио за свој шанк, где је пружао помоћ заједно са својим колегама, момцима који су били повређени. Сећа се да је помагао лицу за кога је касније сазнао да се зове [REDACTED], док су његове колеге пружале помоћ другом лицу, а након тога су исти одведени у шатор где им је пружена прва лекарска помоћ. На главном претресу од 29.03.2012. године сведок објашњава да је том приликом Трифуновић пришао дечку који је пао иза бурета и три или четири пута га ударио у пределу иза левог бубрега, а потом је видео да Трифуновић склапа нож и ставља га у цеп од панталона, те су се потом Јеремић и момак који је био са њим кретали уз шанк по дужини и приближавали су му се, те је потом видео како два момка који се туку и како једног од њих вуку за ранац и како је Трифуновић опет извадио нож и након тога убо 3 до 4 пута тог момка са ранцем и кренуо да се удаљава. Иначе, као што је објаснио у претходном поступку, Јеремић се попео на шанк и није разумео шта је исти викао, али му је после неко рекао да је викао: [REDACTED], те када је подигао десну руку, држећи се за шипку од штанде, видео је да на руци има боксер. На главном претресу је навео да потврђује да је [REDACTED] младић кога је Трифуновић убо у леђа, а у том тренутку је Јеремић био испред [REDACTED] њих

двојица су се тукли, не зна да ли међусобно или не, пошто је ту било још других људи. Такође је навео да не зна да ли је Јеремић имао нешто у левој руци, у тренутку када је на његовој десној шаци видео боксер, а у тучи између Јеремића и [REDACTED] није видео да ли Јеремић има неко сечиво, чак није много ни обраћао пажњу на њега све док оптужени није скочио на шанк. После извесног времена, позван је у полицијску станицу и тада је без проблема препознао, како Трифуновића, тако и Јеремића који су били у групи од још њих неколико и чини му се да их је било укупно 5 или 6. Када је гледао тучу између Јеремића и [REDACTED] није видео да ли је Јеремић у руци имао било какво сечиво или било какав други оштар предмет. Боксер је код њега видео први пут када се попео на шанк, те по његовој процени [REDACTED] није могао да види ко га убада у леђа јер у тренутку када је [REDACTED] добио ударац у леђа он је био мало савијен ка напред јер се у том тренутку тукао са Јеремићем. У поновном поступку, на главном претресу од 29.05.2015. године, сведок је остао при свом исказу, при чему је поновио да је Јеремић скочио на шанк, да је видео целу његову фигуру, да се једном руком ухватио за шипку и да је на тој руци имао црни боксер, те да није видео да ли је у рукама имао неко сечиво, а сећа се да је дозивао неко име. Први пут је угледао оптуженог Јеремића када се налазио код барске столице, које су се налазиле преко пута шанка, уносио се у лице, заједно са још једним момком, једном дечку, након тога су скочили на њега и почели да га туку, а тај младић кога су напали није [REDACTED] није приметио да Јеремић има нешто у рукама. Иначе, када се оптужени Јеремић налазио на шанку био је са његове десне стране и није том приликом видео Јеремићеву леву руку.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је радио као шанкер на штанду "Никишићког" пива и сећа се да је око 2 сата после поноћи дошло до гужве испред шанка где је радио. Наиме, приметио је да је испред шанка протрчао прво један младић, а за њим и други, а потом и трећи и они су сви кренули према месту где је била велика гужва, при чему је трећи младић пришао другом иза леђе и вукао га уназад, покушавајући да га смири. По његовој процени, први и други младић су ушли у гужву у намери да се са неким туку, а трећи младић је спречавао ову двојицу у томе, али је успео да стигне само овог другог и да га ухвати у покушају да га одвуче уназад, у чему није успео, тако да су сва тројица младића ушли у гужву и након тога је дошло до туче, али није видео ко је кога ударао. После краћег времена видео је да су се ова два младића која су прва протрчала, вратила из гужве и кренули су ближе шанку где је радио и видео је да испред себе ударажу људе и гурају их и то потпуно без разлога, да би у једном тренутку пришли једном младићу који је стајао на самом шанку, који младић је на леђима имао ранац, при чему је тај младић био окренут према шанку, а леђима овим младићима и сећа се да му је пришао један од ова два младића који је био нешто светлије пути, скоро ћелав, односно кратко ошишан и који је на себи има мајицу са кратким рукавима и панталоне 3/4, висине до 180 цм, средње грађе и који је пришао овом младићу који је стајао за шанком и ударио га са леђа, песницом у пределу главе и то у потиљачни предео. Након тога, овај младић који је био ударен се окренуо према овом младићу који га је ударио, након чега је задобио још један ударац песницом у пределу главе од овог младића који је био светлије пути, при чему се потом овај младић ухватио у коштац са њим и њих двојица су почели да се вуку и пали су на тај сто који је био на буренцету, те су исти и оборили, а након тога су њих двојица пали на земљу и почели да се ваљају. За време док су се ова два младића тукла, приметио је да је један од ових младића који су претходно протрчали у гужву и који је био у друштву са овим младићем светлије пути се умешао у ову тучу, при чему је тај младић био нешто нижи од овог другог, висине између 165 и 170 цм, био је тамног тена и имао је кратко ошишану косу, црне боје и на себи је имао мајицу са кратким рукавима која је била жута, односно већ је била нешто запрљана па је имала ту боју, тамне панталоне, те је тај тамнопутни младић почeo да шутира овог младића који је био са ранцем и који је претходно седео за шанком и рвао се са овим младићем светлије пути. Даље објашњава да се након тога у тучу умешао један младић који је био виши од свих присутних, око 190 цм, покушао

је да их раздвоји, међутим они су почели њега да ударају и тај младић није био онај који је био са оном првом двојицом и који је спречавао ову двојицу да се умешају у тучу, односно тог трећег младића касније није ни видео у овој тучи. Појашњава да су ова два младића која су пала на земљу и то онај младић светлије пути и она са ранцем, у једном тренутку поново устали и рвали се стојећи и то у непосредној близини места где је стајао, када је видео да је младић тамније пути, који је био нешто нижи, извадио нож и то црне боје, на расклапање. Тада је чуо да је његов колега [REDACTED] који је радио за шанком, рекао: "Не ноже", али је тај младић тамног тена ножем убо овог младића са ранцем и то три пута, негде у слабински део са леве стране, у пределу бубрега. Ови убоди су били нанешени веома брзо и након тога овај младић тамне пути је склопио нож, повукао се, а младић светле пути је такође престао да се туче са овим младићем, попео се на шанк, односно скочио и на шанку је нешто рекао у смислу као да ли још неко жели да се туче и тада је видео да је тај младић на десној руци имао боксер, који је био нешто већи, имао је избочине и чини му се да је боја била нека метална. Тада се поново појавио она виши младић, а који се умешао у претходну тучу, висине око 190 цм, те је тада видео да она нижи младић, који је имао нож, поново замахнуо ножем који је претходно отворио и закачио овог младића негде у пределу лица, са десне стране у пределу иза ува, ближе врату, а могуће је да му је закачио мајицу док је махао ножем. Након овога ситуација се смирила, па су пришли дечку који је био убоден у пределу бубрега, те је са колегом одвео истог до кола хитне помоћи. Иначе младић који је био закачен иза врата је стајао на лицу места још мало, а након тога је отишао и касније су му полицијаци рекли да се он није ни јавио полицији и пријавио те повреде. Иначе, у близини, док је трајала туча био је присутан и један радник обезбеђења, али на њега није обратио пажњу, а неко му је од присутних рекао да је чак пришао овим младићима. Даље наводи да се овај младић тамније пути, који је имао нож, након што је посекао младића иза врата, повукао са стране и кренуо ка излазу. Тај високи младић који се умешао у тучу је снажно ударао овог младића тамније пути и то снажно 3 до 4 пута, при чему га је једном ударио тако снажно у пределу лица да је овај младић тамне пути пао на земљу. Када се овај младић светле пути попео на шанк, стајао је и нешто викао и показивао песнице, а након тога је сишао са шанка и кренуо ка излазу, а касније је за њега чуо да је добио батине и да су га тукли и да је након тога био изнешен из простора "Beer Fest"-а. Иначе ког тог младића је видео само да је имао боксер док је био на шанку. Иначе те вечери је било више масовних туча, између остalog и у близини његовог шанка и то 4 до 5, а да ли су и ови младићи са боксером и ножем учествовали у тим тучама, није му познато. На главном претресу сведок је објаснио да када је видео оптужене у судницу, може да каже да личе на особе које је описао, али да није сигуран да су то баш они. Иначе за шанком је пре њега био [REDACTED] при чему ово није била једина туча те вечери, тако да није много ни обраћао пажњу на све што се дешавало.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је те вечери био на "Beer Fest"-у и стајао је на штанду "Никшићког" пива, где је радио његов познаник и око 2 сата после полоноћи је приметио да су протрчала 2-3 младића поред шанка, након чега је настало нека гужва. Није видео како је започела туча, само претпоставља да су се ти момци, који су протрчали, замерили неким момцима који су се ту већ налазили. У почетку је туча почела само између њих неколико, а после тога се број учесника у тучи повећавао јер су младићи који су стајали у близини почели да се мешају у тучу, тако да се у једном тренутку умешало њих 8 или 9. Приметио је да је неко од ових младића имао металну штангу и тај је протрчао поред њега, а видео је да је један од учесника у тучи пао одмах испред њега, тако да је настала општа гужва и туча. У једном тренутку чуо је само да један од шанкера, који је радио за штандом "Никшићког" пива повикао да неко има нож и у том тренутку је погледао и видео је једног младића који је у руци заиста држао нож, чини му се са црном дршком и сечивом боје метала. Тај младић који је држао нож на себи је имао тренерку тамне боје, тегет или нешто слично, а испод тренерке мајицу тамне боје, тегет, љубичасту

или црну, био је висине око 175 цм и имао је црну косу и био је тамне пути и видео је да је ножем убо једног младића који је стајао испред њега и који му је био окренут леђима и он га је убо у пределу леђа и то доњег дела. Младић који је убоден је остао на ногама и стекао је утисак да он није ни приметио да је био убоден у леђа, а након тога чуо је да је неко од ових учесника у тучи викао да беже, али то није био младић који је у руци имао нож. Након тога туча је престала, када је пришао једном од младића који је био повређен како би му помогао и то једном другом младићу који је имао повреду са предње стране у пределу stomaka или изнад stomaka и који је у том пределу крварио. На главном претресу објашњава да је у једном тренутку када је започела туча та три момка су пала испред њега, а један од њих је имао белу мајицу где се видела крв, те му је пришао, што је учинила и једна девојка и видели су му рану у пределу трбуха и тада је чуо повике: "Не ножем" и слично. Такође наводи да је чуо да је било више туче, али он је видео једино ову тучу о којој се изјаснио. Иначе навео је да није ишао на препознавање, с обзиром да је полицији рекао да не би могао да препозна младиће који су учествовали у тучи, а гледајући оптужене у судници наводи да остаје при томе да не може да препозна никога од оптужених.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је те вечери био на "Beer Fest"-у са својим колегом [REDACTED] и око 2 сата после поноћи, док је са другаром стајао поред штанда "Никшићког" пива видео је да је настала општа гужва и метеж. Приметио је да је поред њега прошао један младић који је имао подливе по лицу, као да је добио ударце по глави, а након тога видео је младића који је у њиховој непосредној близини ударио једног дечка који је стајао близу њих и тај дечко од ударца је пао, а овај други младић који га је ударио се попео на пулт од шанка и тамо стајао и нешто викао и тада је видео да је на руци имао боксер. Са још неким људима је пришао дечку који је претходно пао и подигао га и приметио је да младић није озбиљније повређен, те на све ово и није обраћао посебну пажњу све док није чуо да један од радника који је стајао на шанку за точење пива није повикао да неко има нож. Када се окренуо видео је да то лице, за које је шанкер утврдио да има нож, већ трчи и одмакао се од места где је била туча, тако да није видео да ли је том приликом неко заиста имао нож, нити да ли га је употребио. Објашњава да не би могао да да ближи опис младића који се попео на шанк и имао боксер на руци. Такође је навео да је пре ове туче била још једна туча, а после ње још једна и то у близини тоалета.

Сведок [REDACTED] у свом исказу наводи да је на "Beer Fest"-у радио као шеф редара на улазу број 3. Иначе критичне вечери било је више туче, али се сећа да се већа туча одиграла око 1,30 после поноћи и приметио је да је више лица долазило до излаза бр. 3, при чему су та лица била повређена неким оштрим предметом. Добили су информацију од њиховог обезбеђења да се сумња да је један младић ниже га претходно извршио тај дејствија, али се сећа да је у то време свираја група "Атомско склониште". Пришао је младићу у намери да му помогне, међутим убрзо после тога дошла су још два младића која су са њим раније била у друштву и који су такође били избодени, отприлике на сличном месту као и он, у пределу око левог рамена, а мало касније се појавио још један дечко који је био убоден у пределу stomaka. О томе је обавестио свог надређеног који му је предочио да би требало да се заустави излаз људи који се налазе на "Beer Fest"-у, што је учинио, као и његове колеге. Од

Сведок [REDACTED] наводи да је био запослен као радник обезбеђења - редар на "Beer Fest"-у који се одржавао у Београду, на Ушћу 2011. године и радио је на капији број 3. После поноћи, око 1 сат, појавио се младић који је био убоден и крварио и чини му се да је у то време свираја група "Атомско склониште". Пришао је младићу у намери да му помогне, међутим убрзо после тога дошла су још два младића која су са њим раније била у друштву и који су такође били избодени, отприлике на сличном месту као и он, у пределу око левог рамена, а мало касније се појавио још један дечко који је био убоден у пределу stomaka. О томе је обавестио свог надређеног који му је предочио да би требало да се заустави излаз људи који се налазе на "Beer Fest"-у, што је учинио, као и његове колеге. Од

надлежних служби је добио информацију да је једно од лица које је нанело повреде овим младићима који су били убодени, обучено у зелену мајицу, има 3/4 панталоне и кратко је описан. Није видео то лице за којим се трагало, а нешто касније дозвољен је поново излаз и улаз на "Beer Fest", при чему је ова блокада трајала нешто око пола сата. Није му познато да ли је то лице у зеленој мајици пронађено, али у сваком случају је обратио пажњу на лица која су излазила, али није приметио младића који је одговарао том опису. Такође напомиње да му његов надређени није дао опис неког другог лица, осим лица које је напред навео, у зеленој мајици.

Сведок [ ] наводи да је критичне вечери радио као кординатор између полиције, обезбеђења и хитне помоћи и његов задатак је био да уколико сазна да се негде појавио неки проблем, обавести одговарајућа лица о томе. Главни пункт му је био поред бине и те вечери било је сигурно пријављено преко 10 туча, с тим што се сећа да је после поноћи пријављена једна од туча и о којој је добио информацију да је било лица која су избодени ножем, о чему је одмах обавестио службу хитне помоћи, као и полицију. Инспектор Лукић је донео одлуку да се затворе сви излази и улази, док се не пронађе лице које је нанело повреде, с обзиром да су имали неки оријентациони опис лица које се сумњичи за наношење повреда, али како после дужег времена није било пронађено наведено лице, донета је одлука да се омогући улазак и излазак са "Beer Fest"-а, тако да у том тренутку није пронађено лице које је ножем нанело повреде другим лицима.

Суд је прихватио исказе напред наведених испитаних сведока оценивши их као искрене, јасне и међусобно сагласне, при чему су именовани сведоци детаљно описали критични догађај, а по налажењу суда, нису имали никаквог разлога да неосновано терете оптужене, које и не познају, нити су их раније виђали, а који искази су сагласни и са другим изведенним доказима у склопу, са којима чине логичну целину и представљају чињенични склад, што их чини и убедљивим, то им је поклонио пуну веру и прихватио их за истините. При томе, суд је имао у виду да искази сведока нису усаглашени у погледу поједињих детаља, али је сматрајући да је то последица субјективних својстава сведока, па тиме и запажања, а затим и описивања критичних догађаја, нашао да ова околност није од битног утицаја, па тиме и без значаја за оцену њихове доказне снаге.

Сведок [ ] у свом исказу наводи да се све то давно десило и да се не сећа добро, осим да је била са другарицом [ ] да је избила нека туча, да ју је Јеремић Јован ухватио за руку и рекао да иду и то у тренутку када је почела туча, те се сећа да су на мосту пили неки сок, али напомиње да је том приликом била пијана. Иначе са другарицом је дошла на "Beer Fest" да би се видела са пар другова, као и са оптуженим Јеремић Јованом, за кога је знала да ће бити ту јер се са њим чула у тој дана, при чему је на сам фестивал дошла око 8 или 9 сати, а са Јеремић се срела око 12 часова. Иначе у тренутку када су се срели туча још није почела, а након тога када је почела туча, Јован јој је рекао да иду и даље не може тачно та се сети шта се дешавало и не зна да ли је напоље изашла са Јеремићем или без њега, при чему мисли да је он био на мосту и то у друштву са Александром Радовићем, његовим братом и Трифуновић Љубомиром. Иначе када их је видела мисли да су они били под дејством алкохола, ни код кога од њих није видела нож или нешто слично и не сећа се да су они међу собом причали о некој тучи, односно да су они неког тукли или да је њих неко тукао. Напомиње да је на "Beer Fest"-у била још један дан и тамо је такође видела Јеремић Јована који је био са неким другим друштвом и тада није било никакве туче и тај дан су се видели зато што је он требао да иде у Котор како би полагао неки испит. Потом појашњава да када се први пут видела са Јеремићем да је то било прво вече када је "Beer Fest" почeo и тада се ништа није догодило, а када је видела неку тучу испред себе, склонила се заједно са другарицом. На главном претресу који је одржан 16.04.2015. године сведок је истакла да се приликом првог

саслушања боље сећала критичног догађаја, а потом наводи да је тих дана стално ишла на "Beer Fest" и то са Јованом, кога је познавала од раније, те су се договорали и налазили на самом фестивалу. Осим Јеремиј Јована, кога је познавала, није познавала остале момке, али су сви били у истом друштву, с тим да је он све време био са њом и не сећа се да је било шта држао у руци. У једном тренутку је приметила да је дошло до гужве, при чему се тог дана десило више инцидената, приметила је више туче и гурања и сваки пут се склањала због тога, када је у једном тренутку приметила велику гужву због чега се склонила. Даље наводи да је само приметила да Јеремиј у једном тренутку више није поред ње, а после те гужве, поново се видела са њим, али не зна где су се састали, с тим што зна да су се заједно враћали кући преко Бранковог моста, при томе се не сећа ничег карактеристичног у току њиховог враћања кући. Такође се и сутрадан видела са Јеремиј Јованом и нису причали ништа о претходној вечери. Не сећа се до ког места су ишли заједно те вечери, а једини чега се тачно сећа је да су прошли мост пешке и колико се сећа њихов сусрет се и одиграо на самом мосту. Појашњава да су те вечери били заједно око 2 до 3 сата и када су се после састали, он је био у друштву и на њима није приметила ништа необично у смислу њихов изгледа.

Сведок [REDACTED] објашњава да се појавио да сведочи из револта јер је био затворен 24 сата и то из разлога што је одмах рекао да те вечери није било никаквог психопате или манијака и да је дечко био нападнут, при чему му је тај дечко био потпуно непознат, а ни тада, као и након 24 сата није могао да га препозна. Објашњава да се умешао у гужву и тучу која је настала и да је дечко рекао да је нападнут и да га је склонио у страну, при чему је гужве било свуда око штанда "Никшићког" пива. Мисли да је неко од конобара имао удела у свему томе, да ли зато што је друг од неког, при чему је неко говорио да познаје тог дечка и да га је зато заштитио, што није тачно. Прецизира да је видео да је тај дечко био нападнут и има утисак да је маса и цео свет кренуо на њега и зато је реаговао да га издвоји и да га склони. Такође је навео суду да када прича о дечку мисли на управо овде оптуженог Трифуновић Љубомира. Даље наводи да се не сећа да је на том дечку видео неке повреде и не зна где је он отишao јер се после изгубио.

Читањем записника о претресању стана и других просторија ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење Крибр.565/11 од 31.08.2011. године, као и потврде о привремено одузетим предметима истог Одељења од 31.08.2011.године, утврђено је да су овлашћена службена лица дана 31.08.2011. године извршили претрес стана у Београду у Ул. Војводе Бране бр. 10 у којем живи Трифуновић Љубомир и том приликом пронађени су, а потом и привремено одузети од Трифуновић Љубомира следећи предмети: једна памучна мајица зелене боје са апликацијом на грудима величине M, марке "Fishbon", једна мајица плаве боје са апликацијом на грудима марке "Nike", величине M, доњи део тренерке црне боје марке "Adidas", доњи део тренерке марке "Nike", величине L, доњи део тренерке плаве боје марке "Adidas", доњи део тренерке црне боје марке "Lotto", једна мајица плаве боје са апликацијом марке "Fishbon", тексас панталоне 3/4, једне тексас фармерке величине 32 "Tommy Hilfiger".

Читањем потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 31.08.2011. године утврђено је да су овлашћена службена лица привремено одузели од Трифуновић Љубомира један мобилни телефон марке "Samsung", црне боје, ИМЕИ [REDACTED] у коме се налази картица број [REDACTED]

Читањем потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 31.08.2011. године несумњиво је утврђено да су овлашћена службена лица наведеног дана од оптуженог Трифуновић Љубомира привремено одузели и један нож, црне боје, на преклапање, са дршком црне боје и сечивом црне боје, које је са горње

страни назубљено, укупне дужине 24,5цм.

Читањем службене белешке о крим. техничком прегледу лица места ПУ за Град Београд - Одељење за оперативну криминалистичку технику, утврђено је да је дана 31.08.2011. године извршен КТ преглед и фотографисање лица места и то у Београду, у Ул. [REDACTED] испред броја [REDACTED] и то на захтев радника 3. Одељења, УКП ПУ за Град Београд, те је том приликом пронађен нож на расклапање црне боје, укупне дужине 24,5 цм и дужине сечива 11,5 цм са натписом на сечиву "Stainless", затечену сливнику који се налази на коловозу улице у висини броја 17, а непосредно до леве ивице тротоара, гледано из правца Ул. Рузвелтове.

Читањем записника о претресању стана и других просторија ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од и потврде о привремено одузетим предметима истог Одељења од 31.08.2011. године и службене белешке о крим. техничком прегледу лица места од 31.08.2011. године, несумњиво је утврђено је да су овлашћена службена лица наведеног дана извршили претрес стана оптуженог Јеремић Јована, у Београду у Ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] којом приликом су пронађени и од оптуженог привремено одузети једна зелена мајица величине L, са апликацијом на грудима беле боје "Fast food", једне бермуде крем боје величине 33, један пар патика црне боје "Nike", величине 42,5.

Читањем потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 31.08.2011. године несумњиво је утврђено да су овлашћена службена лица наведеног датума привремено одузели од оптуженог Јеремић Јована један мобилни телефон марке "Nokia", црне боје са припадајућом СИМ картицом број [REDACTED] ИМЕИ броја [REDACTED]

Читањем записника о претресању стана и других просторија ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење и потврде о привремено одузетим предметима истог Одељења од 31.08.2011. године, несумњиво је утврђено је да су овлашћена службена лица наведеног дана извршили претрес просторија власништво [REDACTED] у Београду у Ул. [REDACTED] бр. [REDACTED], те су том приликом пронађени и привремено одузети од Радовић Александра следећи предмети: један мобилни телефон марке "Samsung", један мобилни телефон марке "Nokia", три СИМ картице, две [REDACTED] један боксер црне боје од метала и једну мајицу беле боје са натписом преко груди "Рошестер" и бројевима 1 на десном рукаву и 9 на левом рукаву.

Читањем записник о препознавању лица ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 01.09.2011. године, утврђено је да је дана 01.09.2011. године у службеним просторијама наведеног одељења, у присуству заменика вишег јавног тужиоца Трнинић Наташе и овлашћених радника, као и брачиоца адвоката Рајне Ђурић, извршено препознавање у просторији специјално намењеној у те сврхе, које препознавање је извршио [REDACTED] који је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налазило на позицији број 4, односно на лице Трифуновић Љубомира, као лице које га је дана 19./20.08.2011. године, на "Beer Fest"-у уболово ножем.

Читањем записник о препознавању лица ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 01.09.2011. године, утврђено је да је дана 01.09.2011. године у службеним просторијама 3. Одељења УКП за Град Београд, у присуству заменика вишег јавног тужиоца Трнинић Наташе и овлашћених радника овог одељења, као и брачиоца адвоката Рајне Ђурић, извршено препознавање лица у просторији специјално намењеној у ту сврху, и то од стране [REDACTED] који је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налазило на позицији број 3, односно на лице Трифуновић Љубомира, као лице које га је дана

26

19./20.08.2011. године, на "Beer Fest"-у изболов ножем.

Читањем записник о препознавању лица ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 01.09.2011. године, несумњиво је утврђено да је дана 01.09.2011. године у службеним просторијама наведеног одељења, у присуству заменика вишег јавног тужиоца Трнинић Наташе и овлашћених радника одељења, као и браниоца адвоката Рајне Ђурић, извршено препознавање лица у просторији специјално намењеној у те сврхе, од стране [REDACTED] и том приликом [REDACTED] је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налазило на позицији број 2, односно на лице Трифуновић Љубомира, као лице које је видео да је дана 19./20.08.2011. године, на "Beer Fest"-у изболов ножем три лица.

Читањем записник о препознавању лица ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 01.09.2011. године, утврђено је да је дана 01.09.2011. године у службеним просторијама 3. Одељења УКП за Град Београд, у присуству заменика вишег јавног тужиоца Трнинић Наташе и овлашћених радника наведеног одељења, као и браниоца адвоката Рајне Ђурић, као и оца лица које је вршило препознавање [REDACTED] обављено препознавање у просторији специјално намењеној у те сврхе, које препознавање је извршио мал. [REDACTED] који је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налазило на позицији број 5, односно на лице Трифуновић Љубомира, као лице које га је дана 19./20.08.2011. године, на "Beer Fest"-у ударило песницом у главу, а након тога је видео да је имао на руци "боксер".

Читањем записник о препознавању лица ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 01.09.2011. године, несумњиво је утврђено да је дана 01.09.2011. године у службеним просторијама 3. Одељења УКП за Град Београд, у присуству заменика вишег јавног тужиоца Трнинић Наташе и овлашћених радника овог одељења, као и браниоца адвоката Радосавовић Николе, извршено препознавање лица у просторији специјално намењеној у ту сврху, и то од стране [REDACTED] који је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налазило на позицији број 5, односно на лице Јеремић Јована из профила, као лице које је имало боксер на руци којим га је ударао.

Читањем записник о препознавању лица ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 01.09.2011. године, утврђено је да је дана 01.09.2011. године у службеним просторијама 3. Одељења УКП за Град Београд, у присуству заменика вишег јавног тужиоца Трнинић Наташе и овлашћених радника овог одељења, као и адвоката Радосавовић Николе, извршено препознавање лица у просторији специјално намењеној у ту сврху, од стране [REDACTED], који је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налазило на позицији број 2, односно на лице Јеремић Јована, као лице које је имало боксер на руци и у једном тренутку је скочио на шанк и звао некога гласно.

Читањем записник о препознавању лица ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење од 01.09.2011. године, утврђено је да је дана 01.09.2011. године у службеним просторијама 3. Одељења УКП за Град Београд, у присуству заменика вишег јавног тужиоца Трнинић Наташе и овлашћених радника овог одељења, као и адвоката Радосавовић Николе, извршено препознавање лица у просторији специјално намењеној у ту сврху, и то од стране мал. [REDACTED], који је ову радњу обавио у присуству оца [REDACTED] те је исти са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налазило на позицији број 3, односно на Јеремић Јована, као лице које му је отело пиво и убо га, а касније је видео да је имао нож у руци.

Читањем записник о препознавању лица ПУ за Град Београд - УКП 3. Одељење

од 01.09.2011. године, утврђено је да је дана 01.09.2011. године у службеним просторијама 3. Одељења УКП за Град Београд, у присуству заменика вишег јавног тужиоца Трнић Наташе и овлашћених радника овог одељења, као и адвоката Радосавовић Николе, извршено препознавање лица у просторији специјално намењеној у ту сврху, и то од стране [REDACTED] који је са несумњивом сигурношћу указао на лице које се налазило на позицији број 1, односно на лице Јеремић Јована, као лице које га је уболо у раме два пута, а после видео да крвари.

Читањем службене белешка о крим. техничком прегледу лица места број УВ уписника 100/507/2011 од 20.08.2011. године несумњиво је утврђено да је дана 20.08.2011. године изршен КТ преглед лица места у Новом Београду у Ул. Булевар Николе Тесле бб и то простора испред два штанда "Никшићко" пиво, на делу штанда "Никшићко тамно" (на висини 1 метар од тла) испред четврте точионице за пиво затечена су два трага газеће површине обуће који трагови су обележени са бројевима 1 и 2. Даљим КТ прегледом нису уочени други драгови или предмети који би указивали на поменути догађај, те је лице места фотографисано у затеченом стању. Констатовано је да су из гардеробе Ургентног центра преузети делови гардеробе следећих повређених лица: [REDACTED] - мајица кратких рукама, марке "Puma", беле боје са натписом са предње стране "Puma motors sport" са траговима црвене боје налик на крв и са оштећењем највероватније насталим услед дејства неког оштрог предмета у пределу стомака; [REDACTED] - мајица кратких рукама, марке "Nike", тегет боје, са натписом са предње стране "USA" и логом Nike са траговима црвене боје налик на крв и са два оштећења највероватније насталим услед дејства неког оштрог предмета у пределу доњег дела леђа (лево и десно); [REDACTED] - мајица кратких рукама, непознате марке, црвене боје, са натписом са предње стране "Clubriders", са траговима црвене боје налик на крв и са два оштећења највероватније настала услед дејства неког оштрог предмета у пределу левог дела стомака и десног дела леђа; [REDACTED] - широт, непознат марке, плаве боје са кожним каишем браон боје и траговима црвене боје налик на крв; [REDACTED] - мајица кратких рукама, непознате марке, светлољубичасте боје, са натписом са предње стране "Blend" и са траговима црвене боје налик на крв и са четири оштећења највероватније насталих услед дејства неког оштрог предмета у пределу леве слабине (једно) и левог рамена са предње стране (два) и позади (једно); [REDACTED] - мајица кратких рукама, марке "Freeline", сиве боје, са траговима црвене боје налик на крв и са оштећењем највероватније насталим услед дејства неког оштрог предмета у пределу левог рамена; [REDACTED] - мајица кратких рукама, марке "Springfield", тегет боје, са траговима црвене боје налик на крв и три оштећења највероватније насталим услед дејства неког оштрог предмета у пределу левог рамена са предње стране; [REDACTED] - мајица кратких рукама, марке "Instant genius", светло-плаве боје, са траговима црвене боје налик на крв и оштећењем највероватније насталим услед дејства неког оштрог предмета у пределу десног рамена са задње стране. Из гардеробе КБЦ "Бежанијска коса" преузета је мајица повређеног [REDACTED], кратких рукава марке "Regular fit", са апликацијом заставе Велике Британије са предње стране, траговина црвене боје, налик на крв и са оштећењем највероватније насталим услед дејства неког оштрог предмета у пределу стомака.

Наведену писану документацију суд је у потпуности прихватио, с обзиром да је састављена од стране овлашћених лица, у прописаној форми и у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Увидом у писмени налаз и мишљење комисије судских вештака психијатра др Бранка Мандића и спец.мед.психологије Звезданке Савић од 24.11.2011. године у односу на оптуженог Трифуновић Љубомира произилази да су вештаци након увида у списе предмета, обављеног психолошког испитивања и психијатријског прегледа установили да

је Трифуновић Љубомир особа која се налази у фази развоја; а чије су интелектуалне способности у границама просека и степен његове оште душевне развијености одговара очекиваним просеку за календарски узраст коме припада. На емоционалном плану код оптуженог Трифуновић Љубомира региструју се обележја импулсивности, вулнерабилности, несигурности, ниског самопоуздања и ова обележја личности указују да оптужени у конкретним ситуацијама може испољити неодмерено, па и агресивно понашање. Анализом душевног стања оптуженог у време критичног догађаја, а имајући у виду да у његовом понашању нису регистровани клинички симптоми аномалне реакције на алкохол, закључено је да се оптужени у време критичног догађаја налазио у стању једноставне алкохолне опијености, као и у стању повишене емоционалне напетости, са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета, те су његове способности схватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима били смањене до степена битног, али не и битно. Како код оптуженог није регистрована алкохолна зависност, закључено је да мера безбедности медицинског карактера није индикована, па суду иста није ни предложена.

Увидом у писмени налаз и мишљење судског вештака психијатра др Бранка Мандића од 24.11.2011. године који је дат у односу на оптуженог Јеремић Јована уврђено је да код оптуженог Јеремић Јована није установљено постојање душевне болести, душевне заосталости, нити привремене душевне поремећености, да се ради о особи са релативно уравнотеженом структуром личности, а чије су интелектуалне способности у границама солидног просека, те да се на емоционалном плану код оптуженог регистрију обележја лабилности, нешто нижег права толеранције на фрустрације, као и склоност да се повремено пасивно препусти властитим расположењима. Надаље из налаза и мишљења произилази да се оптужени у време критичног догађаја налазио у стању једноставне алкохолне опијености, да су његове способности схватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима били смањене, али не и битно, те како код оптуженог није регистрована алкохолна зависност, нити пак токсикоманска зависност од опојнихドラга, закључено је да мера безбедности медицинског карактера није индикована, па стога суду није ни предложена.

Увидом у писмени налаз и мишљење судског вештака психијатра др Бранка Мандића од 24.11.2011. године који је дат у односу на оптуженог Радовић Александра уврђено је да код оптуженог није установљено постојање душевне болести, душевне заосталости, нити привремене душевне поремећености, да се ради о особи са релативно уравнотеженом структуром личности, а чије су интелектуалне способности у границама солидног просека, а на емоционалном плану код оптуженог се не регистрију посебна психопатолошка обележја која би реметила његово психичко функционисање. Даље је наведено да се оптужени у време критичног догађаја налазио у стању једноставне алкохолне опијености, као и у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета, тако да су његове способности схватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима били смањене, до степена битног, али не и битно, те како код оптуженог није регистрована алкохолна зависност, закључено је да мера безбедности медицинског карактера није индикована.

Судски вештак психијатар др Бранко Мандић, на главном претресу је појаснио да је приликом давања напред наведених налаза и мишљења, односно анализе душевног стања сва три оптужена имао у виду њихове доживљаје компликтата који је претходио самом догађају, те је констатовао да је код Трифуновића и Радовића постојало стање афекта страху, док код оптуженог Јеремића такво стање није констатовано, при чему је објаснио да је имао у виду све околности критичног догађаја, те је закључио да код оптуженог Јеремића није установио афекат страха средњег интензитета, што је утврдио за оптужене

Трифуновића и Радовића. Такође је појаснио да када је у вештачењу навео да је оптужени Јеремић Јован склон да се повремено пасивно препушта сопственим расположењима, да то подразумева да је склон да повремено задовољи своје потребе на брз и једноставан начин и код наведеног оптуженог није регистровао неке црте које би указивале на присутну агресивност и ово обележје личности које је констатовао, по квалитету и интензитету испољавања не излази из оквира нормалности.

Увидом у писмени налаз и мишљење комисије судских вештака Института за судску медицину "Милован Миловановић" у саставу проф. др Душана Дуњића - специјалисте судски медицине и доц. др Драгана Јечменице - специјалисте судски медицине, те фотодокументацију која је сачињена приликом прегледа оштећених од 21.11.2011. године несумњиво је утврђено:

- на основу медицинске документације утврђује се да је [REDACTED] лечен на Клинички за ургентну хирургију у Београду од 20.08.2011. до 22.08.2011. године због убодине испод леве кључњаче, а прегледом оштећеног од стране судских вештака, установљен је уздужно постављен светло-ружичасти ожилјак на 146 цм изнад равни пода у левом подкључном пределу, средње кључњачној линији дуг 20 mm, ширине до 2 mm. На основу изгледа ожилјка и медицинске докуменетације, може се закључити да је [REDACTED] критичном приликом задобио једну убодину коже и дела подкожног меког ткива нанесену шилјком и оштрицом замахнутог механичког оруђа која није отворила грудну дупљу, нити захватила дубље слојеве и оштетила веће крвне судове и нерве, а обзиром да је улазни отвор убодина ширине 20 mm само ушивен, то се може претпоставити да је канал убодине ишао подкожно кроз меко ткиво (улево, удесно, наниже или навише), али се прецизно не може утврдити колика је дубина канала убодине, односно није могуће утврдити колико су шилјак и оштрица замахнутог механичког оруђа прорвали у подкожно ткиво. У време напољења, сама за себе процењена убодина [REDACTED] представља лаку телесну повреду и на основу локализације и положаја улазног отвора убодине може се реално закључити да је [REDACTED] ову повреду задобио док је био окренут предњом страном тела према лицу које је замахивало повредним оруђем.

- из отпусне листе Одељења опште хирургије произилази да је оштећени [REDACTED] лечен од 20.08.2011. до 24.08.2011. године због убодина предње и задње стране трбушног предела због чега је оперисан истога дана када је урађено отварање трбушне дупље. Локално је установљена једна убодна повреда у епигастројуму, под левим ребарним луком, друга у пределу трбуха са задње стране и трећа у пределу леђа. Прегледом од стране вештака установљено је присуство ожилјака на кожи са предње стране трбуха од хирушке операције, као и ожилјци на месту улазних рана убодина на а) 1,5 cm улево од предње средишње линије и на 133 cm изнад равни пода на предњој левој страни трбуха, непосредно испод мачног наставка уздужан ружичаст ожилјак дужине 22 mm у горњем полу ширине до 4 mm у доњем полу до 2 mm, б) на леђима на 137 cm изнад равни пода и на 1,35 cm удесно од задње средишње линије косо слева удесно и наниже ружичаст ожилјак дужине 20 mm, који је у доњем полуширине до 4 mm у горњем до 2 mm испод равни коже и ц) на 125 cm изнад равни пода у самој средишњој линији слабинског дела леђа кос ружичаст ожилјак дужине 12 mm у горњем полу ширине 3 mm у доњем полу до 1 mm. На основу медицинске докуменетације и непосредног прегледа оштећеног [REDACTED] може се закључити да је он критичном приликом задобио три убодине од којих је једна на предњој страни трбуха и две на леђима које су захватиле кожу и подкожно меко ткиво. Иако је урађена хиришка интервенција "отварања предњег трбушног зида" у докуменетацији није забележено да ли је било која убодина својим каналом отворила трбушну дупљу и довела до повреде трбушних органа, већих крвних судова и живаца. Закључено је да распоред повреде и наведене карактеристике улазних рана убодина и на њиховом месту насталих ожилјака указује да су оштећеном [REDACTED] нанете повреде са предње и задње стране тела, што значи да је он ове повреде могао истовремено да

задобије и од две особе, те је са задобијеним повредама он могао да се креће, брани и да напада. Све три убодине су нанете шилјком и оштрицом активно замахнутим механичким оруђем, највероватније неким ножем - ножевима, чије се сечиво није морало да буде шире од 10 mm. Све три убодине су нанете шилјком и сечивом чија оштрица је имала једну тупу и једну оштру страну која је била усмерена наниже. Закључено је да су све три убодине скупа процењено у време наношења представљале обичну тешку телесну повреду.

- на основу извештаја лекара специјалисте УЦ произилази да се [REDACTED] јавио овој установи због секотине десног рамена, те прегледом оштећеног од стране вештака установљен је свеж ружичаст ожилјак на кожи са задње стране десног рамена на 156 cm изнад равни пода, косо положен, промера 32x5mm у равни коже. Закључено је да је критичном приликом оштећени [REDACTED] задобио једну повреду и виду посекотине нанесену оштрицом активно замахнутог механичког оруђа највероватније ножем, која у време наношења представља лаку телесну повреду. Такође је закључено да је секотина коже са задње стране десног рамена могла да настане у тренутку када се нападач са повредним оруђем налазио са задње стране оштећеног, али и када је био испред оштећеног, али у том тренутку је оштећени морао да буде повијен пут напред, тако да му је задња површина десног рамена била изложена дејству сечива.

- из отпусне листе са епикризом КЦС - Клинике за дигестивну хирургију произилази да је оштећени [REDACTED] лечен од 20.08.2011. до 26.08.2011. године, при чему је исти оперисан 20.08.2011. године. Прегледом оштећеног [REDACTED] од стране вештака установљен је ожилјак од операције - отварања трбуха који полази испод врха мачом настанка, дуж средишње линије тела и улево од пупка у дужини од 19 cm, ширине скоро до 10 mm, као и један ожилјак од дрена, док се на предњој левој страни трбуха на 35 mm, улево од предње средишње линије уздужно и лако лево и упоје налази ружичasti ожилјак дужине око 13 mm са попречним пртљастим наставцима ширине до 2 mm у равни коже. Наведени ожилјак на предњој левој страни трбуха настао је на месту убодне ране, која се са својим каналом од напред ка назад настављала кроз предњи трбушни зид отварајући трбушну дупљу и предњи зид желуца у чијем зјапу се канал завршио. Убодина трбуха код [REDACTED] сама за себе, процењена у време наношења представљала је тешку телесну повреду опасну по живот, чија је опасност отколоњена благовременом адекватном лекарском интервенцијом. Ова повреда која је морала хирушки да се збрине, осим ожилјака на кожи оставила је за сад последицу у виду низа психичких тегоба која се манифестије анксиозно-депресивном симптомологијом, реактивног карактера.

- према подацима из списка, расположиве медицинске документације и налаза телесног прегледа, произилази да је [REDACTED] дана 20.08.2011. године задобио телесне повреде: две убодне (пенетранте) ране леве половине трупа од којих је једна рана била локализована на граници трбуха и грудног коша и у средњој пазушној линији, приближне дужине око 1 cm и која се каналом настављала у трбушну дупљу, захватијући доњи пол слезине уз интраоперативни налаз око 1 литра крви у трбуху. Друга убодина била је локализована у левом појасном пределу и иста се каналом настављала пут левог сатрбушног простора. Наведене ране су биле на релативно близком међусобном растојању на око 7 cm. Такође је задобио једну плићу раздерину са околним нагњечењем коже локализовану у левом заушном пределу на око 2 cm иза средине задње стране корена леве ушне школјке, на ком месту је констатован ружичаст дискретан ожилјак у равни промера око 0,7x0,5 cm. Закључено је да су ране, две убодине леве половине трупа оштећеног [REDACTED], на основу својих карактеристика нанесене дејством шилјка и оштрице активно замахнутог механичког оруђа (ножа) узастопно једна за другом и у кратком временском интервалу, тако да се редослед њиховог наношења не може одредити. Убодина локализована у пределу границе трбуха са грудним кошем, која се каналом, с правцем пружања са лева у десно настављала у трбушну дупљу, те је захватала слезину (узрокујући крв и излив у трбушну дупљу у количини од око 1 литар) је појединачно процењена и у време наношења представљала тешку телесну повреду опасну по живот. Убодина у левом

појасном пределу која се каналом с правцем пружања са лева у десно и пут напред наставља пут затрбушног простора са леве стране је појединачно процењена и у време наношења представљала тешку телесну повреду. Обе наведене убодине у свом збирном дејству и у време наношења представљале су тешку телесну повреду опасну по живот и у конкретном случају непосредна опасност по живот је уклоњена адекватном и благовремено учињеном хирушком интервенцијом и осталим спроведеним мерама лечења током хоспиталног боравка оштећеног у Ургентном центру у Београду у периоду од 20. до 29.08.2011. године. Наведене две убодине на левој страни трупа, [REDACTED] је највероватније задобио док се налазио у неком од усправних положаја тела, левом бочном и више задњом страном трупа окренутом ка повредном оруђу, односно повредиоцу. Раздерина коже са њеним околним нагњечењем у левом заушном пределу [REDACTED]

[REDACTED] је нанесена најмање једнократним дејством тулине активно замахнутог механичког оруђа у шта се може убрајати и удар стиснутом песницом са или без тзв. боксера на њој, дршком ножа и слично и наведена повреда појединачно процена и у време наношења представљала је лаку телесну повреду. Закључено је да све напред наведене повреде констатоване код [REDACTED] (две убодине на левој страни трупа и раздерина са нагњечењем коже левог заушног предела) скупно процењене и у време наношења представљале су тешку телесну повреду опасну по живот.

- према подацима из списка, расположиве медицинске документације и налаза телесног прегледа, произилази да је оштећени [REDACTED] дана 20.08.2011. године задобио четири убодне ране локализоване на левој бочној страни трупа (левом-леђно-појасно-трбушном пределу), исте су биле распоређене у хоризонталном низу наoko 107 цм изнад равни табана и на међусобном растојању од 9 цм, 4,5 цм и 7 цм. Прва у низу убодина, (посматрано од леђног ка трбушном пределу) налази се у нивоу ожилјка у средишњем леђном пределу са леве стране, наoko 2 цм улево од уздужне средишње линије леђа, који је промера oko 0,7x0,3 цм, лако кос, скоро усправан са правцем пружања са лева у десно и наниже. Друга у низу убодина (посматрано од леђног ка трбушном пределу) налазила се у нивоу ожилјка у левом појасном пределу на 11 цм улево у односу на уздужну средишњу линију леђа који је кос, правцем са лева удесно и наниже промера oko 1,9x1,4 цм. Трећа у низу убодина налазила се у нивоу ожилјка на граници левог појасног предела и леве бочне стране трбуха наoko 15 цм улево у односу на уздужну средишњу линију леђа која је скоро усправан, дужине oko 1,5 цм и четврта у низу убодина налазила се у нивоу ожилјка у пределу леве бочне стране трбуха у средњој пазушној линији који је усправно положен промера oko 1,3x0,4 цм. Ране, четири убодине леве половине трупа на основу својих карактеристика нанесене су дејством шилјка и оштрице активно замахнутог механичког оруђа - ножем, узастопно једна за другом и у кратком временском интервалу, тако да се редослед њиховог наношења не може одредити. Једна од четири наведене убодне ране наставља се каналом пут унутра у затрбушни простор са леве стране захватајући леви бубрег и на основу локализације и изгледа ожилјака, те анатомске позиције бубрега највероватније је да су од напред наведене четири ране, две ране (рана у левом појасном пределу и рана на граници појасног предела са левом бочном страном трбуха) својим каналима, чији је правац пружања био са лева у десно могле досећи до левог бубрега. Убодина која је каналом досегла до левог бубрега је појединачно процењена и у време наношења представљала тешку телесну повреду опасну по живот, а остале три убодине појединачно процењене и у време наношења представљале су лаке телесне повреде, а све наведене убодине у свом збирном дејству и у време наношења представљале су тешку телесну повреду опасну по живот. У конкретном случају непосредна опасност по живот је уклоњена адекватном и благовремено учињеном хирушком интервенцијом (ушивањем повреде левог бубрега и заустављењем крварења) и осталим спроведеним мерама лечења током хоспиталног боравка оштећеног [REDACTED] у Ургентном центру у Београду у периоду од 20. до 23.08.2011. године, а потом на Институту за урологију КЦС где је наставио лечење до 30.08.2011. године. Наведене четири

убодине на левој страни трупа [REDACTED] је највероватније задобио док се налазио у неком од усправних положаја тела лево бочно, више задњом страном трупа окренутом ка повредном оруђу, односно повредиоцу.

- према подацима из списка, расположиве медицинске документације и налаза телесног прегледа, произилази да је [REDACTED] дана 20.08.2011. године задобио једну убодну рану локализовану на месту ожиљка у желудачном пределу са леве стране на око 1,5 цм улево у односу на уздужну средишњу линију трбуха и око 128 цм изнад равни табана која је промера 2x0,2 цм. Ова убодина се каналом са правцем пружања од напред уназад и пут удесно настављала у трбушну дупљу, захватајући десни режањ јетре у дужини око 5 цм. Рана - убодина желудачног предела [REDACTED] на основу својих карактеристика нанесена је једнократним дејством шиљка и оштрице активно замахнутог механичког оруђа - ножем и иста је сама за себе процењена и у време наношења представљала тешку телесну повреду опасну по живот. У конкретном случају непосредна опасност по живот је уклоњена адекватном и благовремено учињеном хирушком интервенцијом (збрињавањем повреде јетре и заустављењем крварења) и осталим спроведеним мерама лечења током хоспиталног боравка [REDACTED] у КБС "Бежанијска коса" у периоду од 20. до 25.08.2011. године. Наведену убодину трбуха [REDACTED] је највероватније задобио док се налазио у неком од усправних положаја тела предњом страном трупа окренутом ка повредном оруђу, односно повредиоцу.

- према подацима из списка, расположиве медицинске документације и налаза телесног прегледа, произилази да је оштећени [REDACTED] дана 20.08.2011. године задобио следеће повреде: убодину у пределу предње стране левог рамена на месту ожиљка у том пределу на око 2 цм изнад и 3,5 цм у поље у односу на предњи пазушни угао и око 140 цм изад равни табана, дужине 2,5 цм ширине до око 0,4 цм, у бодину у пределу задње стране левог рамена на месту ожиљка у том пределу, на око 5 цм и око 1,4 цм упоје, у односу на задњи пазушни угао и око 145 цм изнад равни табана који је косо постављен са правцем пружања са лева у десно и лако навише промера око 2 цм, ширине до око 0,7 цм, две ране у пределу спољашње стране леве надлактице у доњој четвртини, на месту ожиљака који су на међусобном растојању од 4 цм у истој хоризонталној равни и на око 125 цм изнад равни табана. Предњи ожиљак је кос са правцем пружања одозго наниже и пут унутра, промера око 1,5x0,6 цм, оба угла су релативно заобљена приближно исте ширине. Задњи ожиљак је пругаст, промера око 0,9x0,2 цм, скоро попречно постављен. С обзиром на локализацију и изглед не може се искључити могућност да су ове две ране делови канала једне-јединствене повреде, прободине леве надлактице са улазном раном у пределу позиције предњег-дужег ожиљка и излазном раном у пределу позиције задњег-краћег ожиљка. Убодину у пределу средње трећине надланене стране леве подлактице на месту ожиљка који је косо постављен, правцем одозго наниже и пут лактичне стране промера око 1,3x0,3 цм и убодину у левом појасном пределу на месту ожиљка у средњој пазушној линији, на око 105 цм изнад равни табана који је овалан промера око 0,7x0,5 цм. Све убодне ране (у пределу леве руке и левом појасном пределу) [REDACTED] нанесене су дејством шиљка и оштрице активно замахнутог механичког оруђа (ножем) и исте су забијене у релативно кратком временском интервалу, једна за другом, тако да се редослед њиховог наношења не може одредити. Једна од убодина на левој руци Докнић Косте, према локализацији је највероватније нека од убодина (леве надлактице или леве подлактице) узроковала је повреду живца са последичном тзв. парезом палца леве шаке која је прегледом установљена и због које последице се [REDACTED] сада налази на лечењу - рехабилитацији. Убодина леве руке која је узроковала повреду живца сама за себе процењена и у време наношења представљала је тешку телесну повреду, док остale убодине појединачно процене и у време наношења представљале су лаке телесне повреде, а све наведене повреде скупа процењене и у време наношења представљале су тешку телесну повреду.

- према подацима из списка, расположиве медицинске документације и налаза

тесног прегледа, произилази да је [REDACTED] дана 20.08.2011. године задобио две убодне ране локализоване на месту ожилка у левом раменом пределу као и интерартикуларни прелом палца десне шаке. Две убодне ране у пределу левог рамена [REDACTED] нанесене су дејством шилка и оштрице активно замахнутог механичког оруђа - ножем и исте су задобијене у релативно кратком временском интервалу тако да се редослед њиховог наношења не може одредити. Рана у пределу левог рамена која се налазила на месту ожилка у пределу његове предње стране на граници са левим дојкиним пределом и на око 3,5 цм изнад и око 1,5 цм унутра у односу на предњи пазушни угао као и око 140 цм изнад равни табана, дужине 2,5 цм, ширине до око 0,6 цм. Канал ове ране се настављао са правцем од напред уназад и пут унутра кроз подкожно меко ткиво овог предела и исти је, с обзиром на клинички констатовано присуство ваздуха у околном меком ткиву досегнуо до леве половине грудне дупље чиме је одстрањена комуникација овог простора - простора грудне дупље са каналом ране. С обзиром на ту чињеницу ова убодина је појединачно процењена и у време наношења је представљала тешку телесну повреду. У конкретном случају апстрактна опасност по живот је уклоњена адекватном и благовременим хирушким и другим начином лечења током хоспиталног боравка [REDACTED]. У Ургентном центру у Београду у периоду од 20.08. до 23.08.2011. године. Рана - убодина у пределу левог рамена Ташин Душана која се налазила на месту ожилка на његовом горњем полу нанесена је као и претходна дејством шилка и оштрице активно замахнутог механичког оруђа - ножем и иста је појединачно процењена и у време наношења представљала лаку телесну повреду. Обе наведене убодине Ташин Душан је могао задобити док се налазио у неком од усправних положаја тела и у таквој позицији да му је предња страна левог рамена била окренута ка повредном оруђу, односно повредиоцу. Повреда у виду интерартикуларног прелома палца десне шаке нанесена је тупином механичког оруђа релативно глатке дејствене површине у шта се може убрајати и ударац стиснуте песнице [REDACTED] у какву релативно чврсту препреку и другим речима ова повреда могла је имати тзв. офанзивни карактер. Ова повреда појединачно процењена и у време наношења представљала је тешку телесну повреду. Све напред наведене повреде код оштећеног у свом збирном дејству и у време наношења представљале су тешку телесну повреду.

Судски вештак доц. др Драган Јеченица - специјалиста судске медицине је на главном претресу појаснио да на основу изгледа и последица повреда које су извршене након одређеног временског периода, када су се формирали на њиховом месту ожилци, нема елемената на основу којих се може са несумњивом сигурношћу утврдити да ли је у наношењу свих констатованих повреда - убодина и секотина, коришћено једно или више повредних оруђа са наведеним дејственим принципом и према томе могло је бити само једно оружје, два или више. Објаснио је да се једним истим оружје могу нанети повреде сасвим различитог изгледа и врсте зависно од дејственог принципа које је деловало на оружје на пример секотине, убодине итд., односно једно исто оружје својим дејственим принципом, зависно од начина којим је деловало на тело може да произведе различите димензије повреде. Навео је да су у вештачењу наведене повреде, односно последице повреда које су на основу својих карактеристика несумњиво указивале да су нанете дејством шилка и оштрице замахнутог механичког оруђа, при чему је било и повреда које су нанете код појединачних прегледаних особа дејством тупине механичког оруђа, што је и наведено у налазу и мишљењу. Такође је навео да убодне повреде не могу бити нанете механичким оруђем типа боксера јер имају потпуно друге карактеристике. ПОјаснио је да је код [REDACTED] констатована једна убодна рана, код [REDACTED] три убодне ране, код [REDACTED] једна повреда у виду секотине, [REDACTED] једна убодна рана, [REDACTED] и две убодне ране, али једна раздерна рана у левом заушном пределу на ком месту је заостао ожилак са карактеристикама како је то описано у налазу и мишљењу, дакле код [REDACTED] су деловала два повредна механизма - којом је нанета

повреда раздерина левог заушног предела и две убодине које су нанете дејством шиљка и оштрице механичког оруђа. Код [REDACTED] констатоване су четири убодне ране, а код [REDACTED] једна убодна рана, док је код [REDACTED] констатована рана нанета дејством шиљка и оштрице механичког оруђа, код [REDACTED] констатоване су две убодне ране, али и повреда која је последица дејства тупиће механичког оружја, дакле која је настала на потпуно други начин. Објашњава да када је наведено да се ради о офанзивној повреди, то значи да је механизам повреде такав, односно да постоји могућност да је повреда настала у моменту када је повређена особа у конкретном случају десном руком ударила у какву чврсту подлогу релативно глатке површине након чега је могао настати прелом. Код свих повређених лица, код којих је опасност по живот постојала и била конкретна таква опасност је у конкретном случају код свих њих отколоњена у међувременку адекватним мерама лечења. Такође је објаснило да приликом квалификације тежине телесне повреде за [REDACTED] дата је збирна квалификација за све три убодне ране, при чему је свакако од утицаја за овакву квалификацију била и клиничка процена лекара - лечиоца у смислу "постављене индикације за хитним хирушким лечењем". Даље је наведено да су дакле према мишљењу лекара вештака у наведеном случају постојале клиничке индикације да се оперативним путем трбушна дупља отвори како би се установило да ли су повређени органи трбушне дупље. Интраоперативни налаз је указао да ова убодина у желудачном пределу није повредила органе трбушне дупље, те у том смислу се комисија лекара вештака определила да се описане три убодине квалификују као тзв. обична телесна повреда, а да је најена повреда органа трбушне дупље свакако би ова повреда носила у себи обележје повреде опасне по живот. Иначе истостраност свих повреда код [REDACTED] (предео леве руке и леви појасни предео) указују са вероватношћом да су нанете у кратком временском интервалу једна за другом и у положају док се лева страна налазила ка поменутом оружју, тако да се сама интеракција у смислу промене положаја у време наношења ових истостраних повреда не може у потпуности искључити, али је ово управо наведено вероватније. Такође и у случају задобијених повреда код [REDACTED] које су локализоване на релативно близком међусобном растојању, на левој бочној страни трупа и које су биле распоређене у хоризонталном низу указују на то да су са великим вероватношћом нанете у врло кратком временском интервалу једна за другом и у позицији док се [REDACTED] налазио у неком од усправних положаја тела и левом бочном, више задњом страном трупа окренут ка повредиоцу са повредним оруђем.

Суд је у потпуности прихватио налазе и мишљења судских вештака и то како писмене налазе и мишљења тако и исказе судских вештака доц. др Драгана Јечменице и др Бранка Мандића дате на главном претресу, оценивши их као аргументоване, јасне и детаљно обrazložene, те дате у свему у складу са правилима струке и науке, имајући при томе у виду да на овако дате налазе и мишљења ниједна од странака током поступка није имала примедби.

Читањем извештаја из КЕ [REDACTED]

Суд је ценио одбране оптужених Трифуновић Љубомира, Јеремић Јована и Радовић Александра, па њихове одбране није прихватио нашавши да су исте дате искључиво ради избегавања кривице, те у потпуности оповргнуте свим изведеним доказима, при чему су њихове одбране биле и међусобно контрадикторне. Наиме, одбране оптужених у којима су описивали како се одиграо критични догађај, а наиме наводи одбране оптуженог Трифуновић Љубомира да је те вечери извадио нож јер је мислио да је животно угрожен, како он, тако и његови пријатељи Јеремић Јован и Радовић Александар и да је ножем који је држао улевој руци само мањао, како би уплашио и отерао те момке, те

да није имао намеру да било кога повреди те да се и не сећа да је било кога те вечери убо, те потом наводе одбране оптуженог Јеремић Јована у којој је негирао да је критичне вечери имао нож код себе и да га је употребио, те његови наводи упогледу начина како је описао да се одгирао критични догађај, односно тучу у којој, како новоди само млатарао рукама, како би склонио момке који су их напали, као и одбрана оптуженог Радовић Александра који је навео да су прво његовог брата Бориса и њега напали неки момци и то шесторица - осморица, након чега се одиграла и друга туча када их је напало 15-20 младића, при чему је навео да се у обе гужве само бранио и углавном подизао руке изнад главе како би спречио ударце, те да је могуће да је неког од тих младића одгурнуо рукама, што је учинио само у циљу како би се одбранио, у потпуности су оповргнути исказима оштећених [REDACTED]

Пре свега, ошт. [REDACTED] је у свом исказу објаснио да му је пришло лице обучено у зелену мајицу, којег је касније препознао као оптуженог Јеремић Јована, који му је пришао и питао "јеси га ти тукао?", те му узео пиво које је држао у руци, а након што је кренуо да викне на њега, како би му то лице вратило пиво, при чему је истакао да ништа друго није учинио, када му је пришло друго лице, које је препознао као Трифуновић Љубомира, које га је ударило песницом у пределу испод левог ока, те је појаснио да је оптужени Трифуновић Љубомир на руци имао боксер, али појашњава да га је ударио песницом, а не боксером, након чега је кренула општа гужва, која је трајала веома кратко и када се померио са стране видео је да је убоден у горњем десном делу леђа и истакао је да се јасно сећа да је тада видео да оптужени Јеремић Јован у руци држи нож, те је навео да оптужени који га је ударио песницом, односно Трифуновић Љубомир није она који га је и убо ножем, већ оптужени Јеремић Јован, те је потом када је вршено препознавање, где је препознао како лице које га је ударило песницом у главу, тако и лице које је том приликом држало нож у руци, при чему је напоменуо да је поред њега тада повређен и његов друг [REDACTED]

Оштећени [REDACTED] је у свом исказу прецизирао да је критичне вечери био са оштећеним [REDACTED], да је [REDACTED] у пришао Јеремић Јован, да су нешто причали када му је Јеремић узео пиво из руке и кренуо, те је за њим кренуо [REDACTED] сустигао и ухватио за руку, када је [REDACTED] пришло лице које је препознао као Трифуновић Љубомир и који оптужени је [REDACTED] да ударио стиснутом песницом у пределу лица, испод левог ока, на којем месту је [REDACTED] касније имао модрицу, те је потом кренуо према [REDACTED] у намери да га заштити, када је добио један ударац од оптуженог Трифуновић Љубомира, који га је ударио у пределу рамена и то једанпут, те му је узвратио ударац, када га је напало лице, кога је препознао као оптуженог Јеремић Јована и који га је ударио два пута у пределу левог рамена, при чему је прецизирао да га је оптужени Јеремић ударио први пут у пределу левог рамена, те је потом кренуо да га удари ногом, када га је само закачио у пределу тела, а након тога је уследио и други ударац и то такође у пределу левог рамена, те се након тог другог удараца и повукао мало са стране и тада је видео да му крв тече на месту где је добио ударац у пределу левог рамена, при чему је код истражног судије прецизирао да мисли да је убоден управо од оптуженог Јеремић Јована, те је истакао да том приликом ни код оптуженог Јеремић Јована, ни код оптуженог Трифуновић Љубомира није видео нож. Такође је истакао да је након тога ишао у полицију на препознавање и препознао је нападача који му је касније задао два удараца и сигуран је да га је том приликом убо управо младић којег је препознао, а касније и чуо да се презива Јеремић. Анализом исказа ова два сведока несумњиво се утврђује да је ова туча трајала

веома кратко и то како истиче [REDACTED] 10 до 15 секунди, а [REDACTED] око 30 секунди, да су у овој тучи обојица повређени, да су том приликом нападнути од стране оптужених Јеремића и Трифуновића, те да је оштећени [REDACTED] одмах након што је повређен и када је гужва, која је, као што је навео, веома кратко трајала, престала, видео у руци оптуженог Јеремић Јована нож, а у руци оптуженог Трифуновића боксер, па се даљом анализом њиховог исказа, односно имајући у виду чињеницу да је оштећени [REDACTED] ударен два пута од стране Јеремић Јована у пределу левог рамена, а од стране оптуженог Трифуновића једанпут, те да су му након тога констатоване две убодне ране, да је оптужени Трифуновић ударио [REDACTED] како је оштећени прецизирао песницом у пределу испод левог ока, након чега је одмах Ташин кренуо према [REDACTED] како би заштитио друга, али је тада добио једанударац од оптуженог Трифуновића, који га је ударио у пределу левог рамена и то једанпут, након чега га је напао и оптужени Јеремић који га је, као што је већ напред наведено ударио два пута у пределу левог рамена, па је суд утврдио чињенично стање како је то и наведено у изреци пресуде. Наиме, управо из исказа ова два сведока, суд је дошао до несумњивог закључка да је у овој тучи оптужени Јеремић код себе имао нож, а на шта указује у свом исказу, пре свега [REDACTED], који је био децидиран да је одмах након престанка туче у руци овог оптуженог видео нож, па обзиром да су оба ова оштећена повређена у једној тучи, те да су обојица указали на оптуженог Јеремића као лице које им је нанело предметне убодине, односно секотину, а на шта указује и чињеница да је [REDACTED] Јеремић ударио два пута у пределу рамена, а оптужени Трифуновић Љубомир једанпут у пределу левог рамена, а наведеном оштећеном су констатоване две убодине па из тога произилази да му самим тим Трифуновић није могао нанети ове две убодине, с обзиром на број удараца који је нанео оштећеном [REDACTED] - једац, а што произилази и из околности да је Трифуновић ударио [REDACTED] једанпут песницом у пределу лица, након чега је [REDACTED] одмах кренуо ка [REDACTED] како би га заштитио у ком тренутку га је Трифуновић ударио једанпут, а након тога и оптужени Јеремић Јован два пута. Притоме, наведени оштећени су десет дана након критичног догађаја ишли на препознавање и исти су указали на оптуженог Јеремић Јована, као лице које им је критичне вечери ненело повереде ножем, при чему је [REDACTED] препознао наведеног оптуженог као лице које је имало нож у руци, док је [REDACTED] при томе препознао Трифуновића као лице које је на руци имало боксер. Суд налазио да наведени сведоци нису имали ни један разлог да у свом исказу говоре неистину и на тај начин указују на оптуженог Јеремића као лице које је носило нож, обзиром на чињеницу да нису познавали оптужене, да у односу на њих нису истакли одштетни захтев, те суд сматра да су њихови искази крајње искрени и убедљиви, а при томе у потпуности и потврђени како медицинском документацијом, тако и налазом и мишљењем комисије судских вештака Института за судску медицину. Да је оштећени [REDACTED] био искрен у свом исказу указује чињеница да је пред судом објаснио да је у новинама прочитao да га је критичном приликом убо Трифуновић Љубомир, али када је био на препознавању са сигурношћу је препознао лице које га је уболо, а за које је касније чуо да се презива Јеремић. Оно што посебно потврђује овакав закључак суда јесте и чињеница да је [REDACTED] све време у свом исказу, током трајања поступка, истицао да није видео нож ни код оптуженог Јеремића, ни код оптуженог Трифуновића, док је такође оштећени [REDACTED] такође навео да у тој гужви никакав убод није осетио, него је само приметио повреду, када се измакао и видео да оптужени Јеремић има нож, при чему је врло прецизно објаснио, што говори у прилог убедљивости његовог исказа, да је држао нож тако што је сечиво било усмерено у правцу подлактице, односно истичући да у том тренутку када је видео нож, оштрица није била окренута ка њему. Имајући у виду напред наведено, суд налази да је критичном приликом оптужени Јеремић Јован ножем убо два пута у пределулевог рамена оштећеног [REDACTED], а што произилази из свих изведенih доказа, те пре свега чињенице да је након што је Трифуновић нанео ударац песницом у пределу лица оштећеном [REDACTED] кренуо одмах ка [REDACTED] да га заштити, када је ударен од стране Трифуновића, након чега је осетио два удараца које му је нанео Јеремић, а као што је

наведено, одмах након престанка, оштећени [REDACTED] је у руци Јеремића видео нож, а у руци оптуженог Трифуновића боксер, па налази да током поступка није доказано да је оптужени Трифуновић убо ножем у пределу левог рамена оштећеног [REDACTED]. Те је у том смислу и изоставио ову радњу јер налази да није доказано да је оптужени Трифуновић нанео лаку телесну повреду наведеном оштећеном, а како је то описано у диспозитиву измене оптуженице. Као што је већ напред наведено, суд је имао у виду да оштећени [REDACTED] није видео нож ни код Јеремића, ни код Трифуновића, али описујући догађај исти је прецизирао да је једини контакт имао са њима, односно са Јеремићем који га је ударио два пута, а Трифуновић једанпут, а истом су констатоване две убодине, при чему је исти, одмах након што је ударен од стране ових лица видео да је повређен. Такође из исказа оштећених произилази да својим понашањем нису изазвали овај инцидент, већ овде оптужени Јеремић и Трифуновић, односно да оштећени нису први напали оптужене, већ да се догађај одиграо на начин како то описују оштећени. Надаље, искази наведених оштећених су у потпуности потврђени медицинском документацијом, као и налазом и мишљењем комисије судских вештака Института за судску медицину, из ког налаза и мишљења је несумњиво утврђено да је оштећени [REDACTED] задобио једну повреду у виду посекотине, која је нанесена оштрицом активно замахнутог механичког оруђа, највероватније ножем, а која у време наношења представља лаку телесну повреду, те да је оштећени [REDACTED] задобио две убодне ране у пределу левог рамена које су нанесене дејством шиљка и оштрице активно замахнутог механичког оруђа - ножа, које су задобијене у релативно кратком временском интервалу и коју је оштећени [REDACTED] могао задобити када се налазио у неком од успраних положаја тела и таквој позицији да му је предња страна левог рамена била окренута ка повредном оруђу, односно повредиоцу, а које повреде су у свом збирном дејству у време наношења представљале тешку телесну повреду, док је оштећени [REDACTED] секотину са задње стране десног рамена могао да задобије у тренутку када се нападач налазио са задње стране оштећеног са повредним оруђем, али могао је и када је био испред оштећеног, али у том тренутку је оштећени морао да буде повијен путем напред тако да му је задња површина десног рамена била изложена дејству сечива. Овакав налаз и мишљење је у потпуности сагласан са исказима оштећених, јер је, као што је наведено, оштећени [REDACTED] видео када га је оптужени Јеремић Јован ударио два пута у пределу рамена, а на шта указује и овакав закључак комисије судских вештака јер су исти навели да у тренутку повређивања предња страна левог рамена оштећеног била окренута ка повредном оруђу и повредиоцу, а потврђује се и исказ [REDACTED] који није видео тренутак повређивања, с обзиром да из наведеног налаза и мишљења произилази да му се у тренутку када му је нанета ова повреда, нападач налазио или са задње стране или је био испред оштећеног, али је у том тренутку оштећени морао да буде повијен пут напред тако да му је задња површина десног рамена била изложена дејству сечива.

Надаље, оштећени [REDACTED] у свом исказу је навео да је те вечери био са [REDACTED] да је у тренутку када су се налазили код штанда "Никшићког пива" видео три младића, од којих је касније препознао Јеремић Јована и Трифуновић Љубомира, те је тај младић, који је био у друштву оптужених Јеремића и Трифуновића пришао [REDACTED] је видео да је [REDACTED] добио ударац песницом у главу, али прецизира да није видео да је тај младић њега ударио у главу, али то предпоставља јер је био најближи његовом другу, након чега му је пришао оптужени Јеремић Јован који га је ударио два пута песницом у главу, при чему су ударци били јаки и оштри, те предпоставља да је на руци имао боксер, мада исти није видео, па је инстиктивно подигао руке изнад главе како би исту заштитио, а следеће чега се сећа је да оптужени Јеремић излачио нож из предела његових груди, мало испод срца, те се у том тренутку обратио оптуженом Јеремићу рекавши му "пичко, хајде сад без ножа!", у ком тренутку је осетио два ударца у пределу леђа и то у близини кичменог стуба, који ударци су били један за другим, услед којих је пао на земљу, када је видео да га шутирају ова три младића, а у тренутку када је

пао на леђа, након она два ударца која је описао, видео је да иза њега стоји лице које је препознао као оптуженог Трифуновић Љубомира, након чега је главу покрио рукама јер је уследило шутирање. Прецизира да није тачно видео ко га шутира, али претпоставља да су то ови младићи који су напали Ђуричковића и њега, након чега, када су престали, су пришли момци који су радили на шанку "Никшићког пива" и који су га одвукли у шанк где је видео да је убоден. Истакао је да, када га је оптужени Јеремић ударио два пута, били су окренути један другом лицем у лице, оптужени Јеремић је био испред њега и у тренутку када је добио убод, те је сигуран да оптужени Јеремић није био иза његових леђа када је добио убод у леђа, већ је у том тренутку и даље био испред њега, при чему прецизира да ни код оптуженог Јеремића, ни код оптуженог Трифуновића није видео нож, те наводи да Трифуновића није видео када га је ударио одпозади, већ је само видео Трифуновића када је пао на земљу и видео је да стоји изнад њега и тада у његовој близини није видео никог осим овде оптуженог Трифуновића. Такође је навео да је у полицијској станици видео лица која су му нанела повреде и то је прво препознао оптуженог Трифуновића, а потом и Јеремића, с тим што је појаснио да у полицији када је учествовао у прављењу лика нападача уз помоћ фоторобота, полицајци су оптуженог Јеремића означили као лице са боксером, па у том смислу када је вршено препознавање оптуженог Јеремића је означио као лице са боксером, иако би желeo да појасни да га је препознао као лице које га је уболо ножем у грудни кош. Суд је исказ наведеног оштећеног у потпуности прихватио налазећи да је наведени сведок, детаљно и прецизно, без садржинских контрадикторности описао околности критичног догађаја и његов исказ се у погледу описивања критичног догађаја, описивања лица која су га критичном приликом напала у потпуној сагласности са исказима свих испитаних сведока, те је његов исказ при томе у потпуности сагласан како са исказом оштећеног [REDACTED] са којим је критичном приликом био у друштву тако и са исказом сведока [REDACTED] који је критичном приликом посматрао тренутке када је оштећени [REDACTED] задобио повреде које су и описане у медицинској документацији. При томе, из налаза и мишљења комисије судских вештака Института за судску медицину несумњиво је утврђено да је оштећени [REDACTED] критичном приликом задобио три убодине од којих је једна на предњој страни трбуха и две на леђима, које су захватиле кожу и подкожно меко ткиво, да је на основу распореда повреда и карактеристика улазних рана убодина, те на основу ожиљака који су настали на месту убодине закључили да су оштећеном [REDACTED] нанете повреде са предње и задње стране тела, што значи да је он наведене повреде могao истовремено да задобије и од две особе, да је са задобијеним повредама могao да се крећe и да напада и да су све три убодине нанете шиљком или оштрицом активно замахнутим механичким оруђем, највероватније неким ножем - ножевима, да су све три убодине нанете шиљком и сечивом чија је оштрица имала једну тупу и једну оштрујују једну страну која је била усмерена наниже, те је закључене да су све три убодине, скупа представљене у време наношење представљале обичну тешку телесну повреду. Имајући у виду наведени налаз и мишљење из којег је несумњиво утврђено да је оштећени задобио три убодине од којих једна на предњој страни трбуха и две на леђима, које убодине су нанете шиљком и оштрицом активно замахнутим механичким оруђем, највероватније неким ножем - ножевима, те имајући у виду исказ оштећеног [REDACTED], који је у свом исказу прецизно и доследно објаснио да се испред њега критичном приликом, када су му нанете ове повреде налазио оптужени Јеремић Јован, а иза њега оптужени Трифуновић Љубомир, те имајући у виду његов исказ из којег се несумњиво закључује да је Трифуновић видео тек када је пао на земљу, након што је осетио ударце у леђа, што значи да се Трифуновић Љубомир ни у једном тренутку није налазио испред њега, те имајући у виду његов исказ који је дао пред истражним судијом, када му је сећање на критични догађај било најочуваније, а у којем је истакао да је у тренутку, а након што му је оптужени Јеремић нанео два ударца у пределу главе, подигао руке изнад главе и следеће чега се сећа је да је Јеремић извлачио нож из предела његових груди у ком тренутку му се обратио речима "пичко, хајде сад без ножа", суд је дошао до

несумњивог закључка да је критичном приликом оптужени Јеремић Јован ножем нанео оштећеном убодину у предњој страни трбуха, док је такође на несумњив начин, а имајући у виду како напред наведени налаз и мишљење, тако и исказ оштећеног, несумњиво утврдио да му је оптужени Трифуновић Љубомир нанео две убодине у пределу леђа. За овакав закључак суда потпуно је без утицаја чињеница да оштећени у рукама оптужених Трифуновића и Јеремића није видео ножеве, с обзиром да је несумњиво утврђено да су наведене убодине нанете кожевима, а што управо говори у прилог искрености његових навода јер по мишљењу суда, исти је на један логичан и животан начин описао критични догађај. Такође овакав закључак суда потврђује и исказ оштећеног који је био децидиран да оптужени Јеремић није био иза његових леђа када је добио наведене убоде у леђа, већ је у том тренутку био испред њега и исти се налази испред њега када је задобио убодину у пределу трбиха. Такође, оштећени је истакао да када је пао на земљу, након што је осетио два удараца у пределу леђа, видео је оптуженог Трифуновића који је стајао испред њега и тада у својој близини, како је навео, није видео никог осим наведеног оптуженог, па је у том смислу навео да са сигурношћу тврди да нико није могао да га убоде у леђа, осим оптуженог Трифуновића. Суд налази да наведени оштећени није имао ни једног разлога да изјављујући овако нешто говори неистину, имајући у виду да пре овог догађаја није познавао оптужене, нити у односу на њих истакао имовинско-правни захтев, а при томе исти је непосредно након критичног догађаја, односно након десет дана и у полицији препознао наведена лица, с тим што је појаснио да су полицијци ти који су оптуженог Јеремић Јована означили као лице са боксером, а он га је препознао као лице које га је убоко ножем у грудни кош. Надаље, овакав исказ оштећеног [REDACTED] у потпуности је потврђен исказом сведока [REDACTED] непристрасног очевица критичног догађаја, а који је те вечери радио на штанду "Никшићког пива" и који је посматрао овај догађај и то између осталог догађај у којем је оштећени [REDACTED] задобио наведене повреде. Наведени сведок у потпуности потврђује закључак суда, а наиме да је критичном приликом оптужени Јеремић оштећеном нанео једну убодину, а оптужени Трифуновић две убодине, с обзиром да је исти истакао да је видео тучу у којој је учестовало лице за које је касније сазнао да се зове [REDACTED], те је објаснио да се оштећени [REDACTED] тукао са Јеремићем, да су били окренути један према другом, лицем у лице и да су разменили неколико удараца, с тим што је објаснио да је у тим тренуцима више пажње обратио на Трифуновића јер је сматрао да је он опаснији и да је видео да је Трифуновић пришао [REDACTED] са леђа и видео је да је Трифуновић држао нож у руци и да је и видео да је убо [REDACTED], како наводи, једном у пределу леђа, те је прецизирао да је тренутку када је Трифуновић убо у пределу леђа оштећеног, да је Јеремић био испред [REDACTED], те да [REDACTED] није могао да види Трифуновића јер је у том тренутку био мало савијен ка напред јер се тукао са оптуженим Јеремићем. Управо овакав исказ сведока, а доводећи га у везу са налазом и мишљењем судског вештака, несумњиво потврђује закључак суда, при чему је без утицаја чињеница да је сведок [REDACTED] навео да је видео да је Трифуновић нанео један убод оштећеном, јер је несумњиво утврђено да је оштећени [REDACTED] задобио две убодине у пределу леђа, при чему је и сам прецизирао да је осетио два удараца у пределу леђа. Такође се из исказа сведока [REDACTED] несумњиво закључује да Трифуновић ни у једном тренутку није био испред оштећеног, већ Јеремић, те да самим тим, имајући у виду положај оптужених, те закључак комисије судских вештака у погледу начина како је оштећени задобио наведене повреде, несумњиво произилази да су оптужени Јеремић и Трифуновић ножем нанели напред наведене убодине оштећеном и тиме му нанели тешку телесну повреду. Без утицаја су наводи сведока [REDACTED] да када је гледао у тучу између Јеремића и [REDACTED] није видео да ли Јеремић у руци има било какво сечиво јер пре свега, а и како сам сведок наводи, није много ни обраћао пажњу на оптуженог Јеремића све док исти није скочио на шанк, а при томе је из налаза и мишљења несумњиво утврђено да је наведена повреда у пределу трбуха настала шиљком и оштрицом активно замахнутог механичког оруђа, највероватније ножем, а при томе је и сведок -

општећени [REDACTED] изјавио да је видео како му Јеремић извлачи нож из груди због чега му је и рекао "пичко, хајде сад без ножа". Као што је већ напред наведено, критичном приликом општећени [REDACTED] је био у друштву са општећеним [REDACTED] и њихови искази су у погледу свих битних елемената били међусобно усаглашени, при чему је општећени [REDACTED] истакао да је критичном приликом видео четворицу младића, које је у свом исказу описао, при чему је један од њих кренуо да га удари у пределу браде, али га је само закачио, након чега је овај младић заједно са осталом тројицом пришао [REDACTED] те када се окренуо и погледао, видео је да су му већ задали неколико удараца, оборили га на земљу и наставили да га ударају и шутирају. Након тога, док је покушао да помогне општећеном [REDACTED], осетио је један ударац и видео је да се ради о младићу који га је претходно ударио, а у питању је био младић који је био највиши од њих, обучен у светлу мајицу, сиве или беле боје и са којим је разменио пар удараца и од тих удараца тај младић је кренуо да пада и ухватио га је у том падању за ремен од ранца, који је том приликом носио и тада му је пришао младић који је био ћелав у зеленој мајици, а кога је касније у разговору са општећеним [REDACTED] и на основу фотографије у новинама идентификовао као Јеремић Јована, који је кренуо да га напада, жељећи да га удари у пределу главе и видео је да је наведено лице на једној руци имало боксер, те с обзиром да је држао руке у пределу главе, како би је заштитио и блокирао напад оптуженог Јеремића, осетио је ударац у пределу испод левог пазуха, те се окренуо и видео је да се радио о младићу који је у том тренутку држао нож у десној руци и то црне боје, након чега је почeo обилно да крвари и схватио је да убoden, те се повукао до шанка "Никшићког лива", а накнадно је у разговору са општећеним [REDACTED] и на основу фотографије закључио да је тај младић оптужени Трифуновић Љубомир. Појаснио је да није ишао на препознавање због повреда које је задобио. Из налаза и мишљења комисије судских вештака Института за судску медицину несумњиво је утврђено да је општећени критичном приликом задобио две убодине на левој страни трупа и раздерину са нагњечењем коже левог заушног предела, те да су ране - две убодине леве половине трупа на основу својих карактеристика нанесене дејством шилька и оштрице активно замахнутог механичког оруђа - ножа, узастопно једна за другом и у кратком временском интервалу, тако да се редослед њиховог наношења не може одредити, при чему је општећени највероватније задобио ове повреде док се налазио у неком од усправних положаја тела, левом бочном и више задњом страном трупа окренутим ка повредном оруђу, односно повредиоцу. Исказ општећеног [REDACTED] није само сагласан са исказом општећеног [REDACTED] и медицинском документацијом, те налазом и мишљењем комисије судских вештака, већ је у потпуности сагласан са исказом [REDACTED], шанкера који је посматрао критични догађај и који је описао, између остalog и повређивање општећеног [REDACTED], што се може закључити, имајући у виду да је догађај који је описан, а који се одигравао у тренуцима када је повређен и општећени [REDACTED], који је био у друштву са исказом општећеног [REDACTED] и у потпуности сагласан у погледу свих битних детаља. Наиме, наведени сведок истиче да је општећеног [REDACTED] видео у друштву младића са ранцем на леђима, управо овакав опис дешавања је сагласан са описом који је изнео и општећени [REDACTED], с тим што је потпуно без утицаја чињеница да њихови искази нису усаглашени у погледу свих детаља, налазећи да је свако давао исказ на начин којим је описивао дату ситуацију и да је субјективни доживљај сваког сведока другачији и зависи од перцепције самог догађаја, а потпуно је без утицаја чињеница да је сведок [REDACTED] навео да је Трифуновић том приликом нанео три до четири убодине у пределу леђа, а та чињеница у погледу повреда које су нанете општећеном утврђена на основу медицинске документације и налаза и мишљења комисије судских вештака, а и сам општећени, коме је нанета повреда, осетио је само да га је неко ударио испод пазуха, без обзира што му је том приликом нането две убодине, а како је то напред наведено. Имајући у виду све напред наведено, суд је на несумњив начин утврдио да је оптужени Трифуновић Љубомир нанео наведену тешку телесну повреду опасну по живот овде општећеном

[REDACTED], а имајући при томе у виду да је и сам оштећени истакао да је у тим тренуцима видео лице са ножем у десној руци и то након што га је ударило испод пазуха, да је након тога видео фотографије оптужених, те да је идентификовао оптуженог Трифуновић Љубомира као то лице, при чему је на главном претресу, када је испитан навео да и може да потврди да се ради о оптуженом Трифуновић Љубомиру, а чињеница да је на главном претресу навео да није сигуран да је критичне вечери код оптуженог видео нож је потпуно без утицаја за одлучивање у овој кривично-правној ствари, с обзиром да је приликом саслушања код истражног судије потврдио ту чињеницу, а када му је сећање на критични догађај било сигурно очуваније, а имајући при томе у виду да су две убодине које су му нанете, управо нанесене дејством шиљка и оштрице активно замахнутог оруђа - ножем. Такође из исказа, како оштећених [REDACTED] и [REDACTED], тако и сведока [REDACTED] несумњиво се утврђује да су и у конкретном случају овде оптужени били иницијатори туче, односно да су исту изазвали тако што су први напали овде оштећене, чиме се у потпуности оповргавају наводи одбрана оптужених да су критичном приликом били нападнути и да су се бранили том приликом, при чему је [REDACTED] био децидиран да је том приликом било четири младића, а препознао је оптужене Јеремића и Трифуновића, да су били заједно када су их напали и да су сва четворица учествовала у томе, а како је он детаљно описао у свом исказу који је суд у потпуности прихватио.

Надаље, из исказа сведока [REDACTED]

[REDACTED] и [REDACTED], чије исказ је суд прихватио, а који искази су били у погледу свих битних чињеница међусобно сагласни, те сагласни са другим изведеним доказима и то како са медицинском документацијом, тако и са исказима сведока [REDACTED] и [REDACTED], несумњиво је утврђено да су оштећени [REDACTED] и [REDACTED], те сведоци [REDACTED] и [REDACTED] критичном приликом стајали за столом у облику буренцета, који се налазио преко пута шанка "Никшићког пива", да су потом дотрчала три младића, међу којима су се налазили Трифуновић Љубомир и Јеремић Јован, што је несумњиво утврђено из исказа наведених сведока, као и младић који је том приликом на себи имао светло сиву мајицу, при чему је сведок [REDACTED] на главном претресу указао да мисли да се радило о Радовић Александру, те да је потом оптужени Трифуновић Љубомир без икаквог повода, а након што је он гурнуо [REDACTED] те кренуо да виче и псује на њега, оптужени Трифуновић Љубомир ножем убо оштећеног [REDACTED] у више пута и то у пределу леве руке и левом појасном пределу. При томе, суд је имао у виду исказ оштећеног који је навео да је том приликом осетио само ударац у пределу левог рамена, када се окренуо у смеру одакле је дошао ударац и видео оптуженог Трифуновића који је у десној руци држао црни нож са црном оштрицом, након чега је одмах затражио помоћ и удаљио се ка хитној помоћи, међутим, суд је на основу медицинске документације, као и налаза и мишљења комисије судских вештака несумњиво утврдио да је критичном приликом оштећени задобио више убодина и то у пределу предње стране левог рамена, убодину и пределу задње стране левог рамена, две ране у пределу спољашње стране леве надлактице (с тим што се не може искључити могућност да су ове две ране делови канала једне повреде - убодине леве надлактице), убодине у пределу средње трећине надлане стране леве подлактице и убодину у левом појасном пределу, које убодне стране су нанесене дејством шиљка и оштрице активно замахнутог механичког оруђа - ножем и исте су задобијене у релативно кратком временском интервалу, једна за другом и све наведене повреде скупа процењене и у време наношења представљале су тешку телесну повреду. Као што је већ напред наведено током поступка из исказа напред наведеног сведока, утврђено је да су овде оптужени без разлога и повода прво вербално напали наведене сведоце, након чега је настала гужва, којом приликом су оштећеном [REDACTED] од стране Трифуновић Љубомира нанесене напред наведене убодне ране, а у тим тренуцима несумњиво је

утврђено и то из исказа оштећеног [REDACTED], који је у потпуности био сагласан са исказима других присутних лица који су напред наведени, у тренутку када је обратио пажњу на оптуженог Трифуновић Љубомира, који је у тим тренуцима викао на оштећеног [REDACTED] у тренутку када је [REDACTED] окренуо леђа оптуженом Трифуновићу, осетио је и он болове у леђима и то као да га неким оштром металним предметом неко удара у леђа, због чега је одгурнуо сто који се и срушио, окренуо се и иза себе видео младића који је том приликом био у светло сивој мајци, а у ком тренутку му се и обратио упитавши га шта хоће, када му је [REDACTED] рекао да је [REDACTED] избoden, када је и он осетио слабост због чега је пао на земљу. Такође је навео да у том тренутку није видео оптуженог Трифуновића, већ само ова два младића која су била са њим у друштву, те је истакао да не зна ко га је убој том приликом, нити је код било кога видео нож или било какав оштар предмет. Оштећени [REDACTED] је описао напред наведена два лица која су била у друштву оптуженог Трифуновића и то тако што је навео да је то лице које је у тренутку када му је нанета повреда било изнад њега да је био крупније грађе од оптуженог Трифуновића, старији две до три године у мајици сиве светлије боје и виши од Трифуновића, кратко ошишан са масницом на образу, док другог младића није могао да опише осим што је истакао, с обзиром на њихово понашање да је закључио да су били заједно. Надаље из налаза и мишљења комисије судских вештака, несумњиво је утврђено да је овом приликом оштећени задобио четири убодне ране, како је то описано у изреци пресуде, које повреде су на основу својих карактеристика нанесене дејством шиљка и оштрице активно замахнутог механичког оруђа - ножем узастопно једна за другом и у кратком временском интервалу, које убодине у свом збирном дејству и у време наношења представљале су тешку телесну повреду опасну по живот и у конкретном случају непосредна опасност по живот је уклоњена адекватно и благовремено учињеном хирушком интервенцијом и осталим спроведеним мерама лечења током хоспиталног опоравка оштећеног у болници. При том, исказ оштећеног је у погледу описа начина на који је задобио телесне повреде у потпуности сагласан са наведеним налазом и мишљењем, с обзиром да из налаза и мишљења судских вештака произилази да је наведене повреде највероватније задобио док се налазио у неком од управних положаја тела, левом бочном и више задњом страном трупа окренутом ка повреденом оруђу, односно повредиоцу.

Такође је утврђено да је том приликом у критично време и оштећени [REDACTED] задобио тешку телесну повреду опасну по живот, који се, као и напред наведени сведоци [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] налазио код штанда "Никшићког пива" када је дошло до гужве, односно туче, на коју није обратио посебну пажњу и како је навео не би могао да опише неког од тих клинаца који су се тукли, када је осетио ударац, с тим што није видео ко га је ударио, а након тога је видео крв на мајици и то у пределу stomaka, у висини желуца, када је схватио да је убоден. На главном претресу навео је да није сигуран да је у тој гужви уопште видео Трифуновић Љубомира, али је навео да мисли да је запазио у гужви оптуженог Јеремић Јована који се тукао са једним плавим момком и то можда са [REDACTED], кога је видео у судници. Из налаза и мишљења комисије судских вештака несумњиво је утврђено да је том приликом задобио убодину у пределу трбуха, а убодна рана се са својим каналом протезала од напред уназад, настављала кроз предњи трбушни зид, отварајући трбушну дупљу и предњи зид желуца, у чијем зјапу се канал завршио, а која повреда је у време наношења представљала тешку телесну повреду опасну по живот, а непосредна опасност по живот је уклоњена благовременом и адекватном лекарском интервенцијом.

Надаље и исказима сведока [REDACTED]

[REDACTED] се потпуно оповргавају одбране овде оптужених, те у потпуности доказује да су сва тројица овде оптужених прилазили лицима који су присуствовали овој манифестацији, изазивали инциденте и туче и да су то чинили без икаквог повода, те да их

том приликом нико није први напао. Из исказа ових сведока које је суд прихватио, с обзиром да су њихови искази били међусобно сагласни, усаглашени у погледу свих битних детаља, а који су детаљно и прецизно описали околности критичних догађаја, несумњиво се утврђује да су том приликом били заједно овде оптужени Трифуновић Љубомир, Јеремић Јован и Радовић Александар, а који оптужени су својим понашањем изазвали инциденте и то тако што је оптужени Јеремић Јован узео пиво од лица [REDACTED]. Након чега је Јеремић ударио у пределу носа Цонић Стефана, када је и дошло до туче. Наиме, наведени сведоци описују наведена лица и гардеробу коју су носили, па је суд пре свега несумњиво утврдио да се радило о Трифуновић Љубомиру и Јеремић Јовану, при чему је сведок [REDACTED] препознао наведена лица, како је то описао у свом исказу, а да се са њима налазио и Радовић Александар, суд је несумњиво утврдио, не само на основу чињенице да су њих тројица те вечери били заједно, већ и на основу чињенице да је сведок Трифуновић Александар, и то врло прецизно описао, да се [REDACTED] том приликом потукао са једним од тих младића и то са једним из те групе са црном косом, који је био кратко ошишан, а који је имао минђушу на левом увету, која му је у тучи била покидана, због чега је крварио у пределу увета, а из одбране оптуженог Радовић Александра несумњиво произилази да су му у једном тренутку отрgli минђушу у левом увету, што је приметио касније, када је видео да му је ресица на том увету расцепана, те из одбране оптуженог Јеремић Јована, који је такође навео да је те вечери видео да је Радовић Александар био крвав са леве стране лица јер му је неко у тучи откинуо леву минђушу. Управо и сведок [REDACTED] описује за Радовић Александра да је те вечери на себи имао скроз белу мајицу, као и трифргтаљ панталоне, да је имао црну косу и јаке црне обрве, а са којим је имао сукоб јер му је, како наводи поцепао мајицу, али исти није успео ни једанпут да га удари, али он њега јесте, те када су исти схватали да губе у тучи, оптужени Трифуновић Љубомир, за кога је видео да има нож у руци је ножем убо у леви део рамена [REDACTED]. Наведени сведок је такође детаљно описао, како Трифуновића, тако и Јеремић Јована, а за кога је навео да је видео да је у предметној тучи имао боксер на руци. О безобзирности понашања овде оптужених указује и чињеница да је сведок Алекса описао да су им овде оптужени добацивали, да му је потом пришао младић који је имао белу мајицу, а за кога је суд утврдио да се радило о Радовић Александру, како је то напред образложио, а потом да му је пришао и Трифуновић, који га је ударио песницом иза левог увета, а након тога, када је његова другарица [REDACTED] стала испред њега како би га заштитила, ови младићи су је одгурнули и штнули и ударили је у стомак. Да је Трифуновић Љубомир том приликом имао нож потврђује у свом исказу и сведок Трифуновић Александар, који је описао понашање тог оптуженог, а да се ради о Трифуновић Љубомиру, суд је закључио на основу описа који је дао сведок Трифуновић Александар, те када се исказ овог сведока доведе у везу са исказом [REDACTED] и [REDACTED] несумњиво се закључује да се радило о Трифуновић Љубомиру који је у овој тучи држао нож у руци. Иначе овај догађај који је описан, одиграо се између штандова "Дринк стори" и "Калзберг", а како је објаснио [REDACTED], након тога, овде оптужени су отишли даље према месту где се налазио штанд "Никшићког пива", а где се десио догађај који је такође напред описан.

На основу налаза и мишљења комисије судских вештака Института за судску медицину, током поступка је несумњиво утврђено да је оштећени [REDACTED] критичном приликом задобио повреду у виду убодине, испод леве кључњаче, која је нанета шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа, која повреда је у време наношења представљала лаку телесну повреду, при чему се на основу локализације и положаја улазног отвора убодине може реално закључити да је [REDACTED] ову повреду задобио док је био окренут предњом страном тела према лицу које је замахивало повредним оруђем. Међутим, током поступка, суд није могао на несумњив начин да утврди ко је наведену повреду нанео оштећеном [REDACTED] имајући у виду исказ самог оштећеног [REDACTED]

[redacted] и сведока [redacted], који је критичном приликом био у друштву са овим оштећеним. Наиме, оштећени [redacted] се критичном приликом налазио између штандова "Лав" и "Амстел" пива и то у близини његовог познаника [redacted] који се у том тренутку налазио испред штанда "Дринк стори", када је дошло до комешања и када је, како наводи, нека група напала [redacted] који је био у друштву са [redacted]

[redacted] Како наводи, пришао је да помогне свом пријатељу, када га је без речи напао младић који је био висине око 185 цм, са кратком косом и који га је ударио у пределу кључне кости, након чега је видео да крвари у том пределу након чега се удаљио ка излазу како би му била пружена помоћ. Истакао је да сумња да би могао да препозна лице које му је нанело наведену повреду, док је на главном претресу који је одржан 30.01.2012. године навео да оптужене види први пут у животу и да не може да сигурношћу да препозна оног који му је нанео наведену повреду. Такође ни из исказа сведока [redacted] суд није могао да дође до овог закључка, обзиром да је наведени сведок описао да му је ову повреду нанео младић који је имао мајицу тамно сиве боје или тамно зелене маслинасте боје, са кратком црном косом и кога је видео само са леђа, висине око 180 цм. Како наведени исказ суд није могао да доведе у везу са исказима осталих сведока и са описима овде оптужених и гардеробом коју су критичном приликом носили, а имајући у виду и исказ самог [redacted] који је навео да не може да препозна то лице и да оптужене види први пут у животу, а доводећи то у везу са налазом и мишљењем судских вештака који су закључили да, с обзиром на локализацију наведене повреде, да је оштећени наведену повреду задобио у тренутку када је био окренут према лицу које је замахнуло повредним оруђем, што значи да је оштећени видео нападача, суд налази да током поступка није на несумњив начин утврђено ко му је нанео исту, па је у том смислу из чињеничног описа изоставио наведену радњу, која је стављена на терет овде оптуженом Трифуновићу Љубомиру. Суд је при томе имао у виду да је оштећени [redacted] у поновном поступку на главном прстresу од 20.10.2015. године навео да му од свих оптужених на то лице највише личи оптужени Трифуновић, али налази да је то без утицаја за одлучивање у овој кривично-правној ствари, посебно имајући у виду протек времена од критичног догађаја и главног претреса када је навео ову чињеницу, с тим што је на том претресу напоменуо да није са сигурношћу запамтио лик те особе, а у погледу те чињенице био је децидирао када је испитиван и код истражног судије, као и на главном претресу који је одржан у јануару 2012. године, при чему, као што је навео у свом исказу, након критичног догађаја није ишао ни на препознавање у полицију.

Надаље, из исказа ошт. [redacted] суд је несумњиво утврдио да је наведени сведок, пре него што му је нанета повреда, видео овде оптужене, при чему је исти описао да је видео четири момка, међу којима је био и оптужени Јеремић Јован, како су напали лица која су стајала у близини штанда "Никшићког" пива или за столом који је направљен од буради, па је суд, имајући у виду овакав његов исказ, те исказ осталих испитаних сведока, а пре свега исказе сведока [redacted] и [redacted] несумњиво утврдио да су овде оптужени Јеремић Јован, Трифуновић Љубомир и Радовић Александар, као и сведок [redacted], против кога је поступак раздвојен, критичне вечери заједно учествовали у овим догађајима, чиме је у потпуности оповргнута одбрана оптуженог Радовић Александра и начин на који је описао да се одиграо критични догађај, односно његови наводи да након што су њих четворица дошли на "Бир фест", те када су његов брат и он отишли и одвојили се од Јеремића и Трифуновића, да је Јеремића је након тога срео тек на излазу са наведеног фестивала, а Трифуновић Љубомира тек на Бранковом мосту по повратку кући. Такође, из исказа оштећеног [redacted] медицинске документације, те налаза и мишљења комисије судских вештака, несумњиво је утврђено да је овде опт. Јеремић Јован критичном приликом навео предметну убодину оштећеном [redacted] ножем и на тај начин му нанео тешку телесну повреду опасну по живот у виду убодине желудачног предела са леве стране, која убодина се наставила у трбушну

дупљу, захватајући десни режањ јетре у дужини од око 5 цм. Наиме, оштећени [REDACTED] је у свом исказу навео да му је критичном приликом пришао један од четворице младића, који су претходно напали неке друге момке који су стајали код стола направљеном од буренцета, а који је на себи имао зелену мајицу и који је био кратко ошишан и имао плаву косу и за кога је одмах у истрази рекао да би могао да га препозна и који младић га је ударио у stomak када је осетио јак бол, кога је потом сустигао и ударио, када се вратио код својих пријатеља и видео да је убоден у пределу stomaka. На главном претресу, сведок је указао на оптуженог Јеремић Јована, као лице које га је ударило у stomak, при чему је његов исказ суд у потпуности прихватио, имајући у виду и чињеницу да је опис оптуженог који је дао у фази истраге у потпуности сагласан са описом оптуженог Јеремић Јована, како су га описали и сви остали испитани сведоци и учесници критичног догађаја. Такође суд је имао у виду наводе овог оштећеног да мисли да га је оптужени Јеремић Јован ударио у stomak, али налази да то не доводи у сумњу изнети закључак суда, имајући у виду да је оштећени детаљно описао све околности под којима је повређен, односно чињеницу да је оптужени Јеремић Јован стао испред њега, да му је видео лице, да је осетио ударац у stomak, када је оптужени Јеремић почeo да бежи од оштећеног, због чега је оштећени кренуо за њим и ударио га наневши му два ударца и оборио на земљу, након чега се вратио до својих пријатеља када је и видео да је убоден, при чему је оштећени на главном претресу и прецизирао да у истрази није навео, како је то констатовано, да не може са сигурношћу да тврди да га је младић у зеленој мајици, односно оптужени Јеремић ударио у stomak, већ је објаснио да је то извучено из контекста и мисли да је тада рекао да је у то 99% сигуран. Међутим, имајући у виду при том и наводе оштећеног да те вечери није имао неки други физички контакт са неким другим лицем, да је том приликом видео само оптуженог Јеремића, те да су му и другови рекли да нико осим тог лица није био око њега у датој ситуацији, те имајући у виду опис саме ситуације, односно чињеницу да је Јеремић стао испред њега када је осетио ударац, након чега је Јеремић почeo да бежи, те имајући у виду да је одмах након тога оштећени и видео да је повређен, односно да му је нанета предметна убодина у пределу stomaka, суд је дошао до несумњивог закључка да је оптужени Јеремић Јован нанео наведену тешку телесну повреду опасну по живот оштећеном. Такође чињеница да је наведена повреда нанета ножем, несумњиво је утврђена из налаза и мишљења комисије судских вештака медицинске струке из којег произилази да је наведена убодина желудачног предела оштећеног нанесена једнократним дејством шиљка и оштреци активно замахнутог механичког оруђа - ножем, а изнет закључак суда потврђује и мишљење комисије судских вештака који управо налазе да је оштећени задобио ову повреду док се налазио у неком од усправних положаја тела предњом страном трупа окренутом ка повредном оруђу, односно повредиоцу, а у ком положају се критичном приликом оштећени налазио у односу на оптуженог Јеремић Јована. Управо се, имајући у виду напред наведене разлоге, а имајући у виду и друге изведене доказе, који су напред образложени, оповргава одбрана оптуженог Јеремић Јована да критичном приликом код себе није имао нож јер је оштећени критичном приликом имао контакт једино са овим оптуженим, а не са другим оптуженима у овом кривичном поступку, нити је имао контакт са неким другим лицем, а ова повреда коју је задобио је нанета ножем, како су то објаснили судски вештаци медицинске струке. На тај начин се и оповргава теза одбране оптуженог Јеремић Јована, који је покушао да укаже да је једино оптужени Трифуновић Љубомор критичне вечери са собом носио нож и наносио повреде оштећеним лицима у овом кривичном поступку, обзиром да је оштећени [REDACTED]

[REDACTED] на главном претресу био децидиран да том приликом није видео оптуженог Трифуновић Љубомира, већ само оптуженог Јеремић Јована. Потпуно је без утицаја на овакав закључак суда, чињеница да оштећени [REDACTED] у рукама оптуженог Јеремић Јована није видео нож јер као што је истакао том приликом није гледао у руке овом оптуженом, већ у лице, при чему је и крајње животно да у датој ситуацији није обраћао пажњу на ту чињеницу, имајући у виду околности под којима се одиграо овај догађај, али

је, као што је наведено, несумњиво и утврђено да је повреда нанета ножем. Такође је без утицаја на одлучивање у овој кривично-правној ствари било то што је оштећени навео да је пре повређивања видео једног младића који се попео на шанк, те да то није младић којег је касније сустигао, а што је сведок објаснио на главном претресу, при чему је током поступка из исказа испитаних сведока несумњиво утврђено да се критичном приликом управо оптужени Јеремић Јован попео на шанк, а што је и сам потврдио у својој одбрани, међутим како је навео оштећени он није могао да опише тог младића који је био на шанку, нити како је изгледао, нити какве је грађе, у шта је био обучен, већ је објаснио да је само на том месту видео једног младића истакавши да и није обратио пажњу на њега, те је потом навео да и не зна да ли га је иста особа после и ударила и убola и коју особу је он након тога такође ударио. Као и у односу на остале испитане сведоке и оштећене, суд налази да оштећени Делевић Павле није имао ни једног разлога да у конкретном случају говори неистину, имајући у виду да оштећени пре критичног догађаја није познавао овде оптужене, од почетка поступка је детаљно објаснио критични догађај на један искрен и доследан начин, описао је оптуженог Јеремић Јована у истрази, на начин како су га описали и остали сведоци, при чему га је на главном претресу и препознао, када је и указао да оптуженог Трифуновић Љубомира том приликом није ни видео тако да суд налази да наведени сведок није имао ни једног разлога да неосновано терети овде оптуженог Јеремић Јована, па је његов исказ у потпуности прихватио оценивши га као искрен, јасан, убедљив и уверљив.

Надаље, суд је прихватио исказе сведока [REDACTED] и [REDACTED] шанкера који су критичне вечери радили на штанду "Никшићког пива", те сведока [REDACTED] и [REDACTED], који су те вечери стајали уз штанд "Никшићког пива", с обзиром да су њихови искази у свим битним елементима били међусобно усаглашени, као и са исказима напред наведених сведока и оштећених, при чему исти као непристрани очевици кривичних догађаја нису имали разлога да изјављујући овако нешто говоре неистину и терете овде оптужене. Управо исказима напред наведених сведока оповргавају се наводи одбране оптужених у делу у којем су навели да су они те вечери нападнути од стране других лица, те управо супротно, из исказа напред наведених сведока се несумњиво закључује да су овде оптужени изазивали инциденте и нападали лица без икаквог повода и разлога, а што је у сагласности да исказима свих оштећених и сведока који су били те вечери у друштву са оштећеним лицима. Чењеница да су сведоци [REDACTED] у својим исказима навели да су на руци оптуженог који се попео на шанк, а за кога је током поступка несумњиво утврђено да се ради о Јеремић Јовану руци видeli боксер, те да нису видели нож, није утицала на другачији закључак суда, а наиме да је оптужени Јеремић Јован критичне вечери са ножем нанео виште повреда, обзиром да је та чињеница несумњиво утврђена током трајања овог кривичног поступка, а потпуно је без утицаја та околност, а наиме да у тренутку када се исти попео на шанк наведени сведоци нису видели нож у његовој руци јер се оптуженом Јеремић Јовану и не ставља на терет да је било ком лицу док се налазио на шанку нанео неку телесну повреду овим средством, односно ножем. Такође, суд је прихватио исказе сведока [REDACTED] редара који су радили на капији број 3 критичне вечери, као и сведока [REDACTED] кординатора између полиције, обезбеђења и хитне помоћи, при чему је суд имао у виду да исти нису имали непосредна сазнања о критичном догађају, већ су Стевановић и Грујић уочили да са ове манифестације излази виште лица која су повређена неким оштрим предметом, односно који су били избодени, при чему је суд имао у виду да је сведок Грујић Раде навео да су од надлежних служби добили информацију да је једно од лица које је нанело ове повреде обучено у зелену мајицу и 3/4 панталоне, те да је кратко ошишано, а који опис одговара управо оптуженом Јеремић Јовану. Суд је такође ценио исказ сведока [REDACTED], па њеном исказу није придао већи значај обзиром да је иста објаснила

да је критичне вечери била са оптуженим Јеремић Јованом, који је био у друштву са осталим оптуженима, али да је отишла када је туча почела, те да не може да се сети шта се после дешавало, при чему је и на главном претресу поновила да се не сећа детаља предметног догађаја. Суд није прихватио исказ сведока [REDACTED] оценивши га као крајње нејасан и нелогичан, те је у потпуности оповргнут свим осталим изведеним доказима, обзиром да је наведени сведок пре свега објаснио да је критичне вечери дечко био нападнут, при чему је истакао да му је тај дечко био потпуно непознат, те да га ни тада, а ни после 24 сата није могао да препозна, а потом је навео да када прича о дечку мисли на оптуженог Трифуновић Љубомира, а потом је навео да је тај дечко критичне вечери био нападнут, те да је имао утисак да је цео свет кренуо на њега, а током поступка је несумњиво утврђено, а после свих изведених доказа, да критичне вечери оптужени Трифуновић Љубомир није био нападнут, већ да је управо било супротно да је он први изазивао инциденте и нападао овде оштећене, као и друга лица која су била присутна на овај манифестацији.

Применом материјалног права на утврђено чињенично стање суд је нашао да су се у радњама оптуженог Трифуновић Љубомира и оптужени Јеремић Јован стекли сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114 тачка 11 у вези чл. 30 и 33 КЗ-а, а у радњама оптуженог Радовић Александра сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела учествовање у тучи из члана 123 КЗ, извршених у време, на месту и на начин како је то описано у изреци пресуде. Приликом пресуђења суд је у складу са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу у изреку пресуде унео мање измене у односу на диспозитив оптужног акта, прилагођавајући чињенични опис радње извршења чињеничном стању утврђеном на главном претресу, не дијрајући тим изменама у идентитет оптужног акта.

Наиме, имајући у виду напред наведено суд је на несумњив начин утврдио да су дана 20.08.2011. године, у периоду од 01,00 до 02,30 часова, на Новом Београду, на простору "Ушће", Булевар Николе Тесле бб, за време одржавања јавне манифестације "Beograd Beer Fest", оптужени Трифуновић Љубомир и оптужени Јеремић Јован, покушали да лише живота више лица, а оптужени Радовић Александар учествовао у тучи у којој је другом нанесена тешка телесна повреда, на тај начин што су оптужени Трифуновић Љубомир и Јеремић Јован најпре дошли у стан у Ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] код оптуженог Радовић Александра и његовог брата мал. Радовић Бориса, против кога је поступак раздвојен, где су конзумирали алкохол, након чега су отишли на поменуту манифестацију, где су у неколико наврата улазили у вербални и физички сукоб са њима непознатим посетиоцима манифестације, да би дошли до штандова "Лав" и "Никшићко" пиво, где су поново ушли у физички сукоб са њима непознатим лицима, које су најпре ударали рукама, с тим што је оптужени Јеремић Јован на шаци имао "боксер", након чега је оптужени Трифуновић Љубомир два пута убо ножем оштећеног [REDACTED] у леву половину трупа, од којих је једна убодна рана на граници трбуха и грудног коша и у средњој пазушној линији са каналом ране кроз трбушну дупљу која је захватила доњи пол слезине, а друга у левом појасном пределу наневши му тешку телесну повреду опасну по живот, оптужени Јеремић Јован убо ножем оштећеног [REDACTED] једном у предњу страну трбуха, а оптужени Трифуновић Љубомир оштећеног [REDACTED] убо ножем два пута у пределу леђа, те су том приликом оштећеном нанели тешку телесну повреду у виду три убодине и то једна убодна повреда у епигастрјуму под левим ребарним луком, другу у пределу трбуха са задње стране и трећу у пределу леђа, након чега је оштећени пао на земљу, када су га сва тројица оптужених шутирали, те је потом оптужени Љубомир Трифуновић ножем убо оштећеног [REDACTED] више пута и то једном у пределу предње стране левог рамена, једном у пределу задње стране левог рамена, два пута у пределу спољашње стране леве надлактице, једном у пределу средње трећине надланене

стране леве подлактице, једном у леви појасни пртего, од којих убодина је једна узроковала повреду живца наневши му све укупно тешку телесну повреду, док је оштећеног [REDACTED] оптужени Јеремић Јован ножем убо у предео предње стране левог рамена на граници са левим дојкиним пределом са каналом ране кроз подкожно меко ткиво са завршетком у левој половини грудне дупље где је констатовано присуство ваздуха, наневши му на тај начин тешку телесну повреду, након чега је оптужени Јеремић Јован ножем убо оштећеног [REDACTED] у пределу десног рамена наневши му лаку телесну повреду у виду секотине коже задње стране десног рамена, док је оштећеном [REDACTED] нанео тешку телесну повреду опасну по живот у виду убодине желудачног предела са леве стране која убодина се наставила у трбушну дупљу захватујући десни режањ јетре у дужини од око 5 цм, док су у овој тучи оштећени [REDACTED] и [REDACTED] убодину трбуха са каналом ране кроз претњи трбушни зид и отварањем трбушне дупље са завршетком у предњем делу желудаца, а [REDACTED] четири убодне ране и то у средишњем леђном пределу са леве стране, у левом појасном пределу, на граници левог појасног предела и леве бочне стране трбуха и у пределу леве бочне стране трбуха од којих се једна настављала каналом у затрбушни простор са леве стране и захватила леви бубрег.

Суд је при томе из разлога који су напред наведени и образложени, нашао да током поступка није доказано да је опт. Трифуновић Љубомир повреду ошт. [REDACTED] па је у том смислу изоставио ову радњу из чињеничног описа. Такође суд је током поступка утврдио да је опт. Јеремић Јован критичном приликом два пута убо ошт. [REDACTED] и то како у пределу левог рамена, тако и у пределу предње стране левог рамена на граници са левим дојкиним пределом, односно утврђено је да опт. Трифуновић Љубомир није нанео предметну лаку телесну повреду оштећеном па је у том смислу у односу на опт. Трифуновић Љубомира изоставио ову радњу из чињеничног описа, а у овом делу није изменено чињенични опис у односу на опт. Јеремић Јована како не би прекорачио оптужбу.

Ценећи психички однос оптужених Трифуновић Љубомира и Јеремић Јована према извршеном кривичном делу, суд је имајући у виду радње које су оптужени предузели, чињеницу да су повреде оштећенима нанете ножем, која чињеница је утврђена како на основу исказа оштећених, тако и на основу налаза и мишљења комисије судских вештака и медицинске документације, те чињенице да су оптужени ножем убадали више лица у кратком временском интервалу и то у виталне делове тела, па је тако оптужени Трифуновић Љубомир оштећеног [REDACTED] убо два пута у леву половину трупа, оштећеног [REDACTED] два пута у пределу леђа, оштећеног [REDACTED] више пута у пределу левог рамена, те једанпут у пределу левог појасног предела, а оптужени Јеремић Јован једанпут убо ножем оштећеног [REDACTED] у предњу страну трбуха, оштећеног [REDACTED] у пределу левог рамена до на граници са левим дојкиним пределом, оштећеног [REDACTED] у пределу десног рамена, а оштећеног [REDACTED] у пределу желудачног предела са леве стране, услед чега су неки од оштећених задобили тешке телесне повреде опасне по живот и то [REDACTED] и [REDACTED] а непосредна опасност по живот је уклоњена адекватном и благовремено учињеном хирушком интервенцијом, па је суд нашао да су оптужени предузимајући описане радње били свесни да је убадајући ножем оштећене у виталне делове тела исте могу да лише живота, те су на насуптање такве последице пристали, што значи да су поступали са евентуалним умишљајем као обликом виности, као и да су били свесни забраноести свог дела, па их је за извршено кривично дело огласио кривим убудући да није било околности које би искључивале њихову кривицу јер су поступали у стању урачунљивости, што је утврђено на основу налаза и мишљења комисије судских вештака који су навели да су њихове способности скватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима били смањене до степена битног, али не и битно.

Дакле, суд није прихватио став ВЈТ у Београду да су оптужени Трифуновић Љубомир и Јеремић Јован кривично дело извршили са директним умишљајем, већ је ценио све околности конкретног случаја, чињеницу да се оптужени и оштећени не познају од раније, објективно понашање оптужених, као и чињеницу да су без икаквог повода наносили повреде оштећенима, нашао да су оптужени, задајући убоде оштећеним лицима у делове тела где се налазе витални органи и то ножем, у кратком временском интервалу, били свесни да на тај начин могу да оштећене лише живота, на коју последицу су пристали, а које кривично дело је остало у покушају благовременом лекарском интервенцијом, а не вољом самих оптужених.

Надаље, суд је, као што је већ напред наведено, несумњиво утврдио да је оптужени Радовић Александар критичном приликом учествовао у тучи, у којој су оштећени [REDACTED] задобили тешке телесне повреде опасне по живот, при чему, као што је већ образложено радњама оптуженог није претходио било какав напад, нити физички, нити вербални од стране оштећених, већ је током поступка несумњиво утврђено да су овде оптужени и то како Радовић Александар, тако и оптужени Јеремић Јован и Трифуновић Љубомир без икаквог разлога и повода први нападали лица која су се те вечери налазили на "Beer Fest"-у.

Ценећи психички однос оптуженог Радовић Александра према извршеном кривичном делу суд је имајући у виду радње које је оптужени предузeo, његово објективно понашање и околности под којима се догађај одиграo, нашао да је био свестан свог дела и да је хтео његово извршење, што значи да је поступао са директним умишљајем као обликом кривице, као и да је био свестан забрањености свога дела, па га је за извршено кривично дело огласио кривим будући да није било околности које би искључивале његову кривиду јер је поступао у стању урачунљивости, што је утврђено на основу налаза и мишљења судског вештака др Мандић Бранка који је навели да се критичном приликом оптужени Радовић Александар налазио у стању једноставне алкохолне опијености, као и у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интезитета, тако да су његове способности схватања значаја дела, као и могућност управљања поступцима били смањене, до степена битног, али не и битно.

Према томе у радњама оптужених Трифуновић Љубомира и Јеремић Јована стичу се сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела тешког убиства у покушају из чл. 114 тач. 11 КЗ у вези чл. 30 и 33 КЗ, а у радњама оптуженог Радовић Александра сви субјективни и објективни елементи бића кривичног дела учествовање у тучи из чл. 123 КЗ, па их је суд огласио кривим као у изреци пресуде.

Прелазећи на одлуку о казни за оптуженог Трифуновић Љубомира, суд је ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ. Од олакшавајућих околности на страни оптуженог Трифуновић Љубомира, суд је ценио његове личне прилике - да је реч о младом човеку, рођеном 1992. године, који је у време извршења предметног кривичног дела био млађе пунолетно лице, старости 19 година и 16 дана, који раније није осуђиван, затим чињеницу да пред судом држao коректно, те да је исказао искрено жаљење због критичног догађаја, као и чињеницу да је tempore criminis његова урачунљивост била смањена али не битно услед тога што је био у стању једноставне алкохолне опијености, као и у стању повишене емоционалне напетости, са психолошким садржајем афекта страха средњег интензитета, док отежавајућих околности на страни оптуженог Трифуновић Љубомира суд није нашао. Имајући у виду све олакшавајуће околности на страни оптуженог, а у одсуству отежавајућих околности, те да је кривично дело остало у покушају, што сходно члану 30 став 2 КЗ представља факултативни основ за ублажавање казне, те да је у време извршења

кривичног дела био млађе пунолетно лице то је суд сходно члану 56 и 57 КЗ оптуженом казну ублажио, те га осудио на казну затвора у трајању од 7 (седам) године, а на основу члана 63 КЗ одредио да ће се оптуженом у изречену казну затвора урачунати време које је провео у притвору почев од 31.08.2011. године када је лишен слободе до 29.05.2012. године када је пуштен на слободу.

Прелазећи на одлуку о казни за оптуженог Јеремић Јована, суд је ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ. Од олакшавајућих околности на страни оптуженог Јеремић Јована, суд је ценио његове личне прилике - да је реч о младом човеку, рођеном 1990. године, који је у време извршења предметног кривичног дела имао 21 годину и 1 месец, те чињеницу да се пред судом држао коректно, као и чињеницу да је *tempore criminis* његова урачунљивост била смањена или не битно услед тога што је био у стању једноставне алкохолне опијености. Од отежавајућих околности на страни оптуженог Јеремић Јована суд је имао у виду да је исти до сада једанпут осуђиван, али је такђе имао у виду да није осуђиван због истоврсног кривичног дела. Имајући у виду све олакшавајуће околности на страни оптуженог, те да је кривично дело остало у покушају, што сходно члану 30 став 2 КЗ, представља факултативни основ за ублажавање казне, те имајући у виду да је у време критичног догађаја имао 21 годину, то је суд сходно члану 56 и 57 КЗ оптуженом казну ублажио, те га осудио на казну затвора у трајању од 7 (седам) године, а на основу члана 63 КЗ одредио да ће се оптуженом у изречену казну затвора урачунати време које је провео у притвору почев од 31.08.2011. године када је лишен слободе до 29.05.2012. године када је пуштен на слободу.

Прелазећи на одлуку о казни за оптуженог Радовић Александра, суд је ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ. Од олакшавајућих околности на страни оптуженог Радовић Александра, суд је ценио његове личне прилике - да је реч о младом човеку, рођеном 1990. године, који је у време извршења предметног кривичног дела имао 21 годину и 4 месеца, да је неосуђивано лице, као и чињеницу да је *tempore criminis* његова урачунљивост била смањена или не битно због једноставне алкохолне опијености, као и стања повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха средњег интезитета. Отежавајућих околности на страни оптуженог Радовић Александра суд није нашао. Имајући у виду све напред наведене околности на страни оптуженог, суд је оптуженог Радовић Александра осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, а на основу члана 63 КЗ одредио да ће се оптуженом у изречену казну затвора урачунати време које је провео у притвору почев од 31.08.2011. године када је лишен слободе до 30.11.2011. године када је пуштен на слободу.

Суд сматра да су овако одмерене казне затвора у свему сразмерне тежини извршених кривичних дела, личности оптужених као извршилаца, те да ће се њом у потпуности остварити као сврха кажњавања из члана 42 КЗ, тако и сврха изицања кривичних санкција из члана 4 истог закона, дакле како специјална превенција у смислу оптужених да у будуће не врше кривична дела, тако и генерална у смислу сузбијања дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићена кривичним законодавством.

На основу члана 87 КЗ суд је према оптуженом Трифуновић Љубомиру изрекао меру безбедности одузимања предмета, и то једног ножа црне боје на преклапање са дршком црне боје и сечивом црне боје које је са горње стране назубљено укупне дужине 24,5 цм, с обзиром да се ради о предмету кривичног дела за које је оптужени овом пресудом оглашен кривим, а чије одузимање је по закону обавезно, док је према оптуженом Радовић Александру одузето предметни боксер, с обзиром да се ради о предмету чије одузимање је неопходно ради заштите опште безбедности.

На основу чл. 258 став 4 ЗКП - а суд је оштећене [REDACTED]

[REDACTED] и [REDACTED] упутио да имовинско-правне захтеве према оптуженима остваре у парничном поступку, обзиром да подаци изнети у овом поступку нису пружили доволно основа да суд о имовинско-правним захтевима оштећених одлучи, а да је њихово тачно утврђивање водило само непотребном одуговлачењу овог кривичног поступка.

Применом одредбе члана 261 и 264 ЗКП суд је оптужене обавезао да плате трошкове кривичног поступка, те одредио да ће о њиховој висини одлучити посебним решењем по прибављању података који су непходни за доношење одлуке о висини трошкова кривичног поступка.

Суд је одбио предлог браниоца другооптуженог да се прибаве малолетнички списи у предмету који је вођен против мал.опт. [REDACTED], налазећи да је овакав предлог одбране сувишац, а имајући у виду да је сведок [REDACTED] испитан на главном претресу и исти је сходно члану 94 ЗКП искористио своје законско право да не сведочи у овом поступку, налазећи при том да је чињенично стање у овој кривично-правној ствари у потпуности разјашњено изведеним доказима.

Приликом доношења одлуке, суд је ценио и друге изведене доказе и наводе странака, али их посебно не образлаже, налазећи да, с обзиром на несумњиво утврђено чињенично стање, изнете разлоге и правно становиште суда, немају карактер одлучујућих околности за евентуално другачије пресуђење.

ЗАПИСНИЧАР
Бојана Пушица

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Светлана Алексић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
у року до 15 дана од дана пријема писаног
отправка исте, Апелационом суду у Београду,
а преко овог суда.